

ARRIBA LA NOSTRA FESTA MAJOR

Del 10 al 16 de maig, la Creu Alta estarà de festa i viurà intensament el programa d'actes que l'Associació de Veïns, juntament amb la Coordinadora Jove Llamps i Trons, i amb la col·laboració habitual dels comerciants i de les diverses entitats del barri, han preparat per a tothom. Aquest any, el pregó de Festa Major anirà a càrrec del Taller de Teatre Sant Vicenç i el guardó "Tallaret d'Honor 2016" serà per al creualtenc Josep Ubía del Amo, dibuixant, pintor, escenògraf i creatiu gràfic.

NOTÍCIES

Així serà l'Estació Creu Alta-Eix Macià

El Diari de la Creu Alta ha pogut visitar les obres de construcció i a les pàgines interiors trobareu, en exclusiva, un reportatge fotogràfic de quin és l'estat actual de la futura estació dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, l'entrada en funcionament de la qual està prevista per a la primavera de 2017. [Pàg. 2-3](#)

ALTRES TEMES

OPINIÓ

40 anys són només 40 anys...

Joan Brunet

Què s'ha fet des de la Festa Major de La Creu Alta de l'any passat?

Rubén Centi

Estat mediambiental de La Creu Alta avui

Fellic Nadalau

Coeuivre entre tifres, pixats i pixums

Manel Camps

Joan de Ribera, un sant made in Creu Alta

Mn. Antoni Gao

L'Hospital Universitari del Taulí: tota una experiència

Jordi Roca

La Creu Alta Avui

Jordi Torquet

HISTÒRIA

Temps de mal temps

Estève Balaster

La vida al carrer Major... ja fa uns quants anys

Antoni Artigas i Joan Sabarido

Amb una perspectiva de 30 anys de la mort de Joan Oliver

Jaume Port

Nevada de 1962

(imatges: imatges de Josep Balaster). Esteve Balaster

2016
ANY
JOAN
OLIVER

L'ENTREVISTA

Membre de Síndic i d'oposat al Congrés per ERC

Gabriel Rufián

"M'agrada molt la Creu Alta per la fecció que té de cases baixes i de gest treballadora i per la seva illota veïnal"
[Pàg. 28-29](#)

GENT DEL BARRI

Xavier Oriach:

"Piscino em va regalar una goma d'esborrar i em va dir: vine'm a veure, puja, puja a casa"
[Pàg. 25-26](#)

De Josep Urpi a Josep Urpi, donant continuïtat a un negoci familiar amb més de 125 anys d'història
[Pàg. 26-27](#)

EDITORIAL

Avui fa quaranta anys, a les acabades de l'últim ajuntament franquista, neixia l'Associació de Veïns de la Creu Alta. Els estatuts fundacionals són del 17 de juliol de 1976. Els primers temes, l'entitat funcionava a base de vocals, com ara les d'urbanisme o juvenilitat. La primera coordinadora de vocals o junta es va constituir al cap de dos anys, el 1978, i va ser presidida per Carles Ortiz, esvent-ré el secretari Ton Avellaneda i el tresorer, Josep Maria Galofré. El local social era al carrer de Gambús número 26.

Les primeres reivindicacions foren, entre altres, la reserva de sòl urbà per construir un gran parc públic; la cobertura del torrent a cel obert o Rienda; la conservació per a equipaments de la fàbrica Balachs; la urbanització dels terrenys del ferrocarril del nord, aleshores ja soterrats; la salvaguarda patrimonial de l'anomenat Temple de les Àngies i el manteniment dels pilars de l'antiga fàbrica Carot, popularment coneguda com a Cef Japó; i la recuperació de la festa major tradicional de la Creu Alta, concordant amb la Pasqua de Pentecosta. Més endavant, vindrien les reivindicacions dels antics safarins públics per tal de rehabilitar-los i reutilitzar-los com a equipament del barri, i de l'antill teatre i cinema, i pista polivalent, del Cervantes. I anys més tard encara, la lluita per un enllumenat nou, per la fàbrica Estruch, les velles escoles del caner Major, l'antiga fàbrica Borràs, la fàbrica Cusidó, etc. fins avui.

Algunes d'aquelles veus reivindicacions no s'han pogut fer realitat com, per exemple, la salvaguarda per al barri del Cervantes o del vell Círcol Republicà Federal, però altres sí i avui són el Parc Catalunya, el gran col·lector que passa per sota de l'Eix Macià-Ronda Forner-Rambalà Iberia, el Poliesportiu Balachs, el Casal Popular El Tallaret, el Centre Cívic del Districte, l'Escola d'Adults i la seu de l'Associació de Veïns, l'Escola Creu Alta, l'entorn de Sabadell Cultural, la Biblioteca, l'Escola bressol, el Casal d'Avís L., la nostra Festa Major.

Sense aquestes quaranta anys de lluita en defensa dels interessos veïnals i d'uns equipaments necessaris per al barri avui no tindríem el barri que tenim. A totes les persones que han assumit la responsabilitat d'encapçalar els diferents punts de l'Associació en aquestes quatre dècades,

Carles Ortiz, Pep Farrés, Joan Mayor, Maria Ramoneda, Josep Asemio, Marel Camps, Maria Elena Bertran, Teresa Comellas, Llorenç Canals, i a tots els creualtencs i creualtencques que, en un moment o altre en aquestes quaranta anys, han format part de les seves juntes i han treballat com els pel barri, el nostre agraïment per la seva dedicació i contribució al benestar de tots i totes.

Algú va dir un dia que les associacions de veïns tenen una funció reivindicativa i representen el sentit i el voler de totes les persones que viuen als barris, i que la seva tasca és i ha de ser independent del poder municipal. Aquesta és la virtut principal de l'Associació de Veïns de la Creu Alta: la seva voluntat de ser al costat i ser la veu dels veïns en la defensa dels seus interessos legítims i la seva clara independència enfront l'administració local. I això és el que s'ha fet, a vegades amb més sort i encert que en altres, però sempre amb la perseverança i la resistència necessàries per arribar fins al calgués.

Com ja s'ha dit, la recuperació de la tradicional Festa Major de Pasqua va ser una de les aportacions de l'Associació de Veïns. La manca de temps va fer que, el maig de 1978, la festa recuperada fés penifa quant a actes, malgrat que la comissió encarregada, encapçalada pels veïns Lluís Subirana i Maria Ramoneda, s'hi esforçà d'alt més. Una conferència sobre la història del barri, una cercavila, ball de nit, un concurs de pintura infantil, un torneig d'escacs, una exposició de dibuixos, un vermut popular, cinema infantil i una ballada de sardanes formaven el primer programa. No activitats que ja van servir per definir els quatre trets fonamentals que des d'aleshores arribaven sempre la nostra festa més gran i la fan ser diferent entre les moltes festes populars que s'organitzen a la ciutat: la voluntat d'aprofitar aquesta cita anual per divulgar la història del nostre poble/barri, que la festa sigui un escenari també per fer sentir les nostres reivindicacions, que estigui al servei de la recuperació i el foment de les tradicions populars i que s'hi estimi la creativitat.

Des d'aquell recordat Tallaret Tous fins a aquest mateix diari, les edicions de la Biblioteca d'Estudi Creualtencs o les diferents exposicions que cada any s'organitzen, la nostra

història sempre és present d'una manera o altra a la Festa Major, perquè és una excel·lent plataforma per a la seva divulgació. El Casal Popular El Tallaret és un exemple de reivindicació que ha tingut en la nostra festa el millor altaveu, com a uns anys ho va ser també per a les campanyes en favor de l'Estació Creu Alta en contra de l'Esti Bustos. Des de la primera edició, les sardanes no han faltat mai al programa i també l'esbart dansaire, els bastoners, els castellers, les havaneres, les puntaies, els conerlous... diferents exemples de les nostres tradicions populars, hi han tingut també el seu temps i espai. I finalment, la imaginació, la creativitat: la popular Cursa de carreterons ginyos rodants autoconstruïts o la creació de la complèxia entre Llamps i Trons, blanc i groc; o el desaparegut trenet El Tallaret, el Tallaret d'Honor, o els Diablers i els Gegants, o el Drac Baldomero... idees diverses, totes elles, nascudes a partir de la nostra Festa Major i que li donen una personalitat indiscutible.

Avui, aquest any, però l'any passat també, la nostra Festa Major compta amb un programa de més de cent actes de tota mena, permets per a tots els públics, des del matí i fins a la nit, els tres dies de festa. Un programa ric en tota mena d'activitats, algunes d'elles noves i d'altres clàssiques, que us animem a descobrir a les pàgines centrals d'aquesta nova edició del Diari de la Creu Alta, l'únic que només surt un cop l'any. Tant de bon i bon pogueu gaudir plenament.

Han passat molts anys des que vam recuperar la Festa Major, però incògnita, com ja s'ha explicat, de l'Associació de Veïns, que aleshores també feia poc que havia nascut. A cadascú el que es suu, el mèrit de tenir una festa tan llarga i esperada és de tots i totes, perquè la participació és el que fa gran una festa, però aquest any, l'any dels quaranta anys de l'Associació de Veïns, sembla just reconèixer que la labor que ha fet i fa aquesta entitat veïnal com a garant de la veu dels creualtencs i creualtencs i com catalitzadora de múltiples iniciatives ha estat, és i serà cabdal en la vida del nostre barri.

Larga vida, doncs, a l'Associació de Veïns de la Creu Alta, i més que mai, visca la Festa Major!

EL TEMPS

Bon temps amb algunes boirines matinals

Ferà bon temps, segur. L'anticipació s'ha situat a sobre mateix de la Creu Alta. La seva característica A majúscula és ben visible als mapes i sobiraris i així vol dir que tindrem uns dies brillants. Un temps ideal per viure la Festa Major intensament. Els matins seran una mica freds, fins que no surti el sol, però només ho notarem aquells i aquelles que no tingun res per escalfar-se, ja sigui natural o artificial. Durant el dia, el sol anirà guanyant potència i suarem la cansalada. La xafogor convidarà a fer la migdiada i, a la tarda, la marineda refrescarà el capvespre, de manera que les rebequetes sovintejaran. A la nit, però, hi haurà inversió tèrmica, perquè el foc, la gresca i el cremat escalfaran l'ambient cada dia.

Edició: Associació de Veïns de la Creu Alta - Comissió de la Festa Major. Dipòsit legal: B-25676-2009

ACTUALITAT CREUALTENCA

Entrarà en funcionament d'aquí un any

L'Estació Creu Alta arriba a la recta final

MC. Fotos: Esteve Ballester

La primavera de l'any que ve, l'Estació Creu Alta/Eix Macià dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya començarà a funcionar si s'acompleix la previsió actual. Hauran passat nou anys (març de 2008) des que es van iniciar les obres de perforament de la línia des de Sabadell Ràmba i dos anys des que va vèncer el termini previst inicialment per acabar-les.

No és culpa de la Generalitat, sinó del tracte que rep del govern espanyol; si aquest pagués tot el que deu al govern català, aquesta obra ja faria mesos que funcionaria, però com que no és així, no hi ha diners per avançar més ràpidament. Si tindríem si al termini previst l'estació funciona, perquè els funcionaris de Madrid demanen més ajustos pressupostaris i potser arribin a afectar aquestes obres.

De cara al setembre -potser per la Festa Major de Sabadell- està prevista, o si més no així s'espera, la inauguració de la nova estació Sabadell Estació actual -Gràcia/Can Feu- i la nova estació Sabadell o Sabadell Passeng, perquè ara l'estació ja no serà a la Ràmba sinó al passeig de la Plaça Major.

La Generalitat de Catalunya, pel que diem de recursos limitats, necessita començar a treure rendiment de la inversió de més de 430 milions d'euros que haurà fet quan s'acabi definitivament el nou traçat soterrani de gairebé cinc quilòmetres i les cinc estacions que inclou. Aquest any s'hi invertiran 53 milions d'euros. El projecte complet, recollit en el Pla Regional Metropolità, preveu que aquesta línia s'allargui cap a Castellbell del Vallès, Palau de Plegamans, Parets i Granollers, però per fer-ho possible calen molts diners, i així per avui, encara no es tenen.

És calculs que el volum de passatgers que utilitzaran aquesta línia creixerà substancialment -els veïns de Terrassa han incrementat volums en un 48% amb l'ampliació feta- i podria arribar-se als 300.000 usuaris anuals, tot i que els càlculs oficials són menys optimistes i estimen que l'augment serà del 20%, uns 40.000 usuaris més en relació als actuals.

A Sabadell, a diferència de Terrassa, l'obertura del nou trajecte del metro local serà en dues fases. La primera, aquest estiu, i la segona, a la primavera de 2017 com diem. A la segona fase es quan s'inauguraran les estacions de la Creu Alta, l'Estació i intercanviador amb la RENFE de la Plaça d'Espanya i l'estació de Ca n'Orisc / Planada.

Túnel direcció Plaça Major

Andana central

Una obra espectacular

Fa unes setmanes, el *Diari de la Creu Alta* va poder baixar al subsòl i visitar les obres de l'estació CreuAlta/Eix Macià, a uns vint-i-cinc metres sota l'encreuament dels carrers de Pi i Margall i Pius IX. Impressiona realment la gran dimensió de l'espai que s'ha creat per construir-hi l'estació.

El caixó de formigó en què s'encabeix tota l'obra i que defineix els límits de l'esvoranc, té la grandària d'una gran catedral, les mides de la qual són difícils de precisar, però, aproximadament, seria d'uns 20 x 25 x 100 metres, superant així els 50.000 metres cúbics.

Hi ha tres nivells o plantes: la del vestibul, molt diàfan i amb sortides/entrades cap a la plaça de la Creu Alta i cap a l'Eix Macià, que tindran escales convencionals i mecàniques. El segon nivell, de dimensions semblants, on possiblement s'hi ubiquin dependències tècniques de l'estació i serveis comercials, i el tercer nivell o cota de l'andana, amb una andana central de 120 metres de longitud i 9 metres d'amplada i les vies ascendent i descendent a cada banda. En aquest nivell desemboquen els dos

túnel: els del nord, provinents de la plaça d'Espanya, i els dels sud, que condueixen al Passeig de la Plaça Major. Cada sentit de circulació té el seu túnel, però els túnels estan intercomunicats per actuar de refugi en cas d'emergència. El túnel tenen un diàmetre de 6,75 metres.

A les imatges que il·lustren aquest reportatge, i que el *Diari de la Creu Alta* ofereix en exclusiva, podeu veure diferents aspectes de l'estació i de les obres en curs. El dia de la nostra visita hi havia un bon contingent d'operaris de les diferents empreses adjudicatàries de l'obra treballant-hi. És realment sorprenent la vida que hi ha al subsòl del barri.

Segons ens van comentar, l'obra de fàbrica, o sigui l'excavació i la construcció del caixó i de l'estació va anar a càrrec d'una unitat temporal d'empreses o UTE, integrada per Dragados, Cobra y Sogeti, mentre que ara, la part d'arquitectura i acabats, és responsabilitat de Dragados. MC

Túnel direcció Plaça d'Espanya

Escala d'accés a l'andana

Falta peu de foto.

Falta peu de foto.

calçats
SOY

Especialitzats amb
amples especials
i calçats de qualitat

1945-2016

71 anys amb vosaltres

Tel. 93 716 25 82
C/ra. de Prats, 146

08208 - Sabadell

Lluís Carreras, s/n.
(Pl. Creu Alta)
Tel. 93 716 39 01
08208 SABADELL

DIARIS
REVISTES
FASCICLES
LLIBRES
PAPERERIA
JOCS

**el
cantó**

Avda. 11 de Setembre, 145

Tel. 93 716 10 42

Sabadell

us desitja:
**MOLT BONA
FESTA MAJOR**

Tel. 93 716 13 76

DES DE 1939

C/ Major, 1 08208 SABADELL

farmàcia
**creu
alta**

fórmules magistrals
homeopatia
dietètica i nutrició
parafarmàcia

vetinària
herboristeria i fitoteràpia
ortopèdia
anàlisi diagnòstic

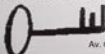
Endemesa express ... 628 176 196

client@farmaciacreualta@gmail.com 93 716 13 83
Prats de Lluçanès, 94-99 B 08208 - Sabadell

LA CLAU

Centre d'Estudis

Repàs Primària, ESO. 937 175 878
Btxillerat, CFGS, PAU. 610 00 39 23

Av. Onze de

laclausbd@gmail.com
www.laclausbd.es

Via Massagué 62, 08201 Sabadell
93 725 16 87

info@restaurantlapiazza.es
www.restaurantlapiazza.es

ESCOLA D'IDIOMES

COMMUNICATION

... des de 1986.

CURSOS D'HIVERN - INTENSIVUS D'ESTIU

Av. Onze de Setembre, 146
08208 SABADELL

Tel. 93 723 47 54
communication.sabadell@gmail.com

• 1969 •

VIENA

Bona Festa Major

Avda. 11 de Setembre
Tel. 93 716 12 11
08208 SABADELL

ferreteria
CREU ALTA

PASTISSERIA

Especialitat: PASTÍS NÚRIA

MontStetic

Estètica avançada a Montsec de Castellsby® i C.L.M.

Josep Aparici nº5, Sabadell

Tel: 93.716.69.93

info@montstetic.com

www.montstetic.com

facebook/montstetic

La Creu Alta Avui

Jordi Torguet

Vocal de Xarxes i Comunicacions de l'Associació de Veïns de la Creu Alta

Arribats ja a aquest temps, ben entrats a tot un segle XXI, aquells qui vivim en un barri com el de La Creu Alta, si fixem la nostra mirada a tot allò que ens envolta i ens afecta la nostra vida diària, potser no conclourem que aquest avançament temporal ens estigui duent cap a una millor situació que la d'un cert temps enrere. Podria ser que, per segons que, no estigui gens clar tal "avançament"...

Des de l'associació de veïns del barri, una mica en funció dels que ja són els nostres objectius com a entitat representativa del mateix (el benestar i la millora de la qualitat de vida del barri), hem aixecat la vista amb aquesta intenció i hem vist que hi ha tota una pila de cosetes, si més no, que ens poden significar alguna preocupació respecte a la situació real de cada una avui dia.

No tot evoluciona com caldria esperar i fins i tot hi ha detalls que no evolucionen, que estan com sempre o pitjor, malament com sempre. I lo que ja és de per si una primera preocupació és el nombre total de totes aquestes "cosetes", o no tant, si les comptem tal i com les podem anar posant damunt de la taula.

En fer aquest exercici, un dia d'ara no fa gaire, ens vàrem adonar que una senzilla enumeració d'afers que d'algun manera no estan prou bé al nostre voltant, o que no sembla que ho estiguin o que es noti que amb el temps hagin millorat, ens porta a tota una amalgama de temes, de tota mida i corresponent importància, que el sol fet de contemplar-los tots junts per debatre què es pot fer al respecte o què és més prioritari que què, com per plantejar-se en primer lloc, com enfrontar-ho si es pot i sabem com fer-ho, ja és de per si una qüestió a resoldre, important i complexa per ella mateixa.

Aleshores, veient que només per fer un detall precís de temes i conceptes, sense entrar-hi a fons en cada un, ja ens cal-

dria més d'una estona, vam decidir fer aquest "llistat de preocupacions", tan extens com calgui encara que no arribi a ser exhaustiu, i plantejar-nos davant d'ell quin ordre i quin estratègia pot ser millor si en volem parlar com cal i hi volem fer alguna cosa, amb tot o amb el que es pugui, que veient tanta tela segur que no podrà ser 'total'.

Per començar, hem hagut de classificar els afers en grups de temes generals, amb els que no barregem la gimnàstica amb la magnèsia en voler mirar-ho tot a l'hora. Des del punt de vista d'una mirada des del barri al nostre voltant, vàrem veure que ens podem preocupar, o que ens hem de ocupar, de temes de caire social, de caire civí, de caire cultural, de caire ambiental, de caire físic, de caire polític, de caire econòmic...

De fet, en podem fer unes quantes de pletes de cosetes de les que parlar, i en cada una n'hi trobarem de diferents mides, d'importància, de valor, d'envergadura o de dificultat en aranjant.

La següent qüestió ha estat, aleshores, determinar allò que criteri fem una selecció d'allò que podem encarar i d'allò que no podem assumir. I què és més important, urgent o imprescindible, i què es pot esperar, tolerar, aguantar o posposar fins que tinguem "mans" o capacitat suficient com per valorar-ho o desestimar-ho si fos el cas.

I aquí ja vàrem arribar a la conclusió que, per decidir què importa més i què no tant a la gent del barri des del que notem aquestes preocupacions, és a aquest veïnat al qui hem de plantejar aquesta munió d'afers i li hem de preguntar què és el que creu que ens amolina com a tallarets i tallaretes o com a ciutadans en general. Aquest conjunt i aquesta avaluació d'afers merxa una xerrada detinguda al respecte per a què qui vulgui en digui la seva i de tot el que s'aporti en tal xerrada n'obtinguem un ordre i una qualificació no subjek-

tiva sinó basada en les manifestacions lliures i obertes dels propis afectats. I una xerrada, no, varies: una per cada tema general, per cada matèria que hem sabut distingir en la nostra primera tria. De fet, per a cada una de les definitivament mostrades hem trobat una suficient quantitat de cosetes diferents com per dedicar-les, com a menys, tot un matí.

La forma com fer tal feina públicament vam estimar que seria millor que la dividíssim en diferents qüestions (parlar en dies diferents de cada àmbit diferent) i que, per a cada una, miressem de comptar amb les possibles col·laboracions de qui millor ens pogués col·lustrar o informar respecte als temes en qüestió o d'algun d'ells en particular.

Vam idear una mena de "seminari", en diferents sessions, en cada una de les quals primer feriem una exposició només enumerativa de lo que sobre el tema general ens sembla, si més no, que en cal parlar, sense entrar en detalls de tot; després ampliaríem els comentaris a fer amb unes "ponències" que els col·laboradors que amablement se'n accessessin a la tasca ens incorporàssim, i, al final de cada sessió, tots els presents, representants, ponents i, sobretot, públic assistent, en diguessin la seva segons es cregui convenient, en un debat obert com els que se solen fer darrerament, del resum del qual en puguem treure una idea més clara de les qüestions que més participació (o preocupació) hagin suscitat i de quins temes ni se'n ha tornat a parlar més enllà de l'enunciat inicial. Més o menys...

Vàrem crear el "cicle" "La Creu Alta Avui", que és com Them anomenat i com hem anat duent a terme jornada a jornada des del passat 24 d'octubre.

Vam començar amb una jornada dedicada a la presentació de l'esdeveniment i a la justificació de la fórmula emprada: la primera jornada de treball, el 7 de

novembre, la vàrem enfocar en mirar l'estat general de tota la ciutat vers La Creu Alta; la segona, el 12 de desembre, parlàrem molt de l'estat social de La Creu Alta avui; la tercera, el 23 de gener, igual però des del punt de vista físic i urbanístic, que sol resultar molt endarrerat a vegades; la quarta, el 5 de març, les qüestions, molt debatudes, vàrem ser de tipus ambiental, i la cinquena, el 2 d'abril, l'aspecte a considerar va ser el cultural, amb tot el que això comporta. Sense saber si potser encara ens hem deixat alguna cosa, ara, per Festa Major, la intenció és desenvolupar una jornada de cloenda, el dia 11 de maig concretament.

Després de tots els comentaris rebuts, les aportacions efectuades i les notes preses en cada sessió passada, que per cert les hem dut a terme en escenaris diferents en el nostre barri, més o menys adients a la temàtica general de cada cas, ara tancarem el cicle, utilitzant l'escenari més "central" de La Creu Alta (l'Auditori del Centre Cívic), i mirarem quines conclusions en traiem de tot plegat i de cada jornada. Ja veurem com ens ho farem, perquè ho vàrem començar amb molta matèria, desordenada potser i ara més qualificada, però molta, encara, en resum.

I és que ja des d'un principi intuíem que hi ha molts arbres a valsoar en el bosc que tenim davant.

Via la Creu Alta

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE LA CREU ALTA

Recuperem L'Escarola, hort cooperatiu de la Creu Alta

Aquest hivern ha costat mantenir una continuïtat en les feines de l'hort, però amb l'arribada de la primavera i després de l'èxit de la IV Calçotada Popular del passat 20 de Febrer, ens hem proposat a tornar a dinamitzar i a donar-li vida aquest espai, com portem fent durant els 4 últims anys.

El passat 29 de febrer es va realitzar una assemblea oberta on van sorgir noves idees i nous reptes per l'Escarola. Les comissions de treball es van reorganitzar i es van tornar a engagar les jornades de treball dels dissabtes al matí i entre setmana.

Amb aquesta recuperació no volem perdre l'essència del projecte que vam engagar un 17 de novembre on obriem les portes del solar del C/ Dinarès núm. 2 per poder treballar en un projecte d'hort cooperatiu fomentant una alimentació sana, essent un espai autogestionat i de trobada entre la gent del barri.

Si tens ganes de recuperar l'Escarola, no pots faltar a les jornades de treball. (Via Facebook s'anirà informant de les assemblees, de les jornades de treball i de tots els esdeveniments.) L'esdeveniment més pròxim es durà a terme durant el cap de setmana de la Festa Major de La Creu Alta

(14 i 15 de Maig de 10h a 13h) on es faran xerrades a l'Escarola sobre les diferents classes d'herbes per a fer ratallia que hi ha, i s'acabarà amb una plantada d'unes quantes d'elles. Aquestes herbes podran servir per elaborar ratallia casolana amb la qual ens podem presentar al Sisè Concurs de Ratallia que es celebra per l'Aplec de Jonqueres. Esperem veure-us per l'hort!

Si esteu interessats ens podeu enviar un correu a hortescarola@gmail.com o contactar amb nosaltres via facebook [facebook/Hort-Cooperatiu-Escarola](https://www.facebook.com/Hort-Cooperatiu-Escarola)

**Natural Optics
MACIA**

Retinografies
Baixa visió
Audífons

C/ Major, 162
Tel. 93 716 30 37
Mòbil: 672 133 556
optica.macia.sabadell@gmail.com
naturaloptics.com/macia

PROFSSIONALS DE LA SALUT VISUAL I AUDITIVA

*Don't let infants
L'ESCEBOP*

**VINE A
CONEXIENS!!!**

*Pl. Jaume II, baix dreta
(Cantó nord de la Creu Alta)
Sabadell*

info@escebo.net - 93.81.83.83
Registre de centres de salut ocular

Dono COLOR a la teua FESTA

**VIDAL
PAPERS**

Barr. Pons, 4 Tel. 93.725.41.36
SABADELL

Massatges
&
Reflexologia Podal

mònica

Tel. 93 717 94 95 938 34 197 JARDINERS, 51

Neteges Integrals Concòrdia

- OFICINAS
- EMPRESAS
- PARKINGS
- COMUNIDADES
- ABRILLANTADOS, ETC.

C/ Castellar del Vallès, 138 bjos Tel. 93 723 88 51 08208 SABADELL

**ZONA
PROLIGHT**

IL·LUMINACIÓ LED

C. Paco Mufià, 143 esq. Ctra de Prats 104
08208 - Sabadell - Tel. 93 173 44 74

www.zonaprolight.com
info@zonaprolight.com

**Garrell & Soler
FARMÀCIA**

OBERT 14 HORES TOT L'ANY
de 8 a 22 Hores 365 DIES
c/ Borràs, 8 - 08208 Sabadell
tel/fax 937 276 670 / 937 257 958

www.farmaciarrellsoler.cat

**OFICINES
VIAGES ECUADOR
SABADELL**

SABADELL CENTRE
C/ Sant Antoni, 12
08201 Sabadell
Tel. 93 254 04 05
Mòl. 609 21 25 37
ecuator@ecuatorviages.com

SABADELL DE MACIÀ
Plaça Lluís Companys, 6
08208 Sabadell
Tel. 93 717 90 67
Mòl. 609 21 25 37
ecuator@ecuatorviages.com

Ecuador

BONA FESTA MAJOR

Convergent's!

L'absis de l'església, decorat

Des de l'última Festa Major, l'absis de l'església de la Creu Alta ha canviat radicalment de fesomia, i amb ell també tota l'església. Gràcies a la iniciativa de Mossèn Alfons i el suport de la junta d'obres i de nombrosos veïns i veïnes del barri, l'absis ha estat decorat per l'artista creualtenc Jordi Roca. La monumental i

acolorida creació, que ha clos la rehabilitació interna del temple, simbolitza la imatge de Sant Vicenç i el seu martir, dona al conjunt eclesial una imatge més viva i atractiva i ha estat realitzada amb una tècnica pionera a casa nostra en un absis, a base de peces adhesives de vinil serigrafat.

Brutícia matinal

L'any passat, l'activitat nocturna va deixar un panorama ben galdós, a la plaça de la Creu Alta i als carrers pròxims. Sortosament, els serveis de neteja municipal van fer la seva feina i, en poques hores, tot va recuperar la normalitat.

Tant de bo que aquest any, l'oci jove de la nit tingui en compte la necessitat d'utilitzar els contenidors i papereres a l'absis per mirar de mitigar la mala imatge que fa aquella part del barri un matí de Festa Major.

Quimeta Rocabert, caps als 101 anys

La veïna del carrer de Riera i Villaret, Joaquina Rocabert i Fariol, ha complert un segle de vida i ja encara els 101 anys, ben decidida. Filla de Josep Rocabert i Marimón i Eugènia Fariol i Sunyer, i vídua de Josep Poch i Camps, la Quimeta va néixer a la Creu Alta el 1915 i des de sempre havia viscut a tocar de la Rereta, fins que ja fa uns anys, seguint al seu fill Jacint -Cinto- per a tothom, va establir-se a Torroella de Montgrí (Baix Empordà). Per molts anys!

Marina Gatell, a La Riera

L'actriu creualtenc, Marina Gatell i Poch, s'ha incorporat a La Riera, la telenovela dels migdies a TV, que tan èxit ha assolit. La nostra conveïna s'hi ha incorporat encarnant el personatge de la doctora Griselda Quevedo, que, a més de vetllar per la salut de la Tàia Vilanova (personatge que interpreta l'actriu Marta Bayaró), també n'és la seva parella sentimental.

La Terrassa Urpí, un nou espai per descobrir

L'Hotel Urpí és un punt central del barri i un establiment emblemàtic, carregat d'història. El mateix hotel, però sobretot el restaurant i la cafeteria, i més recentment la recuperada Cavaurpi com a sala d'espectacles Km 0, són punts de trobada i d'interès per a creualtencs i gent d'arreu. Però el que realment és

espectacular, i gens conegut encara, és la magnífica terrassa amb una vista de 360 graus sobre la Creu Alta, la ciutat i el Vallès. Un escenari magnífic, a la part més alta de l'edifici, que, no trigarà molt a esdevenir un lloc excepcional per compartir-hi bones tardes i nits d'estiu, a l'estil de les millors terrasses barcelonines.

MARTINEZ RICART SUCC., S.L.

CALEFACCIÓ
AIRE CONDICIONAT
AIGUA
GAS
ELECTRICITAT
ENERGIES RENOVABLES

Tel. 93 716 23 51 Fax 93 723 02 17
martinezaricart@telefonica.net
www.martinezaricart.com
Antoni Forrellad, 17 - SABADELL

Escape Rapid

MECANICA GENERAL DE L'AUTOMOVIL

- Revisió I.T.V.
- Desplacament I.T.V.
- Escapaments
- Frens
- Amortidors

escaperapid@hotmail.com
C/ Montlliv i Puig, 50 baixa (Darrova H. Urpí)
Tel. 93 724 22 90 08208 SABADELL

ANNA FERRER

Taller de Reparació

Daniel Garcia

C/ Papa Pius XI, 182
Tel. 93 716 21 08
08208 Creu Alta

U.E.S.
Unió excursionista de Sabadell

Secció: Aventura

Tel. 93 725 87 12 www.ues.cat
C/ Salat 14-16

metges
decapçalera
ESPECIALISTES EN LA SEVA SALUT

Conveni amb
totes les mútues de salut
Metges de família i pediatria

Tel./FAX 93 722 09 09
Passatge Ferran Llacer, 16
08208-Sabadell

MIL PUNTS

**Roba interior
home, dona i nens**

Merceria · Labors

Complements

Picañol 50 · Sabadell
Tel. 93 723 41 54

ARTICLES DE PIROTÈCNIA "Petards" - EXTENS ASSORTIT

CASA POCH

Fundada l'any 1950

C/ Sant Domènec, 20 · Tel. 93 716 13 97 08208 SABADELL

Magda Soler
HOME-DONA PERRUQUERS

Ctra. de Prats, 170 · Tel. 93 717 19 10 · 08208 SABADELL

tastains

MENJARS PER EMPORTAR VINITECA

Ctra. de Prats, 119
08208 SABADELL
Tel. 93 716 18 00
Fax 93 716 18 83

RETOKS
Tot tipus d'arranjaments i servei de tintoreria

Passatge Marquet nº 1
(cantonada amb Francesc Layret)
08208 - Sabadell

M^{ra}. Teresa Vivó Marcó Tel. 616 99 22 18

modilec, s.l.
Instal·lacions i Muntatges Elèctrics

modilec@modilec.com

C/. Castellar, 78 local · Tel. 93 716 48 55 · 08208 SABADELL

ALBERT RIFÀ SALABERT Enginyer Tècnic Industrial
CARLES VALLMITJANA Arquitecte

- Projectes d'activitats, projectes elèctrics, R.I.T.E., gas, legalitzacions, apartaments adequació ambiental.
- Projectes d'obra nova, rehabilitacions, reformes, interiorisme, locals comercials, habitatjat, etc.

C/ ST ISIDRE, 7-8 baixes
08208 - SABADELL
Tel: 93 723 10 33 Fax: 93 716 19 88
e-mail: rinf@viva.lc.es / cv@modigose.net

**Col·legi
Tarres**

Canonge Joncar, 127 - B
C/ Valicorba, 37-39
Tel. 93 723 57 01
08208 SABADELL

www.escolatarres.com
info@escolatarres.com

EDUCACIÓ INFANTIL, PRIMÀRIA I SECUNDÀRIA (ESO)

Centre Concertat amb la Generalitat de Catalunya

**GAUDEIX
DE LA FESTA!**

càssa

medrán
CANSALADERIES

Mercat Creu Alta
93 716 44 99

Mercat Central
93 725 11 97

Obrador i oficines
93 716 29 27

Plaça Espanya
93 716 15 55

Mercat Can Gambús
93 727 93 39

www.medran.cat

pernil ibèric **50** formatges artesans
embotits **anys** foie plats cuinats
elaborats **al** embotits ibèrics **teu**
carn fresca formatges d'importació
paté **costat** embotits artesans

**Sempre al vostre costat
Bona Festa Major !!!**

Neix la Jove Orquestra de la Creu Alta (JOCA)

La presentació oficial al barri es farà amb motiu de la Festa Major

Des del passat mes d'octubre, el barri de la Creu Alta pot presumir de comptar amb una orquestra pròpia: la Jove Orquestra de la Creu Alta (JOCA). Es tracta d'una formació creada dins l'Escola de Música Creu Alta i la primera orquestra que compta amb totes les seccions de vent i corda que comporta un conjunt d'aquestes dimensions. Clarinets, saxos, trompetes, trombons, flutes travesseres i baleria, provinents de l'antiga Banda Km50, i violins, violes i

violoncels de l'antiga Orquestra Devoradors de Notes, conformen un total de 36 joves músics d'edats compreses entre 10 i els 16 anys i alumnes de l'escola de grau elemental i primer cicle de grau professional.

La direcció d'aquest conjunt és a càrrec d'en Jordi Díaz i Figuerola, professor de clarinet i de música de cambra de l'escola de música i professional de gran experiència en la conducció de grups i formacions instrumen-

tals de formats i nivells molt diversos.

En aquests primers mesos d'assajos la jove formació ha començat a treballar un repertori format bàsicament per grans èxits i bandes sonores com ara: Pirates del Carib, Rocky, Bruno Mars, Gloria Gaynor o grans èxits del Rock & Roll de tots els temps.

El debut de l'orquestra va tenir lloc el passat dia 13 de desembre a l'auditori de l'Espai Cultural amb motiu del concert

per la Marató de TV3 que cada any organitza l'Associació de Veïns del nostre barri. Però la presentació oficial al barri es farà, com no podia ser d'altra manera, amb motiu de la Festa Major del barri, concretament el dissabte, 14 de maig a les 12.00 hores a l'auditori Nicasí Pibernat del Centre Cívic Ca'l Balsach.

Amb aquesta jove orquestra, l'Escola de música Creu Alta torna a fer pèlvia una vegada més sota els cison centrals de la seva activitat al llarg dels ja més

de 30 anys d'escola com és la vocació per fer de la música, una experiència a gaudir i a compartir amb amics i companys i que sens dubte ens fa més feliços i per tant millor persones.

Des d'un punt de vista estrictament musical, la pràctica instrumental o vocal és fonamental per quan fa que els participants treballin aspectes imprescindibles per a qualsevol músic o cantant com és la capacitat d'escollir o la disciplina en la interpretació sota les indicacions del director/a.

Actualment l'escola de música de la Creu Alta compta amb onze formacions musicals estables amb més de doscents cantants i un centenar de músics que participen als diferents grups, cors, banda i orquestres.

Tant de bo, la JOCA, aquesta nova orquestra, vagi creixent en edat, membres i nivell i porti molt lluny i per tot arreu el nom del nostre barri. Aquest és el desig de tots.

El Casal El Tallaret vol recaptar 10.000 euros, a través de la plataforma TOT SUMA

Per fer un donatiu i rebre una recompensa a canvi cal entrar a la web eltallaret.cat/totsuma

Finalment, i després de més de quatre anys d'inestabilitat i reivindicació veïnal, la cessió de la nau nord de Cal Balsach al barri és un fet. L'espai s'ha cedit, com ja és sabut, al Casal Popular de la Creu Alta «El Tallaret», un conglomerat d'entitats històriques del barri i de veïns i veïnes de la Creu Alta i de Sabadell. Però superada aquesta primera etapa, ara arriba el moment d'afrontar la despesa per la reforma dels locals. L'import ronda els 150.000 € i, per tant, cal buscar tota mena de fórmules de finançament. Una d'elles és a través de la plataforma «Tot Suma» una pàgina web que té com a objectiu esdevenir un servei de finançament de projectes de caràcter social.

Com funciona el Tot Suma?

El Tallaret ha plantejat un objectiu de diners al quals arribar a través del Tot Suma: 10.000 €. Tothom qui vulgui fer una aportació haurà d'entrar a la pàgina web del Tot Suma i fer el donatiu al projecte del Casal. Aquesta fórmula de participació és la que es coneix com a mecenatge, és a dir, aconseguir fons a partir de l'aportació econòmica de persones a títol individual que aposten pel projecte

i aporten uns diners per tal de fer-lo possible.

Però, què rebro a canvi?

Primer de tot la satisfacció d'haver pogut col·laborar amb un projecte tant engrescador i necessari com el del Tallaret. Però, a part d'això, en funció del donatiu fet es rep també una recompensa. Dins del Tot Suma, El Tallaret ha entrat una sèrie de recompenses amb una xifra a aportar, és a dir, a

l'hora de fer l'aportació no es fa només un donatiu sinó que s'inculca un dels recompenses que ofereix el casal i s'aporta el preu corresponent a aquesta recompensa. És a dir, si vull fer una aportació, entro a la pàgina del Tot Suma, visito el projecte del Tallaret i escullo una de les recompenses. Per exemple, decideixo que vull la làmina del quadre del perfil aeri de la Creu Alta creat pel Josep Ubja; després escullo aquesta opció i aporto l'import marcat de 90 €.

Quines recompenses hi ha?

De recompenses n'hi ha una seixantena, de tots tipus i formes. Per exemple, podeu trobar des de tallers de cuina, de llengua de signes catalana o de swing a descobertes de natura pel Ripoll o rutes històriques per la Creu Alta i per Sabadell. Tampoc hi falta una àmplia oferta gastronòmica amb

donatius i col·laboracions de bars, restaurants i casals d'arreu dels Països Catalans. Però també podeu comprar entrades per un concert en acústic d'Ovelia Xao amb sopar inclòs al Velòdrom, anar de visita a les caves Mngout o assistir a un assaig dels ballarers dels Diablers de la Creu Alta. I si necessiteu traduir el vostre currículum a l'anglès, quedeu-vos amb la recompensa de servei de traducció d'un professional del sector. Ja veieu que l'oferta és variada i incabable, perquè podríem seguir amb l'ofertament de la Branca a organitzar una festa infantil d'aniversari, el de Gegants a viure un cervall en primera persona o el de Castellers a assistir a un dels seus assaigs amb explicacions incloses.

Quan se'm cobrarà l'import i quan rebre la recompensa?

El cobrament s'efectuarà en el moment en que es tanqui el període de donatius al Tot Suma sempre i quan s'hagin arribat a recollir els 10.000 € que El Tallaret s'ha plantejat com a objectiu. En el cas contrari, si no s'arriba a l'objectiu econòmic, no s'executarà el cobrament ni, per tant, es rebre la recompensa. En aquest cas, El Tallaret no rebria res.

Així que fetes les explicacions, us animem a participar! El Tallaret no serà possible sense la mobilització del barri. Ara més que mai, és imprescindible el suport i la col·laboració des de tots els àmbits possibles!

Podeu accedir a més informació a l'enllaç per a fer donatius i obtenir recompenses a través de:

eltallaret.cat/totsuma

MONTSE ALONSO
Perruquers

Hores convingudes

c/ Francisco Layret, 104, local Tel. 93 716 34 34 06206 SABADELL

Fruterias
Els Campos

Avda Onze de Setembre, 77 - servei a domicili - Tel. 93 142 74 48

b dental

Implantologia
Periodoncologia
Cirurgia Oral
Odontologia
Odontologia General

C/ Agricultura, 103 Tel. 93 723 66 12
08208 SABADELL 93 723 66 06

PAPERERIA EL CLIP

Papereria - Diaris
Revistes - Regals
Fotocòpies
Enguaderacions
Plastificacions

C/ Ribot i Serra 13 B Tel. 936 886 225

imma
boucles d'or

910 78 80 90
T: 93 129 66 48
Plaça Escuders d'Enginyers, 20
08208 SAB

NETeco SOLUCIONS

Neteges integrals
de cotxes
Sofas i catifes
garantia de qualitat
Reserves al
677 23 20 91.

Carretera Prats de Lluçanes 100
08208 Creu Alta Sabadell

MILLA ASSESSORS EMPRESARIALS S.L.
Gabinet d'Assessorament i Gestió Laboral-Fiscal

- Laboral
- Fiscal
- Comptabilitat
- Declaració de la renda i del patrimoni
- Herències i testaments

Tel. 93 712 12 73 / Fax 93 711 38 08
C/ Sant Ferran, 132

milla.assessors@cecot.es
06005-Sabadell

MECANICA DE L'AUTOMOBIL

TALLER DE REPARACIONS

Montseny, 12
08208 SABADELL

93 716 14 55
93 716 05 36

LLAR D'INFÀNCIA LA QUITXALLA

Obert: matíns 07.30 h. fins les 17.30 h. de la tarda
Cuares properes i casolana
Matriúla oberta: Curs 2016 - 2017
http://llaquitxallaferndinfants.blogspot.com.es
C/ Muntarols, 58 - Tel. 93 726 07 07 - Sabadell

ITN

montajes y uniones
TABQUERA EN SECO - FALSOS TECHOS - AISLAMIENTOS
INSONORIZACIONES - VISERAS CORTAFUEGOS - ESTANTERAS

Felip Pedrol, 77 Tel. 93 724 72 14 Fax 93 724 72 16
www.montajesyuniones.com

CRIDA PER SABADELL

US DESITGEM
UNA BONA FESTA MAJOR

www.entesapensabadell.org

Construint el Nou Sabadell

f @esquerra.sabadell
t @esquerra_sab
nousabadell.cat

SABADELL
ERC

Entesa per Sabadell

Us desitja una
bona festa

f facebook.com/entesapersabadell
t @entesapersabadell
entesapersabadell@gmail.com www.entesa.org

PSC

Bona Festa Major!
Per Sabadell i la Cultura

sabadell@socialistes.cat Tel. 93 711 73 52

FARMÀCIA ORTOPÈDIA
rosa jordanà i gisbert

Parqueouria Molitor s/n s/n 17116

Regimen reducció punt, per la proximitat i millora de la nostra atenció

De 9 a 14 hores
de 8.30 a 21 hores

Tel. de Prats 708 1838 Sabadell
93 716 34 77 183 051 544
rosa.jordana@farmacia-rosa.com
pedro.gisbert@farmacia-rosa.com

Escola Yoga Iyengar® YOGA
LA CREU ALTA

PAPA PIUS XI, 46 (la Creu Alta) * 08208 SABADELL * 93.726 91 42
yogayengarsabadell@gmail.com - www.yogasabadell.cat

Un divendres al mes portes obertes - Consulteu dates

MATRICULA OBERTA
JULIOL CURS INTENSIU
TALLERS DE YOGA ELS DISSABTES

CURSOS DE YOGA A LA NATURA
- Tardor - Primavera - Caps de setmana
- Estiu - Una setmana a l'agost del 19 al 25

Què s'ha fet des de la Festa Major de La Creu Alta de l'any passat?

Rubén Cantó Aguilera

Vocal d'Acció Cívica de l'Associació de Veïns de La Creu Alta

Primer de tot, em presentaré: em dic Rubén Cantó Aguilera, talletrat de tota la vida, des de que vaig néixer a la clínica Santa Fe, a l'agost farà 39 anys de fet. Aquest és el segon any que sóc el Vocal d'Acció Cívica de l'Associació de Veïns de La Creu Alta.

A continuació, en aquest article, us explicaré les activitats de la vocalia que tinc assignada. Durant aquests darrers 12 mesos, englobant el 2015 i enguany, a la Creu Alta s'han fet diverses accions respecte a l'àrea d'acció cívica.

Així, es va reclamar una paralització immediata de la tala d'arbres de la plaça de Jaume Viladoms, degut al fet que els operaris van començar a tallar pins que els mateixos veïns de la zona havien plantat amb les seves pròpies mans. Aquesta acció va portar un seguit de 'millores' per part de l'Ajuntament, consistents en la notificació prèvia de les activitats a realitzar al nostre barri, com va ser la substitució de l'arbrat del carrer Comte d'Urgell o la reordenació del arbrat d'ambdues bandes del carrer Lluís Companys, a tocar la plaça de la Creu Alta.

S'ha de dir que la comunicació amb els tècnics de l'Ajuntament ha estat més fluida des de llavors, però no pas la manera de fer les coses. Encara s'ha de treballar molt aquest tema. Des de La Creu Alta volem, penso, que si s'han de fer accions amb l'arbrat o amb qualsevol altre tema, abans, s'ha de preguntar a la gent del barri què vol fer i com ho vol fer. Si no es fa d'aquesta manera, els veïns i veïnes de la Creu Alta no estaran satisfets. Si l'Ajuntament pren mesures al respecte i ens cuida i, sobretot, ens fa participar des del principi fins al final de cada projecte, millorarem, i molt, el benestar entre els veïns i la Casa gran.

Comentar-vos també que, apart dels arbres, s'han anat fent millores a tot l'espai públic, canviant embornals trencats per nous, així com alguns sots que hi havia a les voreres dels nostres carrers.

Fa un parell de mesos vam tenir una reunió amb la Cap de la Policia Municipal en funcions (Pepita Lonch) on es va explicar el canvi cap a la Policia de Proximitat o de Barri. Aquesta transformació s'anirà fent efectiva quan s'incorporin nous efectius a la plantilla i es faci la reestructuració

necessària per tal fi. Ara, cada setmana, hi ha una reunió amb una patrulla policial per comentar els aspectes a millorar al nostre barri.

Un altre punt a tractar són les remodelacions de les places. En les últimes setmanes han anat millorant certs aspectes de diverses places de La Creu Alta.

És més important, després de més de 70 anys reivindicant-ho, és que aquest any 2016, per fi s'han aprovat en les pressupostos una partida de 180.000 euros per començar a remodelar la futura plaça Vapor Cusidó, que està situada entre els carrers de Montseny, Sant Miquel, Antoni Cusidó i Montllor i Pujalt. Aquesta plaça ja fou motiu de diverses reclamacions per part del veïnat del voltant i, com a conseqüència, vàrem formar una comissió específica, on han participat membres de la PUC (Plaistes Urbans Col·lectius), Llamps i Trens, Associació de Veïns i els veïns i veïnes interessats en aquest projecte amb tanta història al seu darrere.

I no cal dir, per anar acabant l'article, tot el tema de les cantonades. És a començar a fer el projecte d'anar baixant l'alçada de les voreres a la calçada per

millorar les barreres arquitectòniques. A més a més, d'haver-ho deixat a mitges, ja sigui per problemes de pressupost o perquè la empresa adjudicatària no va saber administrar-los degudament, ens trobem amb més de la meitat del barri amb les baixades a mitges. Trobem cantonades baixades d'una època antiga, cruïlles que a una banda estan fetes però a l'altre no. Cantonades que no s'han fet perquè hi ha un pal enmig o alguna tapa de la companyia telefònica o d'aigües. Fins i tot, els tècnics que van fer la millora en alguns carrers, no van veure l'aprofitament de moure el pas de vianants al seu lloc més indicat, que és a les cantonades i no pas a 5 metres endins del carrer (això ho trobareu a la cantonada del carrer Francesc Layret amb el Passeig Tògoreu).

No sols hi ha hagut aquestes qüestions. A La Creu Alta hi ha molts més 'arbres' que s'han de millorar. El que passa és que ens capliquem amb un de ben gros i aquest no ens deixa veure tot el 'bosc' que hi ha al darrere. Des de la nostra vocalia seguirem reivindicant les millores per a la Creu Alta.

#ViuLaCreuAlta

Estat mediambiental de La Creu Alta avui

Feliu Madala Canadell

En la quarta jornada del cicle 'La Creu Alta Avui', un dels ponents temàtics, dels quals vam gaudir (el tema era "l'entorn ambiental") va ser Feliu Madala Canadell, membre del grup 'Sabadell Verd' que té la seva seu a La Creu Alta. Ens ha fet avinent un resum de la seva intervenció que, amb molt de gust, creiem convenient de reproduir en aquest diari pel seu alt nivell didàctic i interès per a tot el veïnat i tota la ciutat, si més no.

Rol de la ciutat:

Hi ha un Pla Director Urbanístic de la Plana Agroforestal del Vallès al Pla Territorial de la regió metropolitana de Barcelona (2008) que preveu un Parc Agrari del Vallès, del que l'ADENIC en va desenvolupar una proposta que posava en valor la matrua d'espais naturals, agroforestals de la plana vallesana.

El PDM de Sabadell, aprovat el 1993, també preveu un Parc Agrari de Sabadell, que va disposar del seu Pla Director l'any 2005. Cal constatar que el terme municipal de Sabadell ha perdut el 47% de la superfície agrària des de 1979: amb la democràcia, ha passat de 1499ha. a 789ha. La superfície urbana ocupa el 60% del terme municipal.

Ara s'està treballant un Projecte de Sobirania Alimentària de Sabadell que es va presentar el 2015. Defensa els espais agraris, millorant l'activitat econòmica productiva i l'aprofitament social. Cal esperar que sigui una realitat viva i doni valor afegit i permeti el cicle integral de la producció, distribució, comercialització i consum local, tot dinamitzant l'economia local.

El barri. La Creu Alta:

La Creu Alta té molts més superfície que l'actual barri, quan era Sant Vicenç de Jonqueres; no fa massa disposava d'una

horta productiva a la Rieralet i encara, al Ripoll, el Fruiterar. Ara, hi trobem horta social com l'Hort cooperatiu de l'Escarola, Hort de l'Estruch, horts escolars als col·legis Ribatalada, Samuntada i Creu Alta. Horts urbans en cases particulars, fruiters... També tenim espais buits explotats ús o tenir una funció social, com el Vapor Cusidó, Caserna Guardia Civil, Parc Salú... També podrien ajudar a fer front a l'emergència social i alimentària.

I particularment hi ha jardineria de comestibles a balcons, terrasses, places... Parc Catalunya, Serra Camaró/Viver Municipal. Realitzant itineraris vells pel barri es descobren molts plantes comestibles. Es podria plantar l'aprofitament d'alguns espais de fruiters per recol·lectar els fruits, ajudant a fer front a l'emergència alimentària i ocupar persones amb dificultats.

A la Nau 1 de l'Estruch, al Laboratori Social Metropolità (LSA), ens trobem grups com Sabadell Verd, persones i entitats que ens ocupen i interessa la natura urbana, en un lloc de trobada per compartir coneixements, recursos, permetre col·lectivitzar experiències i projectar-les.

Paràmetres ambientals:

Aire: La qualitat aïre es mesura a l'estació de la Gran Via/camarrera de Prats; sobrepassa valors NO_x i partícules en suspensió.

Terminem palim la contaminació atmosfèrica i ens cal veure quines mesures es prenen. Per part d'algunes entitats i persones, relacionades moltes d'elles amb La Creu Alta, organitzem el Parking Day el 18 de setembre de cada any, reivindicant un ús social d'àrees d'aparcament de cotxes que estan ocupant espais públics i previstos en la planificació urbanística com a zones veredes que ajudaran a reduir la contaminació i a fer un ambient més saludable.

Aigua: Cal pensar amb el seu reaprofitament. El subió de la Rieraleta en té molta, ...és bombeja i s'aprofita? També s'hauria de pensar en aprofitar l'aigua de la pluja, en fer més permeable la superfície urbana. S'ha d'evitar que, quan plou, els sobreeixidors dels col·lectors vessin l'aigua bruta directament al riu. S'està treballant un projecte pel sobreeixidors del col·lector a Jonqueres.

Residus: Falta millorar el percentatge de reciclatge, reduir el percentatge d'empori; se'n troben molts i això es fa patent quan es realitza una autòpsia a les escombraries.

La fracció orgànica és un percentatge important de les escombraries; cal fer un bon compostatge, evitar la presència

d'un mosaic de brosses de plàstic al compost utilitzant per a la recollida de la part orgànica bosses biodegradables o punts de compostatge en àrees públiques.

La millor manera d'evitar residus és no generar-los. Una possibilitat de donar vida als materials són els mercats de segona mà, d'intercanvi, la reutilització.

Recursos energètics: S'ha de poder garantir el dret a l'accés als recursos bàsics per a totes les famílies; hem de treballar l'eficiència energètica dels habitatges, l'estalvi d'energia i consums.

Justícia ambiental i social: Els reptes socio-ambientals que tenim al davant són impressionants: la governabilitat i sostenibilitat, la crisi climàtica, la conservació del territori, el decreixement... La justícia ambiental i social és que tothom pugui viure en un medi ambient saludable i segur, sense importar l'origen i les capacitats econòmiques. És ser part dels processos per millorar la qualitat del medi i de vida, poder participar en la planificació ambiental i que tota persona pugui tenir igual protecció de les amenaces ambientals.

HIPER CALZADOS

MARTINEZ

HOME DANNOY HOME NEN

Picanyol, 3 local
danrodas@gmail.com
Tel. 93 746 61 33
08208 Sabadell

gm.calzadosmartinez@gmail.com
Arda. Josep Tarradellas, 10
Tel. 93 716 54 56
Ronda Zamenhoff, 65
Tel. 93 727 15 28
- SABADELL -

Forn de Pa
Tot Calent PACO

Avinguda Josep Tarradellas, 22
Tels. 93 723 97 79 - 651 88 14 41
08208 SABADELL

ENRIC SALVADOR GARCIA

REPARACIÓ ARTESANA DEL SEU CALÇAT
47 ANYS AL SEU SERVEI
(Fotrem les seves sabates de núvia)

Sant Domènec, 18 - Tel. 93 717 15 26 - SABADELL

farmàcia
òptica
P. ESCARRÀ

Servei de Nutricionista
Dermofarmàcia
Dietètica
Homeopatia
Òptica

C/Vila Cinca, 89

Tel. 93 716 23 11

SABADELL

Asociación y coordinadora
de industriales feriantes
del vallès

Teléfono: 93 714 46 57

C./ Hospital, 11-B

Castellar del Vallès

GELATERIA ITALIANA
DESDE 1983

Elaboració pròpia

Pare Rodés, 6 08208 SABADELL
Tel. 93 716 53 33

MOR
ADVOCATS
www.moradvocats.com

Tel. 93 724 33 03
dm@moradvocats.com

Moreseny, 44 08208 Sabadell

Nou Estudi

Bona Festa Major !!!

93 717 70 59
687 718 943
nouestudi@gmail.com
www.facebook.com/nouestudiadell

Yolanda Sánchez Ferrer
Jesús Aparici L
08208 Sabadell

papereria
ivai
llibreria
papereria
ivai
llibreria

Tel. 93 716 54 56

Tintoreria

AGNÈS

Ctra. de Prats de Lluçanès, 155
Local n.º 2, bxs.
Tel. 93 723 37 97
08208 SABADELL

LAURA PREIXATS FERRER

ET FA POR L' ORDINADOR?

Noia amb 6 anys d'experiència ofereix classes d'informàtica a domicili. Adreçat a adults i persones de la tercera edat. Podreu aprendre: Windows, Internet, correu electrònic, Word, Power Point, Excel, tractament fotogràfic... tot a gust del consumidor!
Web: <http://classesinformatica.wordpress.com>
Mòbil: 620 42 81 45
Correu electrònic: classesordinador@hotmail.com

siV SIVALLÈS

Sistemes Industrials del Vallès

C/ dels montcada, 51 Tel. 93 716 00 04 <http://www.sivalles.es> sivalles@sivalles.es

- Enginyeria elèctrica i electrònica
- Automatització de processos industrials
- Sistemes elèctrics per maquinària
- Instal·lacions elèctriques

amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Enguegem El Tallaret

Casal Popular

Assemblea.

El Casal Popular de La Creu Alta i El Tallaret ha accelerat enguany la seva posada a punt. L'entitat porta més de quatre anys treballant per tal d'aconseguir la cessió de la fàbrica abandonada de Cal Balsach per a un ús autogestionat per les persones i entitats de La Creu Alta, ja som una entitat amb vida pròpia, capaç de generar alternatives al barri i amb un punt de vista crític i transformador. Entenem la participació com una eina de transformació, per això fomentem un model participatiu i assembleari, en el que tothom pugui implicar-s'hi. Seguint treballant amb les entitats del barri per ser una eina al seu servei: les entitats de Diablers i Banyeters de La Creu Alta, Geganters i Gallers de La Creu Alta, l'Espiall Ja Brancs, Arran La Creu Alta-Nord, l'Associació de Vines i Vells de La Creu Alta i la Coordinadora de Joves Lluçanès i Trossó són la base del teixit associatiu i assembleari del Casal Popular El Tallaret i l'inqüestionable patrimoni històric del nostre barri. Som passat, present i futur.

El 18 d'octubre de 2015 va ser una data important per El Tallaret ja que va quedar oficialment constituït després de l'assemblea fundacional del Casal. La jornada es va desenvolupar amb una gran participació, primer a l'assemblea i tot seguit amb una visita per les instal·lacions, una paella i el concert de Corrandes són Corrandes. Després d'uns mesos de notícies fluctuants respecte la concessió de l'Espiall de Cal Balsach i de pactar amb l'Ajuntament per reaccionar amb les condicions adequades al nostre projecte, l'any de la lògica de mercat, el passat 28 de gener es va aprovar pel ple la cessió de la nau abandonada de Cal Balsach.

Actualment, estem a l'espera de la finalització de l'exposició pública de la cessió i a punt per signar la desdoblada cessió per a 25 anys. Creiem que la cessió a El Tallaret ha servit per treballar amb una nova normativa municipal que obrirà les portes a infinitat d'entitats de Sabadell i que pretén donar un ús a espais abandonats per l'especu-

lació. És per això que el Casal va fer mans i mànigues per tal de posar en marxa la seva activitat donant tret de sortida a la campanya "Enguegem El Tallaret". Aquesta campanya es va llançar el passat 20 de febrer durant una jornada d'èxit: primer amb uns parlaments al pati d'El Tallaret acompanyats del concert en acústic de la Marta Cascales i tot seguit una cercavila protagonitzada per Diablers de La Creu Alta i Geganters i Gallers de La Creu Alta que ens van portar fins a l'Hort Cooperatiu de l'Escola, allà es va celebrar una gran calçotada i el concert de El Biber per a més de 150 persones.

La iniciativa Enguegem El Tallaret té com a objectiu posar en marxa el Casal en tots els aspectes, però principalment centrant-nos en el motor que fa possible aquesta realitat: la captació de sois i sòcies. Dins la vessant econòmica, i per

aconseguir el finançament de les reformes del local, hem establert diverses accions: en primer lloc, una relació amb COOP57 (cooperativa de serveis que destina els seus recursos a donar presteques a projectes d'economia social que promouem l'ocupació, fomentem el cooperativisme, l'associacionisme i la solidaritat), que per dur-se a terme cal comptar amb el suport de microvianters; en segon, una iniciativa de crowdfunding a través de la plataforma Tot Suma i, finalment, la cerca de microcreditors a internet. O. Calbre vessant de la campanya són les activitats, emmarcades dins del Cicle Acústics Rebels. El cicle consisteix de cinc jornades que combinen una sessió de sois amb temes d'actualitat amb concerts en acústic de diversos grups i/o cantautors, principalment de la ciutat. Els Acústics Rebels ja són una realitat, tot i no poder fer ús de l'Espiall de Cal Balsach, la Plaça de La Creu Alta ha acollit els actes de reflexió i cultura amb una gran acceptació del públic.

L'èxit del Casal depèn només de la implicació dels que volem que tiri endavant i només lluitant amb esforç i compromís ens en sortirem... però com que de força i ganes no ens en falten, no hi ha dubte que el Casal Popular de la Creu Alta esdevindrà un ens d'acció popular i cultural de referència. Amb els país i les pedres que ens anem trobant pel camí, nosaltres construïm alternatives pel barri i la ciutat. El Tallaret ja camina.

Cercavila.

Calçotada.

Conviure entre tifes, pixats i pixums

Manel Camps

Costa d'entendre que tots plegats acceptem de conviure amb tanta brutícia com hi ha a molts indrets de la ciutat, porqueria de tota mena, especialment a l'Entorn dels contenidors de recollida de deixalles, però també per carrers i places, especialment excrements i pixats de molts gossos i d'alguns ciutadans més animals que nacionals. La ciutat està bruta i deixada. Aquest és un altre dels legats dels catorze anys de *business* que el nou ajuntament haureu d'intentar resoldre amb la col·laboració de tots.

Pel que fa a la menja i els pixats que deixen els gossos arreu, és una penitència general que ens imposen a la majoria de ciutadans els conveïns i conveïnes que no saben el que és el civisme ni juvent en col·lectivitat.

Jo només he volgut una mica per Europa i els Estats Units, però no recordo haver vist enlloc on es estalvi una deixada i un incivisme tan aclaparador i demoralitzador com el que vivim a casa nostra en relació amb la convivència compartida amb els animals domèstics. Fins i tot en moltes altres ciutats de Catalunya més petites com ara Vic, Girona o Reus, per citar-ne només tres de conegudes, no tens aquesta sensació tan desagradable.

Abans, els gossos camaven lliurement pels carrers, jo encara ho recordo, però ja fa dècades que per sort hi ha un cens i cada animal irracional quadrípede té el seu animal racional bipède que el cuida i el treu a passejar. Per tant, el problema no és dels gossos, pobres, sinó dels seus amos incívics. Ciutadans i ciutadanes que troben molt normal que el seu animal es cagui al mig d'una vorera o que alii la pota a cada pal·let portat o cantonada que troba, dia rere dia. Tots i totes troben perfectament acceptable que els pixi i es cagui on li sembla, i veuen normal també no recollir-ho o netejar-ho. En teoria, són gent formada i que ha passat per escoles on se'ls hauria d'haver educat en el que està bé i el que està malament. Com se'ls hauria d'haver format en allò que se'n diu viure en comunitat. Potser aquest dia no van anar a classe, o no estaven prou atents. Altrement, estarien parlant de barruts maleducats i maleducades.

A la zona de la Creu Alta per on transcorre una bona part de la meua vida és increïble la quantitat de tifes i pixats de gossos que veus cada dia. I si els veus, el més empenyador és quan vas distret i xaaaf, trepitjada la cagada. En veus que són acabades de fer i de més seques, i també veus com van desapareixent. A vegades, perquè algun veí o veïna les ha trepitjat abans

que tu i ho ha anat escampant en el seu caminar mentre remugava, o perquè alguna persona civica ho ha netejat, o senzillament perquè amb el pas del temps s'assequen o la pluja l'ho emporta riu avall. Quan plou, Allà queda el present sòlid o líquid d'aquests bors homes i aquestes bones dones que viuen satisfets i satisfetes amb el seu animal o animals mentre la resta hem d'aguantar mentant la incomoditat i el fastig de les evacuacions diàries de la seva mascota.

Segui com sigui, el nombre de portals i cantonades marcats amb les pixades dels gossos és incomputable i els llocs on es pot clorar el pixum o la fortor de l'evacuació carina acumurada també són freqüents. Algú hauria de fer alguna cosa amb determinació per mirar de sensibilitzar tothom, censar els animals i amos i per identificar els culpables i aplicar-los la normativa i les sancions establertes, o alguna mena de taxa a compte de l'angüna social que generen. Encara que tots sabem que la clau està en la urbanitat de les persones que tenen aquests animals i la vergonya que haurien de sentir, però ja se sap que de porci i de senyor se n'ha de venir de mena.

CAFETERIA

Què Dius?

ENTREPANS FREDS
Embotits
Iberics
Bikinis

BERENARS
Xocolata deslata
Salses
Croissants
Pastries

Tel. 93 716 60 74
C. Major, 17 - (Plaça Creu Alta)

nova botiga

APP informàtica

Sabadell Creu Alta

Botiga S.A.T Mòbils Tablets

Avinguda Onze de Setembre, 75 - Tel. 93 705 68 23

GRUPUS SUPLEN LA VEGETAL NATURAL

Ronda Zamenhof, 33
Tel. 93 723 52 31

Plantes medicinals
Aliments i herbes naturals
Especies per a tintatònics
Plantilles per a tintatònics
Plantilles per a tintatònics
Plantilles per a tintatònics
Plantilles per a tintatònics

Facebook: www.facebook.com/grupusuplen

Man Portera

Passeig Comerç, 19 Tel. 93 710 41 63
Argda, Barberà, 203 Tel. 93 710 35 93
Onze de Setembre, 13 Tel. 93 727 79 80

GRUPU Jairoo

peluqueria & posticaria

www.grupojairoo.com
francesc macià, 70 - Tel. 93 716 65 33

Estilo Digital • www.estilodigital.net

Copisteria / Impressió Regals Personalitzats

- flyers * targetes
- targetes * plaques
- plaques * cartells
- mapes * llistes
- assonades * invitacions
- calendres * diaris

MONTEOLÍ 60 (DDA, ZAMENHOF) - 93 715 50 93 - CDD@ESTILODIGITAL.NET

Per la compra d'un cartutx de tinta color 3D - 2€

tinjatóner3D

Ronda Zamenhof 21 - 08201 Sabadell
Tel. 93 727 91 93 - 93 723 52 31 - info@tinjatoner3d.com
www.tinjatoner3d.com

Des de la nostra botiga t'enviam fins a un 60% de descompte. CDD@T3D - 93 723 52 31

PEIXATERIA MARISQUERIA MORENO DORADO

procuradora Marina Delgado

Mercat de la Creu Alta Sabadell
Tel. 93 716 44 93

"la Caixa"

Oficina:
Pinar Vila Circe

Avenida Onze de Setembre, 136-140
08208 Sabadell
Tel. 93 715 71 60
Fax 93 724 70 46

PINTURES BERNABÉ S.L.

Tota classe de pintures i eines al servei de la indústria i decoració

C/ Felip Pedrell, 64 - Tel./Fax: 93 723 69 25 - 08208 Sabadell

NETEGES CREU ALTA

EL SERVEI DE NETEJA MÉS EFICAC

Ronda Zamenhof, 33-37
08201 Sabadell - Barcelona
Tel. 93 723 28 01
Fax. 93 723 02 42
nca@netegescreualta.com
www.netegescreualta.com

RBG CORREDURIA DE SEGUROS

www.rbgseguros.com 937 235 866

CORREDURIA D'ASSEGURANCES. Serveis per a particulars, empreses, equip i mòbil

SERVEI DOMÈSTIC. Tot el suport que necessites amb les tasques de la llar: neteja, reparacions, plomes, jugues, canes, Tèxtils, electrodomèstics, menjars, etc.

ASSISTENCIAL SANITARI. Totes les cures i atencions a persones en el seu propi domicili. Cures d'ancians, cançons, atenció a en febles, rehabilitació, psicologia, podologia, fisioteràpia.

MANTENIMENT DE LA LLAR. Totes les reparacions, informem per a la teua llar de forma ràpida i eficaç. Electricitat, sanitaris, plomeria. Tot el que necessites en una sola trucada.

ALTRES SERVEIS. Un món de serveis a domicili. Professors particulars, serveis d'assistència a domicili, i molt més.

inter domicili
una trucada, un món de serveis

TOTS EL SERVEIS A DOMICILI EN NOMÉS UNA TRUCADA

www.interdomicilio.com 936 886 375

Hospital Universitari del Taulí: tota una experiència

Jordi Roca i Tubau

Mentre als ciutadans no ens fa falta recórrer als hospitals per recuperar la salut, aquests edificis no són una altra cosa que uns elements més del paisatge de la ciutat. Però quan, de sobte, el mal ens colpeja i hem de traspasar-ne les portes per ser-ho atesos, llavors és quan ens adonem de la necessària servitud d'aquestes construccions. Per als sabadellencs, la gent de la comarca i de més enllà, l'Hospital Universitari del Taulí és més que un complex arquitectònic. Si bé pel davant és com una illa verda, pel seu darrere, desafiant el barranc, contempla plaçidament el riu Ripoll, amb la Torre de l'Aigua al seu costat, veritable sentinella i símbol de la ciutat.

Ingressar a mitja tarda d'un dia de festa a descansar (allí ningú descansa) és constatar l'eficàcia de la Seguretat Social. No obstant això, que algun pacient faci pautes les seves queixes per demores d'assistència, malalties o intervencions quirúrgiques és comprensible, donada la precarietat dels mitjans materials que l'Administració destina per al seu funcionament arreu del país. Precarietat que queda àmpliament compensada per la professionalitat i la humanitat dels facultatius i del personal.

Però quan els símptomes són extremadament greus, puc assegurar que per molt col·laps que hi hagi a les instal·lacions, els doctors i infermiers d'Urgències en cap moment, desden d'esbrinar les causes del teu mal, així tot el contrari: anàlisi, electrocardiogrames, auscultacions regulars i tot el que faci falta, són els pre-

liminars del protocol determinatiu de la dolència de tot pacient. Tot un protocol pel qual vaig passar no fa gaire temps. Experiència de restar confinat en una llitera al passadís per falta de llits lliures a la planta de cardiologia pel col·lapse generat per l'allau de pacients. Motiu aquest del qual no m'eivo cap queixa, donades les circumstàncies.

Com a usuaris de la Sanitat Pública crec que hem d'ésser conscients que, per al bon funcionament de qualsevol hospital, una vegada traspasat el seu llindar, hem d'acceptar els protocols establerts i col·laborar al màxim, altrament tot esdevindria un caos. Els centres sanitaris, tots, no són supermercats on els ciutadans puguem servir-nos de les instal·lacions i aghora exigir del seu personal allò al que indistintadament creiem que tenim dret. Els centres sanitaris estan dotats de personal qualificat en totes i cadascuna de les seves especialitats.

Deixeu-me dir que, atesa l'experiència del meu pas pel Taulí, la capacitat humana i dedicació dels seus facultatius (tot i que ha voltes, fan més hores de guàrdia que un rellotge) i el seu compromís envers la meua persona fou admirable. Gràcies a ells, al marcapassos i els stents que m'implantaren, el meu cor continua marcant el seu ritme i bombant a les artèries la sang necessària per garantir-li el seu funcionament i la meua vida.

Com a sabadellenc estic molt content i agraït de tenir, a la nostra ciutat, un centre hospitalari com el Taulí, centre que en moltes branques de la medicina i de la cirurgia és capdavanter al país. No perdem de vista que la matèria primera de tots els hospitals del món és l'ésser humà: éssers que, al marge de qualsevol estatus social, hi acudim per ser ben atesos per equips de professionals de totes les especialitats mèdiques i quirúrgiques.

Després d'haver-me passat catorze dies entre diagnòstics, intervencions i controls no puc manifestar altra cosa que el meu agraïment més sincer a tots els doctors i infermiers i infermiers que amb tanta eficiència em van atendre. Gràcies, i que per molts anys puguem gaudir d'una Sanitat Pública tan eficient.

Joan de Ribera, un sant made in Creu Alta

Mn. Alfons Gea

Rector de la parròquia de St. Vicenç de Jonqueres. Creu Alta

Buscant pel google sortirà la biografia d'aquest sant del segle XVI que es distingí per la seva saviesa humilitat i generositat, tot i les importants responsabilitats que desenvolupà a l'Església i a la política. Les seves obres, com el gen col·legi "del Patriarca", els seus escrits i la fundació d'una congregació religiosa encara penduren.

La seva imatge es venera a la nostra parròquia a l'altar reformat de la Sagrada Família. Recentment la sabadellencs Maria Dolores Pugió ha publicat una petita obra sobre la seva vida. La festa del sant la celebrem el diumenge següent al 14 de gener que és la seva festa.

No pretén fer apologia ni proselitisme en aquest mitjà que no és el lloc, però sí revivir el fet històric ocorregut a la Creu Alta de cara a que no es perdi la memòria, and al contrari, formi part del llegat històric dels nostres avantpassats.

La relació amb la Creu Alta comença amb la sra. Maria Boronat Barrachina nascuda a Alcoi i gran devota del sant com tant d'altres va emigrar amb el seu marit a Sabadell instal·lant-se al carrer Paco Mutlló. Entre les pertinençes que va portar del poble hi havia el retrat del Beat, novenes i estampes. A casa seva va preparar una petita capella. Actualment

la parròquia es conserva el quadre, la reliquia del sant i la imatge que els familiars de la Maria van donar a fi de que rebés culte i veneració pública.

Fos com fos aquell Beat desconegut fora del país valencià arribà a fer-se popular a Sabadell gràcies a la devoció de la Maria. En la seva biografia s'expliquen moltes anècdotes i petits miracles que dia a dia augmentaven la devoció.

El cas és que el que fou Beat segles fou proclamat sant gràcies a un dels miracles que es feu a la Creu Alta. Va ser canonitzat a Roma el 12 de juny de 1960 pel papa, ara també sant, Joan XXIII.

A la Creu Alta hi havia el jove Josep Arenas Franch que tenia tuberculosi pulmonar bilateral. Els metges no li van donar cap esperança, ja que en aquell temps aquesta malaltia no tenia cura.

Gràcies a les pregaris al Beat, Josep Arenas va quedar completament curat. Diversos metges de Sabadell varen testimoniar que havia estat un miracle que aquest noi quedés curat i sense seqüeles.

De miracles del sant hi ha més de registrats però l'Església només els reconeix quan compleixen tres condicions: que la guarió sigui inexplicable per la ciència, en aquell moment, que sigui una curació immediata i que perduri en el temps. Tot això demostrat per un tribunal on hi ha també persones no creients.

A la Creu Alta es feu el miracle que portar al Beat Joan de Ribera a ser sant. Beat és el terme amb què l'Església anomena oficialment aquelles persones que han sobresortit per les seves virtuts i a les que se les pot invocar privadament en la pregaria per demanar la seva intercessió davant Déu. Per dir-ho vulgarment és el grau inferior a sant. Per arribar a sant cal que per intercessió del Beat es realitzi un miracle.

Encara avui dia són molts els que venen de Sabadell i pobles de Catalunya a honorar la seva memòria demanant el seu ajut davant Déu en qualsevol dificultat. Com deia sant Joan de Ribera: "Lloat sigui el Santíssim Sagrament".

LA NETEJA S.L.
MANTENIMENT I SERVEIS

Manteniment i servei per a comunitats de propietaris
Locals comercials
Indústries i oficines en general

www.laneteja.es
info@laneteja.net
C/ Dinarès, 25 - Local B1036
08208 - SABADELL

93 717 84 01

VEUREMON
agència de viatges

Especialistes en viatges a mida

FRANCESC LAYRET, 30 (al costat de l'Escola Bertran) www.veuremon.com
Tel. 93 717 34 63 - 622 23 26 28 veuremon@veuremon.com

Bar - Restaurant

RACÓ DE PRATS

Ctra. Prats de Lluçanès 143

93 717 61 13

Dra. Francisca Ferrer Manno
MEDICO - DERMATOLOGOPapa Pius XI, 176, B. 1-1
08208 SABADELL

Tel. 93 716 45 80

PERRUQUERIA

c/ Antimón, 2

Si vols que et tallin
baratet el Pel ves al
Monpel
HOME-NEN
Us desitjo...
una bona Festa Major

Tel.: 93 725 09 42

es fan serveis a domicili HOME-DONA 617 77 13 05

www.lma.cattot el que necessitis en: alumini, ferro, inoxidable...
baranes, escales, reixes, tancaments...

ara... impressió 3D!!

llorenç canalstècnic superior en
desenvolupament de
projectes mecànica

llorenc@lma.cat

635 404 665 / 93 716 62 01

col·legiat num: 2692

c de maria de bell-lloc, 45 - 08208 - sabadell

GOS I GAT

CLÍNICA VETERINÀRIA

SERVEIS

- Visites i vacunacions (també a domicili)
- Cirurgia
- Radiologia
- Endoscòpia digestiva
- Anàlisis clíniques
- Hospitalització

CLÍNICA: Sant Mates, 28-30 * Tel. 93 717 52 84 * 08208 SABADELL
CONSULTORI: Ctra. Terrassa, 337 * Tel. 93 727 59 06 * 08205 SABADELL

Per Urgències: Hospital Veterinari de Sabadell Tel. 93 727 11 25

SERVEI DE PERRUQUERIA CANINAHores convingudes - gosigatcv@hotmail.com
(Servei de recollida a domicili)TALLERS
CREU
ALTAPapa Pius XI, 47
08200 - Sabadell

Tel. 93 725 37 38

www.tallerscreualta.com
info@tallerscreualta.com

LLANES PER LABORS

Eulàlia

c/ Sant Isidre, 19

Tel. 93 716 13 73

08208 - SABADELL

ATAE88i malgrat tot
seguiu aplicant
el sentit comúBona
Festa Major !!!APLICACIONS TÈCNiques
D'AUTOMATISMES I ELECTRICITAT S.A.

Més de 25 anys sent eficients en la gestió de l'energia

Tel. 689 518 303
www.atae88.com
C/ Major, 128atae88@atae88.com
08208 SABADELL

engranes adhesives

rètols

adhesius

decoració
de vidresfabricació
pròpia

tel. 93 716 21 89

retois@ku@yahoo.es

c/ Caranegre Juncar, 64 bt. SABADELL

des de
1989

· VAPERCENTRE ·

CIGARRETES ELECTRONIQUES

Tel. 937 069 074 www.vapercenter.com facebook.com/vapercenter C/ Sant Isidre 107

**Viu la Festa
Major!****viu Sabadell**

Ajuntament de Sabadell

Esplai La Branca, 28 anys de màgia i il·lusions

Fa 28 anys que un grup de joves motivats, amb ganes d'acompanyar, d'ensenyar i de compartir van decidir endur-se a un grup de nens i nenes de colònies d'estiu. Som a 2016 i encara ara creiem en aquells joves que al 1988 van decidir creiar l'esplai en el que encara ara estem creient. L'Esplai La Branca segueix repartint il·lusió, somriure i màgia tant als més petits com als més grans. 28 anys són el reflex de totes les persones que han passat per aquest esplai i que han fet possible que l'Esplai La Branca que ara coneixem segueixi educant i ensenyant en el lleure com ho està fent. Han sigut molts els monitors i les monitores que han contribuït en l'educació i en la felicitat de tots els infants, i han sigut moltes famílies que hi han confiat, que han cregut en el millor dels seus fills i filles portant-los en un esplai.

Tenim un país molt ric en cultura popular i en tradicions pròpies que de vegades potser costen d'explicar i aquells qui són de fora potser no acaben de trobar sentit i de ben segur que es deuen preguntar perquè ens diverteix tirar foc, enllairar-nos els uns sobre els altres o perquè posar un homenet ajupit al pessebre... qui sap,

però no hem d'oblidar que l'esplai és també un tresor de la nostra cultura. És un espai on l'educació en el lleure pren sentit i fa de qui som, el que som. Al barri de la Creu Alta tenim dos esplais amb bona salut i amb ganes de tirar endavant i és molt important saber-ho valoren.

La Branca està de celebració, 28 anys a un número a destacar i que, com a tal, mereix ser commemorat com cal. El passat 2 d'abril van fer lloc la Festa d'Aniversari de l'Esplai. Va ser un dia que petits i grans, vam poder compartir plegats. Vam córrer, vam riure, vam saltar, vam benemar i ens ho vam passar d'allò més bé i és per això que quan vam acabar, tots junts vam bufar les 28 espelmes del nostre pastís d'aniversari, que ens recorda que seguim creixent i seguim somiant, tots junts, agafats de la mà.

Com sempre, la Branca segueix en la seva tasca d'educar en el lleure i es reivindica com una entitat arrelada a La Creu Alta, amb moltes ganes de més colònies, més campsaments, més dissabtes, més festes majors i més aniversaris! Per molts anys Branca!

Per la festa major... Festa solidària!

Gala per recollir fons per a Mans Unides i la Creu Roja el divendres, després del pregó, al Centre Sant Vicenç

Els nostres problemes quotidians, en moltes ocasions, no ens dissen venen que som uns privilegiats i vivim en una part del nostre planeta on tenim, en general, totes les necessitats vitals cobertes. És per això que en la mesura de les nostres possibilitats hem de mirar d'ajudar als que no són tan afortunats com nosaltres. Des del Centre de Sant Vicenç, s'ha iniciat una nova col·laboració amb una entitat que treballa molt intensament per ajudar al Tercer Món: Mans Unides. Per aquesta Festa Major de la Creu Alta s'ha preparat una oportunitat d'ajudar amb la gala **FESTA SOLIDÀRIA** que es representarà el divendres 13 de maig a 2/4 de 10 del vespre, coincidint amb l'inici de la Festa Major de la Creu Alta, just després del pregó.

LA MÀGIA D'ALBERT LLORENS I LA MÚSICA D'EL'S ALVIANYS

Amb aquesta actuació el Centre cedirà el teatre per tal que s'hi representi un espectacle en el que actuaran el Mag Albert Llorens, el grup de música Alvians i el Taller de Teatre del Centre.

Albert Llorens és un mag inconformista que sempre ha evitat els trucos "pràctics". Concertista de piano, bicentat en matemàtiques, intèrpret professional de conferències i il·lusionista a temps complet per a teatre i televisió, la Màgia d'Albert Llorens ofereix una experiència única en cada aparició. A més de les seves màgiques actuacions també presentarà l'espectacle. Descobriu-lo a: <https://www.youtube.com/user/AlbertLlorensMag>

Els Alvians són un grup conegut pel públic del Centre Sant Vicenç perquè juntament amb Guillem Galotré han compost les músiques d'Hèrcules, les aventures d'un Jeroi. Els Alvians interpreten música pop/rock en català i l'any passat van publicar el primer disc,

BRÛIXCOLES. Els seus termes, des dels més ràpids i amb més canya fins a les balades, són sincers i toquen una àmplia gamma de sentiments amb una bona conjunció entre les lletres i la música en sí. Són interpretats per la veu femenina expressiva, jove i personal de la cantant Queralet Llorens. Durant l'espectacle ens mostraran una part del seu repertori més original. Més info a: <https://www.facebook.com/elsalvians/?trf=ts>

I finalment clourà l'espectacle l'actuació del Taller de Teatre amb els números que ha preparat pel Dia Internacional de la Dama, del musical Nerves.

UN HOSPITAL A HAÏTÍ I L'ESPAI DIVERJOVE

L'entrada a l'espectacle valdrà 10 euros amb una fila 0 per a donacions més grans, i el que es recapti es destinarà totalment a dos projectes, un de Mans Unides i un altre de la Creu Roja. Per a Mans Unides es dedicarà a la reconstrucció de l'hospital Alma Mater a Haití, un dels països més pobres d'Amèrica i que va patir un terrible terratrèmol l'any 2010. Aquest hospital es va construir el 1968, però per l'augment de la població, la mala planificació i les diferents situacions d'emergència fan que ara necessiti una urgent ampliació i adequació.

Pel que fa Creu Roja els fons servirán per a l'Espai Diverjove un projecte que pretén oferir als joves entre 12 a 16 anys de famílies amb risc d'exclusió social dels barris de la nostra ciutat un espai de reforç escolar i lúdic durant el calendari lectiu per tal d'afavorir la inclusió social.

Es podran obtenir les entrades a la taquilla del Centre i a les oficines de Mans Unides i de la Creu Roja.

Fes-te solidari i vine a gaudir d'aquesta festa solidària per la Festa Major de la Creu Alta!

Milers de joves s'apleguen a la plaça per gaudir dels concerts de Festa Major

L'organització està preparada per assumir el creixent nombre d'assistents

Les nits de festa major són, per molts i moltes, moments de brobada entre companyies, companyes, coneguts, veïns... són nits de diversió, de música. Són, per alguns, la primera vegada que poden sortir de nit amb els amics i les amigues i, per molts, una nit en les que es pot sortir a gaudir de bona música i bon ambient sense haver de desplaçar-se gaire. Els més grans guarden bons records de les festes majors de La Creu Alta i els més joves viuen l'excitació de la nit, dels concerts, de noves amistats... la nostra època de la vida que dona cada any el tret de sortida de la temporada estival de festes majors. Potser per això i per les ganes de sortir de casa passat l'hivern, les nits de Festa Major de La Creu Alta són una de les festes més multitudinàries de Sabadell.

Però si que és cert que aquest ambient tranquil del que gaudim la gran majoria dels assistents als concerts de festa major,

a vegades, es veu amenaçat per la mala concepció d'una minoria d'allò que és l'oci nocturn. Algunes persones opten per excedir-se en l'alcohol, per exemple, i això porta les seves conseqüències. Sabem que els conflictes són allats i a punts concretes a vegades allunyats del centre de la festa i per això cal remarcar que les nits de festa major es desenvolupen a la plaça i no als seus voltants. Dels pocs incidents que hi ha hagut durant les nits de festa major els últims anys, cap s'ha donat a la plaça. Però encara que siguin pocs i allats, preocupen igualment a l'organització. Per això, la comissió de festes s'ha marcat com a objectiu prioritari, ja des de fa dos anys, garantir la total seguretat de la Festa Major i la transmissió d'una idea d'oci nocturn més sana.

Pel que fa al consum, rentar l'aire verdaga que no es vendrà cap beguda alcohòlica a menors d'edat a la barra de la plaça

durant tota la Festa Major i en cas de dubte es demanarà el carnet d'identitat. Així mateix, de nou, es contractarà el servei de prevenció de drogues que ofereix la Creu Roja a través del programa «Som Nit», un acció duta a terme per voluntaris/es que reparteixen informació sobre els perills del consum de drogues a partir de material interactiu en una carpa present durant les tres nits aquest any. És en aquests espais d'oci on es pot fer més força per conscienciar dels perjudicis del consum de certes substàncies. A més de tot això, l'organització entén que, si bé el «botellón» pot ser per alguns una opció econòmica de beure, és també una forma desmesurada de consum a la vegada que no contribueix a la sostenibilitat de la festa major en tots els sentits.

Pel que fa a la seguretat dels i les assistents a la plaça, l'organització ha acordat en diferents trobades, el format d'inter-

vençió i presència de la policia municipal al barri durant la nit. Així mateix, es contractarà per segon any consecutiu, seguretat privada que patrullarà pels entorns de la plaça. Per altra banda, com s'ha fet des de fa anys, hi haurà toms de seguretat formats per voluntaris/es que també voltaran amb intenció de detectar actituds agressives, racistes, homòfobes o sexistes, per tal d'alertar tant el servei de seguretat com a la policia. Al mateix temps, aquells voluntaris procuraran recollir les ampolles de vidre que aquells que venen a La Creu Alta, però que no participen de la Festa Major, deixen als nostres carrers.

Amb tot això, l'organització vol deixar clar que la Festa Major de la Creu Alta és una festa segura i tranquil·la però que ha crescut molt en els últims anys i que això requereix de noves mesures de prevenció per seguir garantint el bon ambient d'una de les festes populars de referència al nostre país.

Gaudiu de la festa major, amb responsabilitat i alegria!

Coordinaadora Jove Llamps i Trons

28a Cursa de Carretons i Ginyes Rodants Autoconstruïts

Diumenge 15 de maig

a 2/4 de 6 de la tarda

Festa Major de La Creu Alta 2016 Sabadell

Organiza: **Llamps i Trons** *Associació de Veïns de La Creu Alta*

28a CURSA DE CARRETONS I GINYS RODANTS AUTOCONSTRUÏTS DE LA FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA

Dimarts 15 de maig a 2/4 de 6 de la tarda

NOTES:

- Per participar a la cursa s'han de fer:
 - Un carreró no podent tenir cap part de transport de mercaderies, més que un petit "Choc d'apuntament" a partir de l'arribada dels carrerons de l'any (2015 i 2016).
 - A més, el carreró ha de tenir un disseny que pugui resultar prou divertit per a la resta d'afiliats. No es valen cap carreró "complet".
- Es poden afegir carrerons de paper, obligatorisment.
- Es recomana el ús d'estructures de fusta de diferents permeses i materials.
- Tot els carrerons han de partir, indistintament, des de l'extrem de l'arribada.
- Es valen carrerons de diferents tipus, però no es valen carrerons de fusta de diferents tipus.
- La cursa començarà a les 2/4 de 6 de la tarda.
- El carreró ha de tenir:
 - Un motor.
 - Un eix de 25 cm.
 - Un eix de 12 cm.
- Es val l'ús de diferents tipus d'estructures de diferents materials, però no es valen carrerons de fusta de diferents tipus.
- El carreró ha de tenir un disseny que pugui resultar prou divertit per a la resta d'afiliats. No es valen cap carreró "complet".
- El carreró ha de tenir un disseny que pugui resultar prou divertit per a la resta d'afiliats. No es valen cap carreró "complet".

15 de maig: publicació al Bateu de la Creu Alta.
16 de maig: cursa de carrerons i ginyes rodants.
17 de maig: entrega de premis i trofeu.

LLAMPS I TRONS *Veu la Creu Alta*

Associació de Veïns de La Creu Alta

LLAMPS I TRONS

coordinadora jove de la creu alta

Bases de Concurs fotogràfic (Diu del Llamp i Déu del Tro) - Festa Major de La Creu Alta 2016

La Coordinadora Jove de La Creu Alta juntament amb l'Associació de Veïns de La Creu Alta tenen el gust de convidar-vos a participar al Concurs fotogràfic amb el Diu del Llamp i el Déu del Tro de la Festa Major de La Creu Alta.

Assabeneu-vos mitjançant el Concurs fotogràfic que per obtenir premis amb 100 PUNTS de total que obtindrà el guanyador hi ha un respecte fotogràfic (www.laCreuAlta.org).

1. **QUI?** Perquè hi hagi foto al Tro INSTAGRAM i al Tro de la Festa Major de La Creu Alta 2016. www.laCreuAlta.org

2. **QUANT?** Del 18 d'abril al 13 de maig.

3. **COM?** A la foto, fora de tota la, es veurà la seva collita (llamp i tro) i que es reconegui l'entorn de la Creu Alta.

4. **Resposta:** una foto per persona i establiment.

5. **La foto:** ha de tenir un mínim de 1000 píxels i un màxim de 1000 píxels.

6. **El primer concursant que arribi amb la seva foto de la seva collita es establiment, obtindrà un dibuix de Llamps i Trons.**

7. **Signa original:** la foto ha de tenir algun dibuix de Llamps i Trons.

8. **Si alguna foto no compleix algun requisit dels establiments, serà desqualificada.**

Associació de Veïns de La Creu Alta

LLAMPS I TRONS

coordinadora jove de la creu alta

NORMES PEL JOC DE L'ASSASSI DEL BOTLLO
 JOC DE RUA PER TOT EL BARRI.

Què és l'Assassi del Botllo?
 És un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa. El jugador que té el botllo ha de fer un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa. El jugador que té el botllo ha de fer un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

Què és per participar-hi?
 - Haver assolit 18 anys.
 - Un botllo de cervesa de pagament de qualitat, de mínima 20 clms de líquid.
 - Haver assolit gairebé d'una altra manera més de pagament en un joc de taula que consisteix a jugar amb un botllo de cervesa.

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

HERRADA:
LA CULTURA EN MAJUSCULES

Dimarts 10 de maig, a les 19:30
(Centre Cívic de La Creu Alta)

Xerrada – debat per avaluar les possibilitats culturals de La Creu Alta

Via la Creu Alta

LSM

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

PLAÇA DE LLUIS GASPARS

Dissabte, 14 de maig
12:00h: "Madrugada de 'Començament' (Barris)"
18:00h: "Audiol de Sant Joan, amb la Colla 'La Nova Vella' (després un taller de cançons)"
23:00h: Ball a plaça, amb cançons: "El Barroco" i "Cinquena (Cinquena)"

Dissabte, 14 de maig
12:00h: "Classe oberta de joing"
18:00h: "Sortida de la 'Vinya 'l'Or de Bona'"
20:00h: "Representació de ball"

Diumenge, 15 de maig
12:00h: "Sortida de cançons amb un peon"
17:00h: "Classe oberta de joing"
18:00h: "Concert musical, amb la Banda de Música de Sabadell"
23:00h: "Sortida de cançons"

Diumenge, 15 de maig
12:00h: "Sortida de cançons amb un peon"
17:00h: "Classe de joing obertes"
18:00h: "Sortida 'Catalunya'"
19:00h: "Sortida AM (Audiol)"
23:00h: "Sortida 'Catalunya'"

el tallaret

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

DIJENES 12/5
DISSABTE 14/5
DIJENES 16/5

SENDO
95CIN

el tallaret

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

TALLATAPES

Amor de tapes a La Creu Alta

Via la Creu Alta

Concurs de tapes per votació popular

Via la Creu Alta

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

PREPARANT LA RATAFIA

Dissabte, 14 de maig
Diumenge, 15 de maig

Explicacions, demostracions i plantada a l'hort d'algunes de les herbes que es poden estiar collides per preparar una nova ratafia que es proper. Aplec presentant a l'Sisè Concurs de Rafafia.

Tothom!
Al matí a partir de les 10:30 h.

A l'Hort Cooperatiu L'Escarola

Via la Creu Alta

Programa
LA CREU ALTA AVUI
Seminarí veinal reivindicatiu

11
de maig
reivindicatiu
a la Creu Alta

Jornada de cloenda
CONCLUSIONS
PROJECTES DE FUTUR
POSSIBILITATS REALS

COMENÇANT EL 2016,
QUIN FUTUR PODEM PLANIFICAR?
QUÈ NEEGITEM A LA CREU ALTA AVUI?
Resultats aplicables des dels debats anteriors

Associació de Veïns de La Creu Alta
el tallaret

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

DINAR POPULAR
DINAR DE FESTA MAJOR

Diumenge, 15 de maig
a partir de les 2 del migdia a la carretera de Prats

Via la Creu Alta

12 €

Amanida
Fideuà
Pastres
Beguda

Via la Creu Alta

III CONCURS FOTOGRAFIA (DÉU DEL LLAMP I DÉU DEL TRO)
FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

Del 18 d'abril al 13 de maig

Penja la teva foto al TEU INSTAGRAM amb el hashtag **#HamsLaCreuAlta2016** o **#tronsLaCreuAlta2016** segueix-nos a **@LlampsITrons**

Per a més informació consulteu les bases del concurs

el tallaret

FESTA MAJOR DE LA CREU ALTA 2016

VOLS VEURE UN MONOCLONIUS J'3 PROPP?

MUSEU PALEONTOLÒGIC SAMUNTJÀ

Dissabte 14 de maig de 10h a 12h
Dilluns 16 de maig de 11h a 13h.
Entrada lliure i oberta a tot Sabadell

el tallaret

FESTA MAJOR CREU ALTA 2016

Actes previs

A partir del 18-abr

III Concurs d'imatges per Instagram dels deus "Llàmp" i "Tro"
 ARA. Establiment del barri
 L.L.T. A través dels establiments del barri
 Fins al 13 de maig: **BASIS**

A partir del 29-abr

"Ballatges" (Anem de tapes a La Creu Alta)
 ARA. Establiment del barri
NOU
 Concurs de tapes per votació popular
 Fins al 16 de maig: **BASIS**

A partir del 02-maig

"Felicitats la teva Biblioteca"
 Taller autoguidat per a tots els públics
 Biblioteca "Els Sofregins"
NOU

Dimarts 10 de maig

18:00 Exposició de manualitats realitzades pel Casal de l'Amistat de la Dona
 Casal de l'Amistat de la Dona. El Veldrom (Lluerna).
 Fins al 23 de maig

19:00 II exposició fotogràfica "Gent del Barri"
 Fotografies aportades pel veïnat
 2M Establ. El Veldrom. Fins al 23 de maig

19:30 Xerrada: "La CULTURA amb majoules"
 ARA. El Veldrom
 Amb la col·laboració del Laboratori Social Metropolità

Dimecres 11 de maig

19:30 Clausura del cicle "La Creu Alta Anar"
 Com veiem el nostre barri avui?
 ARA. Auditori R. Pibernat

Dijous 12 de maig

18:00 Soft combat (Tercera edició)
 L.L.T. Escola Creu Alta

20:30 Cercavila nocturna dels Gegants
 Gegants i Gossos de La Creu Alta
 Des de la plaça dels Tolmets. Acte Zilverant

22:00 Concurs de comptar "Ti-plus" (Tercera edició)
 L.L.T. El Veldrom

23:00 Karaoke gegants
 Gegants i Gossos de La Creu Alta. El Veldrom

Cap de setmana de Festa Major

Divendres, 13 de maig

14:00 Fira d'Atreccions
 ARA. Comerç El Margall

17:30 III Tornej de "Wàgic"
 Joc de rol amb cartes. Inscripcions: lluis.lovellia@gmail.com
 L.L.T. Centre Cinc de La Creu Alta

17:30 Campionat d'escacs de Festa Major
 Inscripcions: escacs-fma@gnx.com
 L.L.T. Centre Cinc de La Creu Alta

17:30 Jornada de portes obertes a l'Estruch
 ARA. Estruch

18:00 Lliurament de Premis del IV Concurs de Punt de Llibre. Memorial Josep Maria Torrella
 Primer premi: Judit Rovira, 8 anys
 Segon premi: Violenta Escobar, 7 anys
 Tercer premi: Ares Ras, 7 anys
 ARA. Biblioteca "Els Sofregins"

18:15 Contes a la Biblioteca:
 "No ting por" "Avui és la primera nit que en Pere dorm sol. És hora d'anar al llit i a fer del silenci, de la foscor..."
 Biblioteca de La Creu Alta "Els Sofregins". A càrrec de Tonka Torralba

20:30 Inici de la Festa Major
Festival Infantil de Guimet
 Bonyetes de La Creu Alta. Plaça de La Creu Alta

20:40 Pregó de la Festa Major
 Tònic Sant Vicenç. Plaça de La Creu Alta

20:50 Veredictes del III Concurs d'imatges "Instagram" del deus "Llàmp" o el deus "Tro"
 Inauguració del marcador de la XIII Competició entre "Llàmp" i "Tro"
 L.L.T. Plaça de La Creu Alta

21:00 Proclamació del XXII Tallaret d'Honor 2016
 Lliurament del guardó
 ARA. Plaça de La Creu Alta

21:00 Teatre a l'Estruch
 Presenta: "Celebrazco", de Jordi Tomas (Grup 40)
 ARA. Estruch

21:30 "Cassini del retió" (Joc de rol)
 Competició Individual
 L.L.T. Per tot el barri

21:30 Primeres notes musicals de la Festa Major
 Actua el grup "Blackjens"
 L.L.T. Plaça de La Creu Alta

21:30 Corre-barri reivindicatiu
 Amb el Grup La Xaranga (Som-Hi de Casa Bard)
 L.L.T. Acte Zilverant

21:30 Sopar Popular de Festa Major
 Tiquets al Què dius?, El Veldrom i La Llibreria El Cantó
 Gegants i Gossos de La Creu Alta. Poti de Cal Botach

21:30 Acte solidari amb Mans Unides
 Actua: "Mivans", el Mag Albert Llorens i el Taller de Teatre del C.P. Sant Vicenç
 Teatre Sant Vicenç

22:00 Doble AM (Acústic)
 Estruchins Bar de l'Estruch

22:00 Carpa de la Creu Roja - Nit
 Informació sobre prevenció de malalties, de l'alcoholisme i d'altres drogues addictives.
 A càrrec de Som-Hi - Creu Roja Jovenat
 L.L.T. Plaça de La Creu Alta

22:30 Concert de Festa Major
 Actua: Lohito Loponga + Ojo de Buen Gobierno + DJ Sando
 L.L.T. Plaça de La Creu Alta

0:00 "Basquet" nocturn
 A l'intermedi del concert
 L.L.T. Plaça de La Creu Alta

Dissabte, 14 de maig

9:30 Perades informatives
 Del Casal Popular "El Tallaret", de Lluenga i Trois, de la Biblioteca d'Estadís Crevalleys, de l'Associació...
 ARA. Plaça de La Creu Alta

10:00 IV Fira de La Creu Alta
 Paradis de festa mena.
 L.L.T. Acte: 11 de setembre

10:00 Inauguració del Museu Paleontològic Samuntada
 Vols veure un monodactil d'a prop?
 Réplics cèdres per l'IEP, exposades a l'Escola. Els alumnes de 7 i 12 anys han creat els itineraris, activitats i expositors de les rèpliques. A la inauguració, els alumnes acompanyaran als visitants.
 CEIP Samuntada. Escola Samuntada

11:00 Preparant la ratalla d'aquest any
 Explicacions, demostracions i plantada a l'hort d'algunes de les herbes que per aquest estiu col·limen per preparar la nova ratalla que el proper Aplec presentarem al Stal Concurs de Ratalla.
 L.L.T./ARA. C/Escento

12:00 Jornada de portes obertes al Teatre
 Matí de portes obertes per visitar les entranyes del Teatre de La Creu Alta, on t'hi can tot el que després veiem a l'escaut.
 Teatre C.P. Sant Vicenç. Teatre Sant Vicenç

11:00 Jocs infantils a la plaça
 Inclou: Taller de xocolata (col·laboració Pastisseria Sant Marc)
 ANPA dels Calers del Barri. Plaça de La Creu Alta

11:00 "Mastelcias" de "Commercial Dance"
 Felicitosa Escola de La Creu Alta. Plaça de Lluís Cassan

12:00 Presentació de la "Jove Orquestra de La Creu Alta"
 Escola de Música de La Creu Alta. Auditori R. Pibernat

17:00 Tarda d'esplais per a infants i joves
 Inclou la gran cursa de carrega
 Espal La Breca i Espal l'Español. Plaça de La Creu Alta

17:00 Portes obertes a l'aeromodelisme
 A.A. del Modelisme Aeronaval. Foment Esportiu Cal Botach

18:00 Audició de Sardanes
 Colla: La Nova Vallès. Inclou un taller de sardanes
 Sabadell Santonjans. Plaça de Lluís Cassan

18:00 La Tradicional "bicicleta"
 Patrocinis: Cicles Jove, Taller de la Bicicleta i "Cal Pan"
 Inscripcions i hora abans, a la sortida
 Amb el suport de l'UES - Aventura.
 Acte Zilverant. Sortida: plaça dels Aïos

18:30 Caudim del Teatre
 Obra: "Pissat el nu", de Joe DiPietro. Direcció: Vicenç Pelg
 Entrada lliure
 Associació Amistat Akaiba. Auditori R. Pibernat

18:45 Xocolata infantil (Espal's i bicicletes, amb tiquet)
 Patrocinis els Forns de Pa Arrogall.
 ARA. C/ra. de Rota

19:00 Crazy Urban Run
 (Esdeveniment pensat per balladors i apassionats de la música swing que aniran passejant la seva passió pels carrers de La Creu Alta, des de la plaça d'Adolf Cabanero - Rda. Zamenhof - fins a l'Ara. 11 de setembre, passant i aturant-se pels bars més emblemàtics per refrescar-se la gola)
 Crazy Legs. Establiment participant al "Ballatges"

20:00 Correfocs infantil
 Bonyetes de La Creu Alta. Acte Zilverant

20:30 Corre-barri diabòlic
 Bonyetes de La Creu Alta. Acte Zilverant

21:00 Teatre a l'Estruch
 Comemoració dels 20 anys de la institució
 Presenta: "Celebrazco", de Jordi Tomas (Grup 40)
 ARA. Estruch

21:30 Macroabalada endimoniada
 Concentració de dimonis, brujes, dracs i altre bestiar que després protagonitzaran els Correfocs Infernal
 Bonyetes i Bonyetes de La Creu Alta. Plaça de La Creu Alta

22:00 Teatre de Festa Major
 Obra: "El Maratí Imaginari", de Mollie
 Teatre C.P. Sant Vicenç. Teatre Sant Vicenç

22:30 Correfocs infernal
 amb les Diablasses i Diables de Serrà, la Colla de Sant Felix de Codines, el Drac Baldomero i els Diables de La Creu Alta
 Bonyetes i Bonyetes de La Creu Alta. Acte Zilverant

23:00 Ball a la plaça, amb el grup crevalleys! Oh! Revival
 Tribut a Crevalleys Osmarwater Revival
 ARA. Plaça de Lluís Cassan

23:00 Carpa de la Creu Roja - Nit
 L.L.T. Plaça de La Creu Alta

23:30 Música per a la Festa Major
 Actua: Ovelia Xao i PD Frida Sound System
 L.L.T. Plaça de La Creu Alta

Diumenge, 15 de maig

8:30 "Matinals" (Despertada general)
 Trobadores de La Creu Alta - estrema - Colla de Gràcia, Invitats
 Trobadores de La Creu Alta. Acte Zilverant

PROGRAMA D'ACTES

- 9:00 X Torneig de Handbol** **NOU**
Cru Alta Sabadell Handbol. Pavelló Esportiu Cel Bimbach
- 9:30 Parades informatives**
ARCA. Plaça de La Cru Alta
- 10:00 IV Fira de La Cru Alta Parades de tota mena**
LLET. Audo. 11 de setembre
- 10:00 *Masterclass de ioga (inclou sessió infantil 11:30)**
Escola Yogen. Auditori N. Pibernet
- 10:00 Esmorzar popular (amb tiolat)**
Pizzocim: Carnaladeries Medias, Fica i Pastisseria Vall, Bodega Russos i 'Superheroi', de la Rda. Zamenhoff
ARCA. Plaça de La Cru Alta
- 10:30 Preparant la ratifa d'aquest any** **NOU**
Explicacions, demostracions i plantada a l'hort d'algunes de les herbes que per aquest estiu collirem per preparar la nova ratifa que el proper Agost presentarem al 64 Concurs de Ratifa. LLET/ARCA. 18:00h
- 10:30 Eco-Xac** **I**
Activitat de reciclatge per petits i grans
SMARTA. Plaça de La Cru Alta
- 10:30 Plantada de Gegants** **I**
Gegants i Grallers de La Cru Alta. Plaça de La Cru Alta
- 11:00 "Ballar és somiar amb els peus"**
Fideliansa Escola de La Cru Alta. Plaça de Lluís Cassas
- 11:00 V Ruta turística i cultural (La separació de St. Pere)**
Amb la col·laboració de I.A.C. Can Feu i els Tibalucers de La Cru Alta. Fundació Cultural Jorques. Jòrneret. Sortida des del Pati de Cel Bimbach
- 11:30 Repicada de campanes**
Protagonistes: 'La Salut', 'la Montserrat' i 'la Vicenta'
Perepau St. Vicenç de Jorques. Església de St. Vicenç (La Cru Alta)
- 11:30 Teatre Infantil** **NOU** **I**
Obra: "La Rateta que escorbava l'escaleta"
Teatre C.P. Sant Vicenç. Teatre Sant Vicenç
- 12:00 Concert del Nigüla i càrrec de la Banda Busafans**
Escola de Música de La Cru Alta. El Wellborn
- 12:00 Cercavila de Festa Major** **I**
Amb la participació de les ANPA's dels CEIP del barri i de totes les col·les de la gran ballada d'entrada a plaça
Gegants i Grallers de La Cru Alta. Jòrneret
- 12:00 Inscripcions a la XXVIII Cursa de Carretons i Gins autoconstruïts** **I**
ARCA/LLET. Pati del Casal 'El Tallaver'
- 12:30 Missa de Festa Major**
Perepau St. Vicenç. Església de St. Vicenç (La Cru Alta)
- 13:00 Gran ballada de Gegants**
Colles invitades: Gegants de Sabadell, Gegants i Grallers de Gelicó, Gegants i Grallers de La Concepció, Colla Gegentera de Cerdanyola i I.A.C. La Gatzara/Fot-Si foc de Manresa
Gegants i Grallers de La Cru Alta. Plaça de La Cru Alta
- 13:00 Tastets de menjar i té Hindí**
Amb la col·laboració del Centre Azara
Restaurant Hindú. Audo. 11 de setembre
- 13:30 Deliberació del jurat de la Cursa de carretons** **NOU**
ARCA/LLET. Pati del Casal 'El Tallaver'
- 13:30 Vermut popular**
Amenitzat per 'Escola de Swing 'El Gimmid'
Diables / Bonyets de La Cru Alta. Plaça de La Cru Alta
- 14:00 Gran dinar popular (Dinar de Festa Major)** **NOU**
Amb tiolat. ARCA. Carretera de Prat
- 16:30 Intervenció de llibres infantils i joguines**
Edats aprox. 0-12 anys
Mesa de La Cru Alta. Plaça de La Cru Alta
- 16:30 Temps de Contes** **NOU**
Lectures en català, castellà, anglès, francès...
Mesa de La Cru Alta. Plaça de La Cru Alta
- 17:00 Cantada a l'Auditori**
Cant coral
Casal de l'Institut de la Dona. Auditori N. Pibernet
- 17:30 XXVIII Cursa de Carretons i gins autoconstruïts**
- Categoria de 0 a 9 anys
- Categoria de 10 a 13 anys
- Categoria de 14 a 99 anys
ARCA/LLET. Actes Jòrneret
- 17:30 Classe oberta de swing**
Crazy Legs. Plaça de Lluís Cassas
- 18:00 Exhibició de dansa**
Escola de Dansa Sòl. Plaça de La Cru Alta
- 18:00 Teatre Infantil** **NOU**
Obra: "La Rateta que escorbava l'escaleta"
Teatre C.P. Sant Vicenç. Teatre Sant Vicenç
- 18:30 Final de la XXVII Cursa de carretons i gins autoconstruïts** **I**
Lliurament de premis i benedicció, amb el patrocini de les Pazzocimeres Sant Marc i Karol. Trofeus: Josep Ullà
ARCA/LLET. Pati del Casal 'El Tallaver'
- 18:30 Taller de Bombolles de Sabó** **I**
Com és possible? Una bombolla de sabó més gran que el teu cap! Vols fer-ne amb les teves mans?
El Corte Inglés. Plaça de La Cru Alta
- 19:00 Tradicional Ball de Saló de Festa Major**
Amb l'actuació del Grup Píluu
Entrada lliure
ARCA. Hotel Uper
- 19:00 Concert Musical**
a càrrec de la Banda de Música de Sabadell
ARCA. Plaça de Lluís Cassas
- 22:00 Carandes regulars** **NOU**
a càrrec del Grup Carandes són Carandes, cançó de text lloguerat en català
ARCA. Plaça de Lluís Cassas
- 22:00 Carpa de la Cru Roja - Nit**
LLET. Plaça de La Cru Alta
- 22:30 Concert extraordinari de Pasqua Granada** **NOU**
Actua: Sortida d'emergència + 950N + PD Magenta
LLET. Plaça de La Cru Alta
- 10:00 Portes obertes al Local del Club Falcons**
LLET. Sala 17 Falcons
- 10:00 Escola Infantil (de 2 a 5 anys)** **I**
Escola Samueta. Forc Taulí
- 10:05 Escola Juvenil (de 5 a 8 anys)**
Escola Samueta. Forc Taulí
- 10:15 Cursa popular 0+99 (tothom)**
Inscripcions:
www.escola-samuetada.wix.com/escola-samuetada
Escola Samueta. Forc Taulí
- 11:00 *Masterclass de Zumba & Swing**
Escola Samueta. Escola Samueta
- 11:00 Museu Paleontològic Samueta** **NOU**
Vols veure un monoclonius d'a prop?
CEIP Samueta. Escola Samueta
- 12:00 Classe oberta de swing**
Crazy Legs. Plaça Lluís Cassas
- 12:00 Vermut electrònic** **NOU**
Actua DJ Two Many Fuets
LLET. Plaça de La Cru Alta
- 13:00 Llançament de pinyals l'oliva** **NOU** **NOU**
LLET. Plaça de La Cru Alta
- 15:00 Final del 'Tallatapes'** **NOU** **NOU**
ARCA. Establiment del hort
- 18:00 Final del joc de rol "Assassini del retillo"** **NOU**
Plaça de La Cru Alta. LLET
- 18:00 Danses tradicionals catalanes**
Actuació de l'Esbart Sabadell Dansaire
ARCA. Plaça de La Cru Alta
- 18:00 Crazy Urban Route** **NOU**
Des de la plaça de Lluís Cassas, tornarem a recórrer els bars emblemàtics del barri fins acabar al guanyador del tallatapes d'aquest any, on es sortejan el vestit prestat.
Crazy Legs. Actuació Jòrneret
- 19:45 Acte final de la XIII Competició entre "Llamps i Trossi"**
Amb activitat de desempat, si cal
LLET. Plaça de La Cru Alta
- 20:00 "Superclandestí" de ball**
Final de festa. Crazy Legs. Plaça de Lluís Cassas
- 20:00 Proclamació del nou "Any Llamp" o "Any Tro"**
LLET. Plaça de La Cru Alta
- 20:05 Concert coral amb "Els Notes", de La Cru Alta** **NOU**
LLET. Plaça de La Cru Alta
- 22:00 Havaneses i Cremat**
Actuació del Grup 'El Bergantí'
ARCA. Plaça de La Cru Alta

Dilluns, 16 de maig

- 9:30 Parades informatives**
ARCA. Plaça de La Cru Alta
- 10:00 IV Fira de La Cru Alta**
Parades de tota mena.
LLET. Audo. 11 de setembre
- 10:00 Torneig de Futbol** **NOU**
Inscripcions: futbol@arca@gmail.com
LLET. Pavelló Esportiu Cel Bimbach

Dilluns, 23 de maig

- 23 de maig, 19:00 h.**
Clausura exposició "Gent del Barri", de fotografies antigues
ARCA. El Wellborn
- 23 de maig, 20:00 h.**
Clausura de la Festa Major de La Cru Alta 2016
ARCA. El Wellborn

NOU Nou Acte que es celebra per primera vegada a La Cru Alta. **NOU** Acte que pertany a la XIII Competició entre "Llamps i Trossi". **I** Acte dirigit principalment als infants.

A
ARMENGOL

W W W W W
a Sabadell des de 1940
Móra: 67 937 181 713
Rambla, 200, 937 202 813
Castelló, Pl. Cru Alta 13, 937 185 642
Via Aurelia, 5, 937 173 457
Supermercats Sorri D'ocurr
catering@farmengol.cat

PASTISSERS
FORNERS
XOCOLATA
CATERING

www.fornarmengol.cat

BANYETES

BICICLETADA

CURSA GINYNS C

CERCAVILA

CERCAVILA NOCTURNA

CURSA GINYNS A

CURSA GINYNS B

CORREFOC

MATINADES

100% ESPORÀ
100% FAMILIAR

CURSA 0-99

DORSAL SOLIDARI

COL·LABORAM DE BRIGADA
PARC TAULES
ESCOLA SAMUNTADA

EN CURSA AMB EL DORSAL SOLIDARI
SI VOLS CURSAR ADEQUAT I A MÉS
SI VOLS CURSAR ADEQUAT I A MÉS
SI VOLS CURSAR ADEQUAT I A MÉS
SI VOLS CURSAR ADEQUAT I A MÉS
SI VOLS CURSAR ADEQUAT I A MÉS

ESCOLA SAMUNTADA

LA CASONA
RESTAURANT

Bon dia!
Bona nit!
Bona tarda!
Bona vesprada!

Reservem taula: 93 746 48 84
info@lacasona.com
C/ Santa Tecla, 11
08100 - Sant Sadurn de Noya

SOTILAM
PAELLES I FIDEUS
arròs negre i arròs caldós

EST. MAJOR 23 BARCELONA | disseny de paelles
93 822 00 00
Tornada d'arròs

ESMORZAR A PREU POPULAR

TIQUETS A

1 €

PATROCINADORS

Fleca i Pastisseria
E. VALLS

ESPECIALITATS: Pa de pagès, coques,
— xapat, pa galleg, coca de recapte
Avingda. Circe de Setembre, 33 * Tel. 93 725 21 20
Via Massagué, 60 * Tel. 93 725 17 96

SABADELL

SUPERVERD

... a casa fruita i verdura fresca cada dia.
Rda. Zamenhoff 107-117 Local 2

C/ de gràcia, 168 Tel. 687 707 359

MEDICINA - ORTOPÈDIA
AJUDES TÈCNIQUES

**BOONA FESTA
MAJOR**

Av. Onze de Setembre, 143 * 08208 Sabadell
Tel. 93 727 89 98 * FAX 93 726 38 85
www.sumed.cat * email info@sumed.cat

C/Francisc Layret, 41
08208 Sabadell
937166769
www.stidansa.com
stidansa@hotmail.com

DANSA CLASSICA: estil Vaganova i escola anglesa amb exàmens oficials de la Royal Academy of Dance, beques, concursos, preparació per proves d'accés a conservatoris...
INICIACIÓ A LA DANSA JAZZ-MUSICAL CONTEMPORANI CLAQUÉ
LLATINS/BALLS DE SALÓ FLAMENCO/SEVILLANES DANSA ORIENTAL
ZUMBA PILATES TONIFICACIÓ-FITNESS HIP-HOP I MÉS...

CARAI D'ESTIU amb menjar i servei d'acollida, per a nenes i nenes a partir de 7 anys. Dansa i Música durant l'estiu!!
CURSETS EXTENSUS D'ESTIU vine a gaudir de la dansa!!

Segur-Hogar
SERRALLERS
SERVEI 24h
93 725 10 46
30 ANYS AL SEU SERVEI
Narcís Giral, 7 - 08202 Sabadell

A l'instant !! duplicats de claus:

alarmes - seguretat - especials - cotxes - motocicletes

Centenari

BAKERY SHOP

EST. 1.898

CDN
Clínica Dental Navarro

Av. Onze de Setembre, 109
08208 Sabadell

Tel. 93 725 80 20
Tel. Urgències: 670 66 35 60

cdnnavarro@gmail.com
www.cdn.cat

Pintor admirat per Georges Braque i amic d'Antoni Clavé

Xavier Oriach:

"Picasso em va regalar una goma d'esborrar i em va dir: vine'm a veure, puja, puja ara mateix a casa."

Membre de la nissaga dels Oriach de ca n'Oriach, des de fa uns anys té el seu estudi a la Creu Alta, el barri de la seva infantesa, on es va despertar la seva vocació artística dibuixant les cases baixes del carrer Taulí i en els seus cosins de cal Xep Sabater vivien, al final del carrer Major, a tocar del carrer del Pont i la Riera. La Creu Alta sempre ha format i forma part de la seva vida i dels seus records, una vida dedicada a la pintura, a conseqüència d'un anhel que va créixer al costat del fotògraf Albert Ribá Planas. L'estudi i galeria del qual era al número 3 de la plaça de les Marquelles, a la mateixa casa familiar, on el 1927 va néixer Xavier Oriach i Soler, el nostre protagonista.

"En aquell estudi—recorda Xavier—, s'hi aplegava tota la intel·lectualitat de la ciutat: els Traba, Casals, Armentgò, Vila Arufat, Vila Puig, i personalitats com ara Montllor i Pujal o empresaris com ara Antoni Cusidó, amb el seu barret i bastó de burges. Ell freqüentava la bona societat de Sabadell, perquè els feia les fotografies dels casaments, comunions i altres actes socials i hi tenia una relació magnífica. Fins i tot, el president Macià va venir a l'estudi Rifà." El veïnat començava aquella casa amb el sobrenom de "ca la Mercè apreta'm la pera", expressió habitual de Rifà, cada vegada que demanava a la seva esposa Mercè que premés la pera que disparava l'objectiu de la càmera. I per això el Xavier era el nen de ca la Mercè apreta'm la pera, una casa on ell es trobava molt bé, els records i les vivències de la qual impregnen tots els seus records d'infantesa.

"Anar a Madrid no em feia cap il·lusió, encara tenia el record patètic d'aquella ciutat i la seva comparació amb París no s'aguantava per enlloc."

Els negocis tèxtils de la família Oriach-Soler van obligar els pares del Xavier a viatjar a Barcelona i, posteriorment, a València, però ell va continuar al costat

de l'oncle Rifà. En realitat, era l'oncle de la seva mare, fins a 1940, un cop acabada la Guerra Civil. "Tenia nou anys—relata— quan va esclatar la guerra i també recordo perfectament el 6 d'octubre de 1934. En aquella època, l'oncle Rifà havia obert, a la Via Massagüé, un nou estudi-galeria amb el suport d'amics i de la casa Kodak. Hi venien tots els pintors joves de l'època: Vila Casas, Vilaplana, Mauri Espadaler, Molins de Mur, tots més grans que jo, però aleshores eren la joventut de Sabadell, i a tots els admirava." Durant la guerra, molts oficials russos del camp d'aviació de Castell de Valls hi portaven a revelar els seus fotografics. Duïen màquines de fotografar Leyca o Foka i, quan els russos van marxar, van arribar els alemanys, que van aprofitar el mateix camp i també aquí estudi per als seus revelats. "Portaven—recorda—rodets amb un metro i mig de pel·lícula i l'oncle va fer fabricar al llum un tanc de zinc per revelar diversos rodets al mateix temps."

Arribat a València amb tretze anys, el seu pare volia que continués el negoci familiar de confecció, que aleshores funcionava molt bé, però a ell l'atraïa més dibuixar i pintar. El seu pare n'era conscient i el va matricular a l'Escola de Belles Arts Sant Carles de València. Allà se va anar a construir els fonaments de la seva brillant carrera artística. "Hi vaig viure—explica—sis o set anys de la meua vida i vaig participar en el naixement d'un dels primers grups artístics que es van constituir a Espanya, el Grup Zeta. El 1951, vaig obtenir una de les primeres beques que es donaven a pintors espanyols per anar a París. A Barcelona n'havien donat alguna a Antoni Tàpies, Xavier Guinovart i Joan Puig, però a València va ser la primera, que a durar l'Institut Francès. Des de 1951 i durant trenta anys vaig viure sempre a París."

"A l'estudi-galeria Rifà venien tots els pintors joves de l'època, Vila Casas, Vila Puig, Mauri Espadaler, Molins de Mur, tots més grans que jo, i a tots els admirava."

Amb 23 anys, va arribar a París per formar-se, però ben aviat li van començar a sortir alguns encàrrecs de galeries. La crítica va destacar les qualitats de la seva producció i va ser invitat a participar en exposicions col·lectives al Museu d'Art Modern de París. La seva obra es va incloure a l'anomenada Escola de París—una etiqueta que a ell no li convenia i que considera una mica absurda—i va passar a formar del circuit de galeries més selecte de la capital francesa. "Altres companys—recorda—no van tenir aquesta sort i van haver de tornar a Espanya, quan no hi havia res. Tot el grup de valencians, Mompou, Gil, Sarpedro, Benet, Genovés, Zamorano, van entrar a galeries de Madrid, però a mi anar a Madrid no em feia cap il·lusió,

encara tenia el record patètic d'aquella ciutat i la seva comparació amb París no s'aguantava per enlloc. I em vaig quedar a París, una ciutat fabulosa per a l'art per la llibertat que s'hi respirava." A la Ciutat de la Llum, Xavier Oriach va tenir contacte també amb molts exiliats, "vaig conèixer Carme Companys i moltes tardes anàvem a casa seva amb amics a fer-li companyia i portar-li galetes i xocolata".

"Sempre m'ha fet molta il·lusió seguir tot el que passava a Catalunya des de París. Ara tothom és independentista, però aquest sentiment em hi sempre ha estat molt viu."

A París va fer amistat amb Eduardo Chillida i Antoni Clavé, amb qui ja es coneixien d'infants i que el va introduir entre els crítics i els col·leccionistes parisiens. També va conèixer Georges Braque, que l'apreciava molt, i Pablo Picasso. "Picasso—recorda—em va donar, encara la tinc, una goma d'esborrar. Va ser casual, estava comprant material a la cèlebre casa de Gustave Sennelier i va entrar. En mirar-nos, li vaig dir: mestre, sóc de Barcelona. I ell, sorprès, em va respondre: de Barcelona? Vine'm a veure, vine'm a veure... puja, puja a casa ara mateix, perquè ell vivia també en aquell edifici. Com que ell havia de comprar una goma i estava tan content de trobar un català de Barcelona, em va demanar dues i una me la va regalar. Vam pujar al seu pis i, uns dies més tard, hi vaig tornar amb altres companys i vam estar conversant agradablement. Parlava en català, amb molt accent andalús, però li feia molta il·lusió parlar-lo."

El 1980, Xavier Oriach, juntament amb altres companys artistes i amics, va crear a Normandia, a la finca particular que tenien amb la seva primera esposa a Jouy-sur-Eure, el Centre d'Art Contemporani, que va arribar a ser molt important i una referència per a l'art contemporani fran-

cès. Oriach deixà París per aquell paradís normand i el seu taller-estudi va esdevenir un punt de trobada per a nombrosos creadors. Allà es van organitzar les biennals d'escultura, una de les primeres i més importants de França. Per a ell va ser una aventura molt maca fins que un dia va visitar-lo Jacques Lang, el ministre de Cultura de François Mitterand. "Lang em va dir: 'Tinc poc temps, però tens ganes de venir perquè tothom em parla d'aquest centre d'art. Qui els ajuda?' I jo li vaig contestar: 'Vostè, senyor ministre'. I em respon: 'Però és poc el que se doneu. Com ho feu?' I li vaig respondre: 'Tenim alguns mecenes, voluntaris i un racconet econòmic'. I em va dir: 'Això no pot ser, us hem d'ajudar bé'. I va afegir: 'Aqui hi ha un problema, feu molt en poc espai'. I li vaig replicar: 'Però amb els diners que tenim fem el que podem'. I em va respondre: 'No me'n parli d'això, tindrà el que vulguin. Té un paper?' Li vaig donar un tros de paper i va escriure: 'Només conec tres llocs d'aquesta qualitat a França, l'endavant'. I va acabar dient-me: 'La setmana que els visitarà un equip d'arquitectes i li faran un projecte'."

I certament hi van anar i li van portar un projecte espectacular, talment com l'Espai Pompidou de París, amb un director, un gerent, una cafeteria... Massa per a ell i la seva esposa, que aleshores ja estava delicada. Es van espantar i van refusar la idea. Quan era una cosa d'amics i de companys, la iniciativa tanta sentit i era molt bonica, però la grandeur de Lang els va superar. Amb Jean Pierre Schneider, van pensar: no pintarem, només treballarem per als altres. I més tard, van decidir tancar-ho.

Xavier Oriach considera que l'artista és una combinació de vocació i de formació. De fet, el seu cas n'és un bon exemple. La seva obra és plena de vitalitat. Utilitza amb generositat els materials que fa servir i els combina amb colors i textures que transmeten intensament la seva vivacitat del món que l'envolta. "No puc definir-me amb cap qualificatiu—explica—, perquè sempre he estat molt humil i m'és molt difícil de fer-ho. De pintors autèntics, en surten dos per segle i prou, però aquest orgull

Xavier Oriach, al seu estudi de la Creu Alta.

que tenen molts artistes ja sempre l'he refusat, perquè pintar és molt difícil. Sempre m'he considerat un pintor figuratiu, perquè a les meves obres sempre hi ha una referència a la natura, l'arquitectura, els volums. Per un pintor abstracte no vol dir res, perquè per a nosaltres tot és color i forma. La forma i el color van junts. Un obra pot ser important per la forma, per una absència de color, pel color sol, sense forma, i on comencem i on acabem aquests conceptes és difícil de concretar."

Com tampoc no li agrada gaire parlar d'etapes pictòriques o d'èpoques artístiques. "Les etapes -manifesta- no són estanques, sempre són conseqüència les unes de les altres. Hi ha hagut etapes que m'han fet molta il·lusió, com la penúltima, dedicada a personatges mítics de la història d'Orient i Extrem Orient, però parlo d'una manera de pintar, perquè la pintura és conseqüència d'una evolució. Sempre fets les ganes de fer coses noves. Quant a l'ofici, s'avança o no s'avança, però hi ha una recerca constant de volums. Des d'aquest període que podriem considerar més figuratiu, certs elements m'han servit per utilitzar-los en obres més figuratives com ara la galeria de personatges, on cada element que defineix cada personatge és un volum, un volum que he descobert abans. Tot això és molt difícil d'explicar, però és la pintura."

El Xavier no ha perdut mai el contacte amb Sabadell, però en veure que a la Genoveva, la seva companyia i antiga propietària de la Galeria Negre on es van conèixer, no li feia gaire il·lusió viure sempre a París, ni en aquella casa tan gran de Normandia, va decidir fer sis mesos a França i sis mesos a la ciutat on va néixer, però sent nostàlgic, perquè hi té tres fills i tots els nètis. Més enllà de França, la seva segona patria, Catalunya i València són els paisatges de la seva vida. Patxo Catalans, en definitiva, perquè tan aquí com allà Xavier Oriach no s'ha estat mai de manifestar sempre la seva inquietud de la catalanitat. "A València -reconeix- amb Maria Beneito, Matilde Salver, Rafael Llorens, que, malgrat ser valencians, eren coneguts com els catalans, anàvem a veure Joan Fuster. A mi sempre m'ha fet molta il·lusió, malgrat ser a París, seguir tot el que passava a Catalunya. Ara tothom és independentista, però, potser gràcies a l'oncle Rifa, aquest sentiment en mi ha estat sempre molt viu. Jo ara l'únic dels Oriach que et ténia i em deien Fovella negra." MC.

Relleu generacional al capdavant de l'Hotel Urpi

De Josep Urpi a Josep Urpi per donar continuïtat a un negoci familiar amb més de 125 anys d'història

És l'establiment comercial més antic de la Creu Alta i el que, sense interrupció, generació re generació porta més d'un segle al servei dels crealtenses (d'et genèric, incloent-hi també les crealtenses). I el lloc on s'han cuit també nombroses iniciatives socials, culturals i esportives com ara la Joventut Atlètica, el Boxing Club o el Futbol Club Republicans, impulsades per l'ambient acollidor i fraternal del cafè.

Tot va començar amb Josep Urpi Mateu, el primer de la nissaga, que venia de Sant Andreu del Palomar i era rajoler d'ofici. Buscant una altra vida, allunyada de l'aigua i l'argila, va arribar a Sabadell a final del segle XIX i va arrendar la taverna de traguiners de cal Sacç, nom popular que tenia aleshores aquell local, pel seu vetnatge amb un teixidor de sacs d'arpilleria. Faltaven encara molts anys perquè la Creu Alta deixés de ser la part més oriental del poble de Sant Pere de Terrassa per esdevenir, per interessos polítics, un barri de Sabadell. Al cap d'un any de la seva arribada, el 1900, Josep Urpi va deixar de ser arrendatari per passar a ser l'amo d'aquell establiment del carrer Nou, el nou viul sorgit cap a 1890 de la urbanització de l'antic camí de Jonqueres, avui avinguda Onze de Setembre, que ell va engrandir amb cinc habitacions per llogar.

Aquell primer Urpi i la seva esposa, la crealtense Rosa Figueres, planxadora, van iniciar una estirp de restauradors que avui, a la segona dècada del segle XXI, continua Josep Urpi Güerdia, la quarta generació. Ell es troba avui al capdavant del negoci, juntament amb la seva esposa, Maria del Mar Santervís Garcia. De fet, actualment, a ca n'Urpi conviuen tres generacions: el Josep i la Maria del Mar, els pares del Josep i els seus fills, Clara, Helena i Jordi Urpi Santervís, la cinquena generació. Present, passat i futur.

"Vaig aprendre l'exemple de l'avi i del pare -explica Josep Urpi Margarit, de 91 anys, representant de la tercera generació-, persones que van lluitar molt i amb les quals vaig conèixer a treballar de ben petit. Estava satisfet d'ajudar, m'agradava. Quan estava al celler amb l'avi, per exemple, entre uns botes enormes, m'ho passava bé treballant. Estava molt fícat en el negoci i dedicat a col·laborar, no pensava en altra cosa, només em fixava en el que calia fer." i afegint: "Vaig néixer aquí i des de petit treballo aquí, dins la panxa de la meva mare ja treballava. He tingut salut i sort. La sort de tenir els avis i pares i germans que he tingut: una família molt unida, en què cada generació ha acceptat el que hi havia i ho ha continuat. El meu pare va seguir el meu avi i jo he seguit el meu pare, i el meu fill em segueix a mi." Aquest és el gran secret de l'èxit dels Urpi restauradors i hotelers: que els agrada treballar i confiar en la família. La feina i la família, com passa en tantes i tantes llars catalanes, en les quals

aquestes dues efes, feina i família, han generat la tercera efa: felicitat.

"És l'hora de posar l'intermitent i avançar els altres competidors de la ciutat.

Tenim l'experiència i la determinació per fer-ho, i per fer també algunes altres coses més. I, si Déu vol, ho farem."

Passió per la feina i un bon costat, aquesta és la clau. "He tingut -continua Josep Urpi- una esposa que m'ha ajudat molt; la meua dona sempre ha estat al meu costat i amb ella he tingut molta sort." I matisa Josep Urpi fill. "Vol dir que tothom mirava cap al mateix objectiu que tot anava endavant. El mateix que em passa a mi amb la Maria del Mar. La persona que està al teu costat no t'està al marge sinó que fa equip amb tu, i no és així segur que és més difícil." Aquest és el segon secret de ca n'Urpi: fer un bon tàndem de cap a cap. Així ha estat sempre, des de la primera generació: Josep Urpi Mateu amb Rosa Figueres. Pere Urpi Figueres i Àngela Margarit Duran; Josep Urpi Margarit i Joaquima Güerdia Pérez, i el Josep i la Maria del Mar. Sempre la mateixa constant, invariablement.

Avui, aquella taverna de traguiners inicial, que després va ser un dels cafès de més renom de la ciutat, s'ha convertit en un establiment hotelier i restaurador de referència, integrat per un hotel de tres estrelles, un restaurant, una cafeteria i una sala d'espectacles de petit format: la Cava. "L'empenta que va donar a l'hotel el meu pare, Pere Urpi i Figueres, va ser clau. En ser l'únic hotel a Sabadell van tenir la sort de poder treballar molt. No ens havien d'esforçar gaire. L'exclusivitat feia que els clients vinguessin sol, no els havien d'anar a buscar. Només ens havien de preocupar de cuidar-los bé, molt bé." Abans de l'Hotel Urpi, a Sabadell, hi havia hagut l'Hotel Suls i una pensió al passeig de Manresa. I a la Creu Alta, el desaparegut

Hotel Creu Alta, que va ser la primera crealtense que van tenir els Urpi, però no va durar. Des de les Olimpíades de Barcelona, tenen la competència de l'Hotel Sabadell i l'Hotel Verdú, un molts per continuar milionant.

El negoci dels Urpi és el fruit de més d'un segle de dedicació a la feina. Per això, Josep Urpi Margarit acomiada el seu fill: "Ha de tenir molta paciència i ganes de treballar, perquè tot és més complicat cada dia. Els nostres anys no eren tan complicats, almenys no en tinc el record. Havíem de treballar molt, cada dia, si però tot era més senzill." i afegint Josep Urpi fill: "Abans hi havia un respecte general i ara hi ha molta crispació, és com una selva. Els més del treballador i de l'empresari estan molt enfrontats i tot és judiciable. Abans això no passava, cadascú feia el seu paper i tothom coneixia les seves obligacions i els seus límits."

Els Urpi consideren que han tingut sempre molta sort amb el seu personal. "Hi ha hagut molta gent que m'ha ajudat" -afirma Josep Urpi pare-. "He tingut bons treballadors que encara em vénen a veure, com són el Marcelo, un noi de la barra, i el Miquel Borrill, que venia del Ritz i de qui havien arribat a pensar que era el meu fill. I aquell bon cuiner que és dels Muntaner, exemplejat de Mikalor." i Josep Urpi fill afegint: "Si l'amo tira, tothom tira i tothom aprèn i s'impregna de l'ofici. L'exemple és fonamental." Molts treballadors que han passat per aquesta escola de bon servei que és l'Urpi amb el temps s'han posat per ells i han obert el seu propi establiment amb l'ofici que hi havien après.

Un altre factor important per treballar al ram és el caràcter. "El caràcter -diu Josep Urpi fill- és cabdal per saber aguantar i tractar tothom. El producte hi acompanya, però el caràcter és determinant per estar de cara al públic. Fer-ho és la clau. És un equilibri de tot: tracte i producte, però la relació personal pesa molt. Quan el client reconeix que se sent ben tractat és una satisfacció, perquè veure que allò que cuides i pel que treballas dóna resultats. El nostre punt fort és el tracte. Quan encertes amb la gent que contractes, tu quedes en un segon

L'Hotel Urpi a la cantonada del carrer Sant Mates amb l'avinguda Onze de Setembre.

Josep Urpi Górcia i Josep Urpi Magrall.

terme, perquè el bon personal sap assumir responsabilitats i posar-se al davant perquè tu només orientis i supervisis."

Es fa difícil saber si els Urpi han estat més restauradors que hotelers o més hotelers que restauradors i què els ha donat el prestigi que tenen avui. De fet, el negoci familiar es va iniciar cuinant menjars i servint begudes als passavolants i veïns, però la més d'un segle que es dediquen a hostatjar persones d'arreu, moltes de les quals són avui més amigues que clientes. "Tu -diu el Josep fill, referint-se al seu pare- has estat més de bar i restaurant, d'obrir a les cinc del matí, mentre que el meu pare ha estat més de l'hotel. L'avia obria a les quatre i tu ets com l'avi: d'hora al matí ja feies truites per als clients." Avui, aquesta tradició d'obrir d'hora per servir els clients es manté ben viva a la cafeteria de l'Urpi i és un clàssic punt de trobada de noctàmbuls i matiners, ja siguin professionals, com ara policies, mossos d'esquadra o sanitaris, o vocacionals, com són els nombrosos joves i no tan joves que hi fan escala per refer-se amb un café o un bon entrepà després d'una llarga nit de festa, abans d'arribar al llit de casa.

"El que ha donat volam de felina -manifesta Josep Urpi pare- ha estat l'hotel al servei dels venedors de les empreses, viatjants de joieria i de mobiliari, per exemple, però també muntadors de màquines, esportistes o empleats en formació de Banc Sabadell que veien d'altres comunitats. Els clients d'empresa tenen la particularitat que has de quedar bé amb ells, però també has de quedar bé amb l'empresa. El nostre actiu és el prestigi de molts anys i el fet que Sabadell estigui envoltat de polígons industrials. Les empreses no ens han deixat mai i ells ho hem d'agrair."

Amb més d'un segle d'activitat i en un negoci que és moltes coses a la vegada i pel qual passen persones de tota mena, les anècdotes sovintegen. Com a bons professionals al servei dels seus clients, els Urpi no trairan la seva confiança i no volen entrar en detalls sobre les múltiples peripècies per les quals han passat per servir bé la clientela. "Un hotel -comenta Josep Urpi fill- és com una barreja d'hospital i d'aeroport: hi passa molta gent al cap de l'any i et pots trobar amb moltes coses: des de problemes mèdics fins a avaries i pèlions ben diverses tothora." I concreta: "Un dels dies que he viscut amb més tensió va ser

l'incendi de la nau de cal Bigatà, industrial tèxtil veí de l'hotel. Si la paret de l'hotel cedia per l'escalfor, els passadissos farien de xemena i res no aturaria el foc, em va dir el cap dels bombers. Per això, arrencàvem les cortines, movíem llits, televisors, matalassos... perquè la paret s'anava escalfant. L'embornal d'accés a l'aigua general que hi havia al mateix cantó de l'establiment em va salvar. D'això deu fer uns trenta anys."

L'Hotel Urpi no pertany a cap cadena hotelera, és independent i, per tant, els seus gestors tenen menys recursos promocionals i administratius que els establiments que formen part de les grans corporacions hoteleres, però això no els ha impedit ni els impedeix ser un establiment de prestigi i reconegut per la seva qualitat. Els Urpi, pare i fill, pensen en el present, però també en el futur. "De moment -diu el pare-, jo ampliaré la cafeteria, però ell té la il·lusió d'obrir un restaurant; però un restaurant requereix cuidar-lo molt, sempre. Els restaurants que triomfen són els que s'hi està a sobre, matí, tarda i nit. Si hi deixes un cambri i un cuiner i no ho vetlles, malament. El vauell s'ha fet gran amb la cafeteria, la cava, l'hotel, el restaurant i hem d'estar pendents de moltes coses."

L'Urpi fill pensa en un restaurant a peu de carrer, al costat mateix de la cafeteria, com retornant al primer negoci de l'Urpi rajoler: l'avi barbetes; un restaurant amb perfil pur i dirigit a un públic específic. "Amb això no coincidim -explica-, perquè el pare pateix, és gran i creu que un restaurant s'ha de cuidar molt i seria un altre foc d'atenció que tindriem. Ara bé, la clau de tot, com sempre, és trobar la persona adequada per portar-lo, i jo la tinc."

De tota manera, el repte de futur dels Urpi va més enllà d'aquest nou restaurant en què estan pensant. Estem en un moment en el qual -explica Josep Urpi Górcia- hem de fer un salt ambiciós. Necessitem posicionar-nos com el millor hotel de Sabadell i per això estem invertint en la renovació de les habitacions, de manera que tothom sapiga que l'Urpi és el que té les millors habitacions de Sabadell. És l'hora de posar l'interment i avançar els altres competidors de la ciutat. Tenim l'experiència i la determinació per fer-ho, i per fer també algunes altres coses més. I, si Déu vol, ho farem." MC.

Jaume Marco, nou president del Motor Club Sabadell

"Volem afermar el Ral·li de la Llana com a prova del campionat d'Espanya i intentar també que entri al calendari internacional de clàssics"

El creuatenc Jaume Marco i Perpià, 56 anys i fotògraf professional, és el nou president del Motor Club Sabadell (MCS). Format al Col·legi Bertran i a l'Institut Ferran Casabalcas, i haver cursat també estudis de Dret a la Universitat Autònoma, tota la seva vida ha girat al voltant de les seves dues grans passions: el món del motor i la fotografia.

De ben jove, va començar a treballar d'aprenent en diversos tallers de mecànica i pintura d'automòbils, manyaneria, indústria química i indústria tèxtil, i, finalment, va assolir una plaça de funcionari a l'ajuntament de la ciutat fins que, ara fa vint-i-cinc anys, va demanar una excedència per establir-se pel seu compte i fer realitat la seva il·lusió per la fotografia.

El seu primer establiment com a fotògraf professional el va obrir a la Creu Alta, al carrer de Ribot i Serra cantonada amb el carrer de Pau Rigall, però més tard es va traslladar al bany de Can Rull, on va crear J4 Studi, empresa dedicada a la fotografia industrial i publicitària, i J4 Press, agència de comunicació i imatge del món del motor, amb la qual va veure complert el seu somni de combinar ambdues passions.

La seva gran afició al món del motor va fer que participés també en diferents proves del campionat de Catalunya d'enduro amb una Montesa 360, els anys 1978-1979, i després va passar a les quatre rodes, els anys 1979 i 1980.

El Jaume és una persona inquieta. Pertany al MCS des de la seva fundació, i abans també havia estat membre fundador del Vespa Club Sabadell i del Caravanning Club de Catalunya Acampada Terramar, entre altres entitats. Al Motor Club Sabadell va començar com a vocal i, últimament, n'era el cap de premsa.

Segons el mateix ens explica, "el club va néixer l'any 2003 i es va formar amb gent de la nostra ciutat i de tot Catalunya, vinculada d'una o altra manera al món del les quatre rodes, bàsicament en el seu vessant esportiu". La prova més important que organitza és el recuperat Ral·li de la Llana, competició iniciada el 1968 sota l'organització de la desapareguda Escluseria Sabadell i que es va disputar fins el 1972. El MCS fa uns anys que l'ha retornat al primer pla de l'actualitat del motor amb un enfocament diferent, però amb el mateix atractiu que aleshores. Preguntat perquè recomanaria fer-se soci del MCS, el Jaume és rotund: "perquè només són vint euros l'any i ens ho passem molt bé. Estem muntats de benzina, i a qui li agrada tot això ja sap com de gratificant és trobar companys amb els quals puguis parlar i compartir vivències dels cotxes i també de les motos si cal."

Actualment, uns 400 socis formen la massa social de l'entitat, molts dels quals són pilots actius, perquè el MCS és un club amb molta activitat en la competició. El 2015, ha tingut catorze pilots de circuits, dos de karting, sis de curses de muntanya, dotze entre pilots i copilots en els ral·lis de terra i cinquanta-un pilots

Jaume Marco

en els ral·lis d'asfalt. En regularitat, en les diferents especialitats, més de cent i fins i tot, tenim activitat en Saalextric.

A més d'ell, formen la junta el secretari, Carles Aluja, fins ara president del club; el tresorer, Angel Vilanova, i tres vicepresidents. "El Carles -comenta el Jaume- ha estat dotze anys president i volia deixar pas a un altre. Jo no pensava assumir el càrrec, però com que sempreestic embolicat amb alguna cosa o altra i m'agraden el marros, al final, un dia, parlant amb la Silvia, la meva esposa, em va preguntar si em via agraïcia i al contestar-li que sí em va anir a acceptar el repte i aquí estic. Ara substitueixo el Carles, però abans de finalitzar el 2017, s'han de convocar eleccions i aleshores, si el sociis ho volem, assumiré el mandat per sis anys."

Tal com ha explicat als socis de l'entitat per carta, el Jaume vol formar una junta continuïsta amb molts pocs canvis, però amb un organigrama nou, una diferent distribució de responsabilitats, la creació de grups de treball i la voluntat d'aconseguir una unitat més gran entre les diferents sensibilitats del club. La idea és continuar amb la recerca d'un local social per poder créixer i també s'ha obert un Twitter del MCS Sabadell per informar a tots els nostres amics de les activitats i resultats dels nostres pilots; així mateix s'ha creat un nova línia de merchandising de l'entitat i un departament social que organitzarà sortides per veure competir els pilots del club.

De cara al 2017, el Jaume vol anar amb pas ferm, però a poc a poc: "de moment, tenim prou felina amb els projectes de 2016 i afermar el ral·li de la Llana com a prova puntuable per al campionat d'Espanya o del Trofeo Interalli i intentar també que entri al calendari internacional de clàssics. I, de cara al futur, pots pensar en algun tram de velocitat aquí a la ciutat o alguna prova aquí al Vallès, però hem d'anar pas a pas i les decisions s'han de prendre en junta i entre tots." R.

La Floresta,

cinc generacions dedicades a la producció i venda de xurros

Manel Camps Rocabert

Santiago i Fidel Molina.

Des de 1924, la família Molina es dedica a la fabricació de xurros, sent els antics de Sabadell, però no els únics. Cinc generacions han anat transmetent de pares a fills la passió i l'amor per aquest ofici i la dedicació cap a aquest negoci. Aigua, sal, farina, oli, art i amor són els ingredients que, durant més de 90 anys, aquestes cinc generacions de xurros han portat i porten en el seu ADN.

Tot va començar un cop acabada la Primera Guerra Mundial, quan Santiago Molina Botella, que en aquell temps tenia un negoci a Sabadell on venia menjar i cafè als sabadellencs, va haver de carviar-li l'orientació. Degut a la guerra, l'accés al cafè i a altres productes va esdevenir difícil i per això es va iniciar el que fins al dia d'avui es coneix com a Xurreria La Floresta. La primera xurreria de la família Molina es va donar a conèixer a Mallorca. Any 1924, coincidint amb la celebració de les festes majors illeques. Aquell mateix any, Santiago Molina va decidir instal·lar-se a Sabadell, sent el primer comerciant que es dedicava al negoci dels xurros. El nom de La Floresta era en honor a la coral on Santiago cantava.

Santiago Molina i Semis: "Ens hem apropiat de tot el Vallès"

Santiago Molina, de 83 anys, personifica la segona generació i és el membre més llargueu de la xurreria La Floresta. Explica com va començar la xurreria: "El meu pare no podia pagar els quevures ni el cafè, calia buscar una solució i gràcies a un amic del meu pare va començar tot. Van fer una barreja de fusta, i aquell any mateix van anar a Palma de Mallorca a fer els primers cènters". Per al Santiago, els més de 90 anys de la xurreria són un orgull, perquè com diu: "ens hem sentit molt estimats al Vallès". Santiago explica que quan treballava aprofitava els moments que no tenien feina per treure's el divanet i anar a... "ballar a l'emballat".

Fidel Molina: "No serem rics, però no ens ha faltat mai menjar"

Fidel Molina, de 79 anys, membre de la tercera generació, comenta que "durant la Guerra Civil veníem bates i fils, ja que necessitàvem els diners per sobreviure i estàvem disposats a vendre el que fes falta; per sort va ser una feina temporal". Segons el Fidel "al Vallès tothom ens estimava, érem ben rebuts a tots els pobles, teníem un granollon RCA aene-

ric i posàvem les últimes noveltes, hi havia gent que ens pagava diners per escoltar la música". Molina afegeix que tot i el pas del temps "tot continua igual, l'essència de la feina i el producte és la mateixa, l'única cosa que ha canviat ha estat la maquinària".

Isabel Molina: "Es un bon ofici, si t'agrada i el vius amb passió"

Segons comenta Isabel, de 47 anys, i integrant de la quarta generació, "el meu avi tenia un camió que era de fusta en el que hi tenia instal·lat un equip de música, i quan arribava als pobles la gent associava l'arribada del camió amb l'inici de la festa major". Isabel explica també quina és la clau de l'èxit per mantenir-se després de 90 anys com a referents al Vallès en el món dels xurros: "som bastant tradicionalistes, la gent ens coneix i ens associa de pares a fills, interessen cuidar el nostre producte des del primer dia tal com ens han ensenyat els nostres pares i avui, de tal manera que sigui arribat, acabat de fer i que es pugui saborejar". Sobre si veu continuat en les pròximes generacions diu que "encara no està clar que segueixin però crec que és un bon ofici, si t'agrada i el vius amb passió".

Oriol A. Molina: "el model tradicional ens dona un valor afegit"

L'Oriol A. Molina, de 23 anys, i representant de la cinquena generació de xurros. La Floresta, explica la satisfacció de formar part d'aquest negoci: "és bonic treballar en un lloc que saps que és teu i que al darrere hi ha una història. És molt emocionant atendre els clients i que em preguntin per la meua família, això em demostra que els meus avis van fer una bona feina". L'Oriol destaca el fet que "no sigui un qualsevol el que està venent xurros, si no que segueix generacions de xurros que, amb l'experiència acumulada, han anat perfeccionant l'ofici i el producte". També afegeix que "és un negoci dur i l'implica treballar diumenge, i però moltes festes i llargues estones amb els amics". Segons l'Oriol "aquest model tradicional que La Floresta defensa s'ha de mantenir, perquè dona un valor afegit al nostre producte però també s'ha d'evolucionar perquè els patrons de consum canvien i tenen dades de caducitat. Cal adaptar-nos sempre a les exigències del consumidor".

Isabel Molina i Oriol Andrés Molina.

Membre de Sùmate i diputat al Congrés per ERC

Gabriel Rufián

"M'agrada molt la Creu Alta per aquesta fesomia que té de cases baixes i gent treballadora i per la seva història de lluita veïnal"

Forma part de la nova formada de ciutadans i ciutadanes del nostre país que van a la política per canviar la manera d'exercir la representació col·lectiva. En general, són persones joves, nascudes durant la Transició de la dictadura a la democràcia i disposades a regenerar-ho tot. Abanderades de la transparència, la justícia i la igualtat social, són les noves veus de la ciutadania que s'expressen amb contundència al Parlament i al Congrés dels Diputats en favor d'una societat i d'un país nou.

Madrid i Barcelona són molt diferents. Els cabreja molt, molt el català valent, convençut, el català xulo, perquè els estan acostumats al català contemporàndor.

En el cas del nostre conveï, ell s'ha convertit en un dels protagonistes destacats de la política espanyola com a diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya a Madrid. La seva eloqüència, reflexionada i contundent, la seva determinació a favor de la independència de Catalunya i el fet que personifiqui una veu clara que sorgeix del col·lectiu de catalans castellanoparlants enquadrats a la plataforma Sùmate, ha sorprès i neguitjat la classe política i parapolítica espanyola més reaccionària, gens acostumada a veure que un chargego defensi aquesta condició i el dret a decidir de tots els catalans i les catalanes.

Però a ell, que l'insultat cada dia pel seu origen i el seu posicionament polític no l'altera, el que sí que el preocupa és l'ús malintencionat que alguns en fan interessadament: "Hi ha gent castellanoparlant que es troba molt còmode amb la paraula chargego, però també n'hi ha d'altres que els molesta i es senten incomodats: gent que la utilitza amb orgull i gent que no. Ho respecto molt. Sóc molt conscient de la càrrega positiva i negativa que té aquesta paraula, però jo el que vull reflectir quan m'hi refereixo al Congrés dels Diputats és que aquest qualificatiu, que potser va néixer a Catalunya els anys de la gran migració, ara s'ha adoptat per l'unionisme i el nacionalisme espanyol més reaccionari només per insultar. Si fem una cerca a Twitter de "Gabriel Rufián chargego" hi trobarem trenta o quaranta tweets insultants, l'últim ara mateix, només perquè votem una cosa que no els agrada."

Orgullós de les arrels andaluses

Gabriel Rufián i Romero, 34 anys, fa quatre anys que viu a la Creu Alta. Nascut a Santa Coloma de Gramenet, al barri del Fondo, és el fill únic d'una família humil com tantes que van venir a Catalunya des d'Andalusia als anys cinquanta cercant un futur millor. Una família d'aquelles que no es podien permetre tenir més fills, perquè feina tenien a sobreviure cada dia amb la migrada economia familiar de què disposaven.

"Els Rufián —explica— van venir de Jaén i els Romero, de Granada. Els avis van ser els primers que van arribar a Catalunya, formant part de l'onada migratòria dels anys seixanta que no té cap precedent a Europa. Uns, amb quatre fills i els altres, amb tres. Uns, al Fondo i els altres al barri de Singuerlin, també a Santa Coloma. Els avis paterns eren jornaleros dels olivars de Jaén i els materns també treballaven al camp amb bestiar. Un cop van arribar a Catalunya, Fun va esdevenir paleta i l'altre, taxista. La història és molt recurrent, no hi ha res d'especial. Tu pares vint persones a Santa Coloma de Gramenet i què tenen la mateixa història, a Sabadell, també."

El nostre protagonista es confessa deutor i molt influït pel seu avis, la seva vida de sacrifici i el seu tarannà lluitador el van marcar profundament. "Formo part —manifestava— de la generació de persones que ens vam criar amb el país, perquè els pares treballaven moltíssim. Recordo molt els silencis del meu avi i les feines de la meua àvia. Sembla mentida, però, moltes vegades, quan no sé què fer o dir envers alguna qüestió, penso en què faria o què diria el meu avi, i a vegades, quan ho faig o ho dic, ell l'encerta, no jo, sinó ell, tot i que va morir fa molt de temps."

Gabriel es va criar a Santa Coloma, però posteriorment va viure uns anys a Badalona. Té el record d'una infantesa feliç i normal al seu barri, però plena de mancances: "amb el temps l'adoneu que no hi havia res. L'edifici on vivíem ja no existeix perquè tenia aluminis i esquerdes, era normal al Fondo. Jo jugava molt a futbol i també a bàsquet, i m'agradava l'atletisme. Aquells anys no podíem jugar en cap parc, no n'hi havia, sempre el carrer, però amb molta més llibertat que ara. Hi havia el drama de la droga, però a mi em va agafar molt tard. Veure els llonquis pel carrer era impactant. A l'estiu no podíem cancar xanclas pel risc de clavar-te alguna de les seringues que hi havia per terra. Encara n'hi ha."

El qualificatiu de *chamego* l'ha adoptat l'unionisme i el nacionalisme espanyol més reaccionari només per insultar.

D'aquella època li ve l'afició a l'esport i al futbol i, més concretament, al RCD Espanyol. "Vinc d'una família zero futbolera i zero esportista, però al meu voltant, entre els amics, tothom era del Barça o del Madrid i em vaig dir: doncs jo seré de l'Espanyol. El més fàcil era i és encara ser culer o merengue, perquè sempre guanyen. I jo, en canvi, sóc perico. No hi ha cap altre secret. Sóc així."

La seva trajectòria com a estudiant s'inicià al col·legi Vergé de les Neus del Fondo, que encara existeix, on va cursar l'EGEB; després va passar a un institut de Badalona per fer l'ensenyament Secundari. "Vaig passar del Fondo al centre de Badalona -recorda. Va ser un xoc cultural important, però em va anar molt bé. Després vaig estudiar a la Universitat Pompeu Fabra, que és una universitat pública, encara que molts pensin que és privada. Hi vaig poder entrar per nota. De fet, sóc el primer Rufián-Romero universitari i no pas perquè sigui especialment espanyl, sinó perquè els altres no van tenir l'oportunitat d'estudiar tant."

A la Pompeu Fabra, Rufián va estudiar Relacions Laborals perquè, segons comenta, volia intentar ser interlocutor entre dos móns diferents: el de l'Empresari i el del treballador. Considerava i considera encara que era la branca del dret més pràctica. "A mi m'agrada molt la negociació, tot i que a mesura que vaig avançant en la carrera em vaig anar dedicant cap a l'Àmbit dels Recursos Humans, cap a Selecció de Personal, Formació, Desenvolupament i és el que vaig fer durant tota la meua carrera professional abans de dedicar-me a la política". Per pagar-se el estudi va treballar a El Corte Inglés i H&M i la seva primera feina, l'any 2005, una vegada acabada la universitat, va ser de seleccionador de personal, entrevistant

els candidats per saber si eren adequats per als llocs de treball disponibles. "En deu minuts -diu- havia de saber si servia per al lloc i si era o no una bona persona, cosa que em va molt bé en política."

Creuatenc i veí de Sabadell

Fa vuit anys, va venir a Sabadell per feina i ja no se'n va moure. "Hi havia d'estar només sis mesos -comenta-, perquè la meua empresa obria una oficina al centre de la ciutat, concretament al carrer de l'Església, i amb la meua dona vam decidir venir de forma provisional, però ens hi hem quedat. Ella és de Barcelona, de ciutat, i la tranquil·litat del centre de Sabadell ens va captivar. Tenim un fill de cinc anys que és cent per cent ceballut, i al Samuntada, una gran escola i n'estem molt contents, perquè tenen un gran equip docent."

Quan van arribar a Sabadell, van llogar un pis al carrer de Vila i Fusté, al davant de l'estació central d'autobusos. Ho recorda com una etapa molt agradable, de parella jove que inicia la seva vida i tot és nou. Al cap de pocs anys, i havent de néixer el seu primer fill, van llogar un altre pis més gran a Sentmenat, fins que, finalment, fa dos anys, van trobar una oportunitat i van comprar un pis al carrer Taulí.

A la nostra ciutat, Rufián ha fet poca vida política, llevat de la seva adscripció a Sumate i a l'ANC, però, com ens explica, ha tingut molt contacte amb gent del barri: "veins i companys d'Espanya Republicana i de la CUP em van explicar la història de lluita de la Creu Alta i, en general, de tot Sabadell. Sabadell i Santa Coloma s'assemblen molt. Els alcaldes, Lluís Hernández, el "cara rojo", i Antoni Ferrés, l'advocat laboralista, portarien tots dos al PSUC i van tenir trajectòries semblants. Per a molta gent són referents de la lluita obrera i des dels barris contra el franquisme."

I pel que fa a la Creu Alta, destaca la vitalitat de les entitats del barri i es declara molt satisfet de viure-hi per la proximitat i cordialitat de la gent: "Només pugem estar-hos agraït per acollir-nos d'una manera tan amable. Tenim un gran barri que reflecteix el millor d'aquest

país. M'agrada molt la Creu Alta per aquesta fesomia que té de cases baixes i gent treballadora; mostra el país que tenim i és un exemple de la diversitat i de la gent que va venir aquí sense res i que amb les seves mans va anar construint barris i ciutats." I també em confessa que, un any, quan encara no era tan conegut com ara, va saar molt portant un gegant a la cercavila de Festa Major.

Gabriel Rufián afirma que ha entrat en la política per fer-hi arbar la veu i el sentiment de la gent normal. "Amb tota la humilitat del món, vull aportar a la política decència, normalitat i dignitat. Som gent que venim dels carrers i de les places, de les feines precàries, de la normalitat absoluta i és el que volem portar a la política parlamentària." I afegeix: "Considero un acte d'hipocresia les persones que es dediquen a la política i que diuen que no són polítics. El que és correcte, just i coratjós és fer el pas: entrar en política, a la primera línia, perquè és molt còmode criticar durant vint anys a segons qui sense implicar-t'hi. El que has de fer és intentar canviar-ho, és la meua percepció."

Ell i Joan Tardà -algú ho havia de diformen una mena d'estranya parella: l'un catalanoparlant i excitant, l'altre, castellano parlant i sedat. "Per a mi, estar amb el Tardà és com jugar amb Messi, en el meu cas amb Raul Tamudo, és clar. Tardà ha aconseguit transcendir qualsevol tipus d'ideologia, els del PP s'hi apropren, perquè porta de nou anys al Congrés i és igual d'humà, coherent, d'esquerres, republicà i independentista que sempre. El Joan és un monstre mèdic i a no ho sap, és capaç de donar títuls d'una manera natural, ho porta a l'ADN, i això és molt difícil."

Optimista sobre la independència

Sense haver militat mai en cap formació política o social, Rufián considera que l'interès per la política li ve de la vivència familiar i de no sentir-se representats per cap mena de sindicat ni de partit. Va ingressar a Sumate per casualitat: havia vist Eduardo Reyes, el seu líder, al Canal 13 TV, defensant que a Catalunya tenia dret a decidir i un dia el va contactar des de la plataforma perquè participés en acte sobre pensions dirigit a la gent gran i ja s'hi va vincular. I des d'aleshores també no ha deixat de ser un objectiu dels reaccionaris.

"El fet de venir de Sumate -comenta- m'ha fet viure la dreta reaccionària des del minut 4, des que érem ciutadans anònims. A mi m'han dit de tot des del primer dia, però em costa molt enfadar-me, perquè sé relativitzar les coses. Molta gent d'ERC s'enfada pels articles que escriuen sobre nosaltres o pels comentaris i insults que ens arriben fins i tot en seu parlamentària, però jo m'ho agafo com si fos teatre, del bo o del dolent en funció de la sessió; però si el que és veritat que la política madrilenya té un punt de teatralitat molt més accentuat que la política catalana, que també en té, però menys."

En els mesos que porta a la capital de l'Estat com a diputat del Congrés, ja

s'ha fet una idea de la dificultat d'entendre's amb la classe política representada a l'hemisferi i de com de diferents són les realitats catalana i espanyola. "M'ha sorprès constatar que, mentre aquí a Catalunya tenim debats molt superats, com per exemple el de la monarquia, i tothom parla clarament de república, a Madrid, fins i tot l'esquerra més revolucionària, encarnada en Podemos, no parla mai obertament de república, ningú no posa en qüestió la monarquia. Quan arribes i dius que tu no tens cap rei et tracten de fíric. És fatigant, i acabes pensant que el problema és seu i no pas teu. Al Congrés de Madrid, prens consciència que som dos països molt, molt allunyats. Madrid i Barcelona encarnen dues capitals molt diferents. Diferents en el visió del món, de la política, de l'activisme. De fet, PSOE i PP, que són els partits hegemònics a Madrid, aquí són residuals. A Catalunya, el PP només guanya el PACMA i allà governa amb majoria absoluta."

Considero un acte d'hipocresia les persones que es dediquen a la política i que diuen que no són polítics. El que és correcte, just i coratjós és fer el pas: entrar en política, a la primera línia, i lluitar per canviar les coses.

A Madrid, Rufián també ha arribat al convenciment que l'Estat espanyol és irreformable i que, des de Catalunya, la solució no passa per canviar el Tribunal Constitucional espanyol sinó per tenir el Tribunal Constitucional català. La solució, segons comenta, és complir el mandat que han rebut de la majoria dels catalans i fer un Estat nou. Ell és optimista envers l'èxit del procés cap a la independència, perquè considera que hem fet coses que semblaven impossibles i no l'espanta l'ombra del desànim: "aquesta mena de mantunyera russa emocional forma part del caràcter català. Som el millor del món i el pitjor en només 24 hores. Durant la negociació del nou govern català ho vaig viure. Jo, que sóc de l'Espanyol ho identifico amb el Barça. El culer té el millor equip del món i encara patix. Xavier Hernández va dir un dia del Real Madrid que sempre creuen que guanyaran, i aquesta és la clau. Això falta en molta gent, falta aquest convenciment, fins i tot xuleria de que guanyarem. A Madrid cableja molt, molt el català valent, convencent, el català xulo, perquè ells estan acostumats al català contemporanzador. Quan tu els dius: "ustedes han perdido y nosotros hemos ganado: respetenlo. Ustedes, que aquí son muy importantes, allá son residuales", els cableja molt, i això crec que ho hem de repetir a tota hora i a tot arreu." MC

ACCESORIS I
TALLER ESPECIALITZAT

BICICLETES DE CARRETER
MOUNTAIN BIKE
CITY BIKE

Cicles Jove

ESPECIALISTES DES DE 1943

C/ Papa Plau XI, 48
08208 SABADELL

☎ 93 725 18 63
www.ciclesjove.com
ciclesjove@ciclesjove.com

 **farmàcia
J. BAQUÉS**

Farmàcia Baqués
Avda. 11 de Setembre, 61 08208 Sabadell
937252330

AGSS OA

**A. Guix Soteras Succ. S.L.P.
GESTORIA ADMINISTRATIVA**

Nova adreça: C/ Indústria, 26
Tel. 93 745 13 15 - FAX 93 748 01 38
www.ages.cat - agss@ages.cat

Webmatica
Solutions Informàtiques

Bona Festa Major

Ronda Zamenhof 18
937274878 info@webmatica.net

www.webmatica.net

 Vallfinques

GESTIÓ D'IMMOBLES

LLOGUER

COMPRA-VENDA

Francesc Layret, n° 34
08208 Sabadell
Telef. 93 716 14 95
vallfinques@gmail.com

50è aniversari
Des de 1966 al teu servei

 **Mercat de
la Creu Alta**

ET DESITJEM BONA FESTA MAJOR!
www.mercatcreualta.com
c/Pirineus, s/n (08208) Sabadell - 93.716.08.24

 facebook

**Fleca i Pastisseria
E. VALLS**

**ESPECIALITATS: Pa de pagès, coques,
xapata, pa gallec, coca de recapte**

Avgda. Onze de Setembre, 33 * Tel. 93 725 21 20
Via Massagué, 60 * Tel. 93 725 17 86

SABADELL

**A Banc
Sabadell
també
anem de
festa**

A Banc Sabadell estem amb la tradició, estem amb la cultura i amb el sabor popular. I també sabem que això és molt important per a tu.

Per això en aquesta momenta també anem de festa. Per celebrar-ho junts i gaudir tots plegats d'uns dies inoblidables.

Anem de festa.

 Sabadell

El banc de les millors empreses. I el teu.

Peprat.

1962 principi de la tardor

Estem entrant a la tardor i les inundacions de fa només unes setmanes encara estan a la memòria molt recent. A casa, aquell dia, vam haver de fer els àpats de forma improvisada a la planta de dalt, perquè a la planta baixa hi teníem tres o quatre dits d'aigua que entrava per l'entrada i sortia per la porta del carrer. Se'ns havia embussat el pou mort. El dissabte següent, amb el meu pare vam anar a visitar uns amics de Terrassa que vivien a la Rambla. En guardo poques imatges, però desoladores.

1962 en plena tardor

L'espèctec ha estat síc, ras i curt.

Ja iniciat sense preàmbul i gairebé enganxat al llamp que l'ha provocat. No he tingut temps ni de desenganxar el ras de la finestra. Llavors, per uns segons, se sent el retruny del bot que s'esllanguix en una reverberació de greus, al mateix temps que els vidres, a quatre veus, tremolen de por, i tot plegat acompanyat de fons pel xipolleg de l'aigua que cau a botes i barrals a l'entrada de casa.

Temps de mal temps

Esteve Ballester i Picanyol

Darrere meu la Quimeteta, sense deixar la tisora, es senya i s'encomana a Santa Bàrbara.

*Sant Marc, Santa Creu, Santa Bàrbara no ens deixeu!
Santa Lluïa, Santa Elena, Santa Maria Magdalena.*

És dimecres. I com cada dimecres a la tarda la Quimeteta, modista de professió, ens ve a casa a confeccionar faldules, bruses, pantalonis i jaquetes... pels cine germans que som. La meua mare l'ajuda a embastar i cosir.

El vidre està completament entelat. Hi passo el palmell i torno a enganxar-li el ras. Veig els regalims desenfocats. Més enllà els geranis, els rosers i la xeringuilla es dobleguen sotmesos a l'Aiguat; i al terra enrajolat s'hi formen unes bufelles que llisquen fent tintines cap el centre del pati, on la reixeta, que avui té una set insaciable, les engoleix. Algunes, però, esclataran abans d'arribar-hi, i d'altres s'uniran per armar-hi juntes. Diuen que les bufelles són senyal de pluja llarga.

Fa un altre llamp i ràpidament em separo del vidre i aduco els ulls per no veure'l quan ja l'he vist. Però tanté diuen que la mirada atran els llamps. La Quimeteta es senya i s'encomana a Santa Bàrbara; té bons motius per fer-ho.

Estic content que plouga. Demà hi haurà molts bassals al carrer, i fang...

Estem en plena tardor i fa tres dies que els núvols no paren de plorar. Aquesta anem a fer una visita als avis i tietes. Estem contents perquè la mare ens ha posat el teubasquero i les katusques.

El meu teubasquero és tot vermell. És com una capelina, però de plàstic gruixut i rigid que m'arba quasi als peus. Té tres forats: per un hi trec el cil, però cobert amb la caputxa i pels altres dos hi puc treure just les mans. És heretat de les meves germanes. Les katusques són negres i s'enganxen al fang; em van una mica balderes. El avis viu en el carrer Pare Sallars i tenen una bodega.

Baixem pel carrer dels Escolapis i vaig darrere les meves germanes que coren per arribar primeres. Una katusca se m'enganxa amb la falda del teubasquero i, sense possibilitat de parar el cop amb les mans, ateno de nas a la quadrícula de la vorera. La meua cara és un aiguabarreg de pluja, terra i llàgrimes.

Les quatre tietes ens reben, com sempre, en mig de petons i abegades. Després, abans que marxem, obriran el pot dels caramels i n'agafarem dos cadascú i, en sortir per la botiga, ens acomiadarem del nostre avi que ens donarà un sidral d'aquells que van embolcats en un envàs de paper amb forma cilíndrica. I tornarem a casa amb la boca endolcida i amb pessigelles a la llengua.

1962 Nadal

...unes setmanes després, quan sigui Sant Esteve, em despertaré desorientat en un llit i una habitació que no són els meus. Però el desconcert durarà molt poc, perquè apareixerà la meua padrina, la tieta Sabina i, en mig de rialles, festes i petons, em treurà del llit i agafar-me a coll obrirà els porticons de bat a bat, i... El terrat, els testos, les teulades, tot, tot estarà cobert per tres pams de neu. Serà la primera vegada que veuré i tocaré la neu. Ho farà amb cara atòrita i en mig de les festes de les tietes.

De més gran vaig saber que aquella nit, mentre la neu anava acumulant gruix, el nostre pare no es refugia que les bigues de la teulada, de llusta i molt velles, poguessin agafar-ne el pes. Per això va decidir repartir els fills a dormir a casa dels avis i cosins.

Agaiem: A la meua germana Maria Carme i la meua tieta Cecília que m'han ajudat a recuperar alguns detalls històrics.

Bodega.

40 anys són només 40 anys...

Joan Brunet i Mauri

Fa quatre dècades, la Creu Alta era un barri substancialment diferent a com és ara. La Riera era una clauveguera a cel obert que baixava des de la plaça de la Concòrdia i transcorria per l'actual Eix Maçà. L'única escola pública del barri es trobava al carrer Major cantonada amb el carrer Dinarès, on ara hi ha precisament la seu de l'Associació de Veïns. La plaça de la Creu Alta era un dibuix sobre un plànol sense que s'hagués urbanitzat encara. L'actual Parc de Catalunya un bell somri. Can Balsach una indústria tèxtil en hores baixes... I així podríem continuar descrivint les moltes situacions amb què convivien els "taferers", i això a més dels déficits que el barri patia i que, per a ser justos, també patien altres sectors de la ciutat que, quan el franquisme tocava al seu final, continuaven deixats de la mà de Déu.

És justament quan el franquisme periclitava definitivament i en l'horitzó ja s'albirava la democràcia, que la Creu Alta pren consciència d'allò que és i d'allò que vol ser, i, a partir de

l'empenta d'uns pocs creualtencs aleshores, es crea l'Associació de Veïns amb uns primers objectius ben definits: recuperar l'orgull de ser creualtencs, reclamar la cobertura urgent de la Riera en el tram que flueix a cel obert, i que era justament el del seu pas pels límits del barri, i, finalment, sota el crit de "Volem

el Parc Catalunya", promoure i encapçalat la campanya ciutadana de reivindicació d'un parc imaginat en uns terrenys que alguns esperaven que, amb el pas del temps, incrementessin el seu valor per ser urbanitzats i edificats posteriorment.

Tanmateix, de tot plegat sembla que fos així i ja han passat 40 anys. Quaranta anys que l'Associació que han estat també anys de lluita i de reivindicació constant per a la millora

del barri. Cert és que d'aquella Creu Alta de fa quaranta anys a l'actual hi ha un abisme. El camí recorregut des de llavors queda perfectament escrit i documentat a través de les successives edicions del "Diari de la Creu Alta" i per tant, no hi insistirem ara i aquí. Però malgrat que el barri ha guanyat amb força i amb múscul, no ens podem deixar portar per la satisfacció de la feina feta. Hem de continuar amantem i al peu del canó per aconseguir noves fites. L'Associació de Veïns és avui i sense discussió el pal de paller; entorn el qual s'han anat vertebrant i aplegant les diverses entitats del barri i que, sense dubte, són ara la base de la força que tenim dins la ciutat i per superar reptes que anem assolint.

El fet que aquest 40è aniversari de l'Associació coincideixi amb la consolidació de Can Balsach al servei del barri i dels seus estadians, no deixa de ser

una metàfora perfecta que ens parla del treball que al llarg de quatre dècades s'ha anat duent a terme. I així és com avui la Creu Alta és un sector de la ciutat que, com passa amb el bon vi, ha millorat amb el pas del temps. I si això ha estat possible, no en tinguem cap dubte, l'Associació de Veïns hi té una gran responsabilitat. Gràcies doncs a ella i sobretot gràcies a les persones que al llarg d'aquesta petita història de 40 anys han contribuït a fer realitat projectes que fa quatre dècades eren una pura utopia.

Llarga vida a l'Associació de Veïns! Quaranta anys són, en efecte, força anys en la història personal de cadascú, però 40 anys són només un instant quan es tracta d'escriure la història d'un barri amb personalitat com el nostre, que no només ha estat, sinó que és i serà.

Bona Festa Major!

La vida al carrer Major... ja fa uns quants anys

Antoni Artigas Miró i Joan Saborida Camps

El carrer Major de la Creu Alta és un carrer ben particular, ja que contràriament al que passa a tots els pobles, no té pas aspecte de carrer principal, i de fet, va ser un dels darrers a ser asfaltat. Però tot té una explicació. El nostre carrer Major era, originàriament, un tros del Camí Ral de Barcelona a Manresa en el seu pas per l'antic poble de Sant Pere de Terrassa, avui el nostre barri, i per tant, antigament, era una via principal de comunicació. A la seva vora, a partir del 1750, s'hi va anar configurant el nou nucli de la Creu Alta, dins de la parròquia de Jonqueres, pertanyent al terme municipal de Sant Pere de Terrassa. Originalment, era un dels passadissos principals de Manresa, atès els seus orígens com a Camí Ral de Manresa. I és també per aquest motiu que el carrer no estava tractat amb brollers ans seguia les mateixes corbes de l'antic camí. Per aquest motiu, el carrer va ser objecte de diversos plans d'urbanització -amb més o menys fortuna- i això va endarrerir sempre el carrer Major i la seva pavimentació començava al capdamunt del carrer on acabaven les cases i començava ja la carretera de Maladepà, abans que es comencessin a edificar la Concòrdia i Ca n'Oric.

L'Antoni i el Joan, ja sigui per residència, en el cas de l'Antoni, o per vinculació familiar, en el cas del Joan, han tingut una molt estreta relació amb el carrer Major i és per això que en aquest text ens relatem records, vivències i anècdotes de la vida d'aquest carrer entre els anys trenta i seixanta del segle passat.

L'arribada a la Creu Alta

(Antoni) Vàrem aterrar al número 139 del carrer Major, crec recordat, el maig del 1934, amb els pares, Angel i Maria, i la meua germana Maria, venint de Perpinyà, on la Maria i jo havíem nascut, el pare era de Vilanova i La Geltrú i la mare de Sabadell. Anys abans, el pare havia passat el Pirineu per lluitar-se de ser enviat com a soldat a la guerra d'Àfrica, però així que va poder, va voler tornar cap aquí.

La casa del número 139 era una botigueta de betes i fèis i no gaire cosa més. Els veïns l'anomenaven a Cal Saboner tot i que ningú no recordava pas que s'hi hagués fet mai sabó.

El pare era torner mecànic d'ofici, i la mare professora de nenes, havent estudiat a la Normal a Barcelona, i ara... apa, a fer de botiguers. Amb molt d'esforç i dedicació, arrencaren una botiga de comestibles, els clients anaven sumant, i aviat la van haver d'ampliar. Ben aviat, els clients van anomenar-la Ca l'Àngel.

(Joan) Jo sóc força més jove que l'Antoni i per tant els meus records no van tan lluny. Al número 102 del carrer Major hi vivien els meus avis maternals, els Camps, d'una d'aquelles primeres famílies que s'establien a la Creu Alta cap al 1750. El casal del número 100 i 102 era una antiga casa de pagesos, com totes les de la vella Creu Alta, però quan jo hi vaig arribar -als anys 50- l'avi Jaume ja no feia de pagès, si no que era l'Interventor de l'Ajuntament de Sabadell, després d'haver estudiat a les nits, amb gran esforç personal, a l'Escola Industrial. Però a la casa -ja molt modernitzada-

Capvuitada, 1950.

S'hi respirava encara l'ambient de pagès. Quan jo tot just era un vailet, l'Àvia Teresa, sovint, m'enviava a Cal Saboner a buscar alguna cosa que li feia falta a la cuina.

(Antoni) Al principi, a la casa no hi havia aigua corrent, i ens servíem a cap de gal·lendes, de la font que hi havia al davant mateix, a la cantonada amb el carrer de Gambús. A la que va tenir ocasió, el pare va fer posar un tub de plom travessant el carrer, per tenir l'aigua a casa. La finca on estava la botiga, que englobava els números 135, 137 i 139, pel darrera, arribava fins a tocar el torrent de la Ribera, per on abans baixava més aigua, i la gent gran deia que hi havia hagut un pou d'aigua viva i uns safareigs, perquè el veïnat hi pogués rentar la roba.

(Joan) Parlant d'aigua, jo recordo el pou del pati de casa els avis. N'hi havia molts de pous a la Creu Alta. L'aigua era abundant i molt fresca a l'estiu. L'avi en tenia per regar i per rentar, però sempre ens deia que no se'n podia beure, doncs igual que pous, totes les cases també tenien pous morts, que sovint contaminaven l'aigua cristal·lina i fresca del pou.

L'escola

(Antoni) Amb la meua germana, a Perpinyà, anàvem a una escola nova, on la classe, les taules, les cadires, els vàlters, etc. estaven fets exprés per als nens i nenes de la nostra edat, de 3 a 8 anys. Arribats a la Creu Alta, els pares ens van portar a l'escola més a prop de casa, al número 70 del carrer Major -avui seu de l'Associació de Veïns del barri- i ens posen a la classe dels petits, al pis de dalt. Tot allò era molt diferent que a França; per començar, no hi havia nenes, fàula quasi no tenia llum natural, la senyoreta Gracieta cridava constantment per posar ordre, els nens amb els moccs al nas i d'altres que et demanaven el benestar després d'haver-se menjat el suc, etc. A les dues setmanes, no hi vaig voler tornar.

Lavors ens varen portar a l'escola del senyor Fornells, a la plaça Pep Ventura, aquesta era una escola mixta, on a més s'hi feia gimnàs, hi havia gronxador, parauletes, anelles, estava adaptada als nous corrents d'ensenyament i vam aprendre a ballar sardanes. Al començar la guerra, van tancar l'escola i ens van portar al col·legi Trilingüe, al carrer de la Creueta. Primer s'aprenia molt, llavors

es va anar espallint, i al final solament en avançar. Després de la Guera, cap a Cal Tatche, on a més d'ensenyar, ens feien creure que tot era pecat.

Els jocs al carrer

(Antoni) Tornem al nostre carrer Major, on sempre que podíem sortir a jugar amb els nens i nenes veïns, que n'hi havia uns quants. El trànsit no era pas cap problema, perquè només passava algun carru de tant en tant. Els jocs eren els normals d'aquell temps: trencar l'olla, el joc dels disbarats, tocar i parar, refilar cap torrent amb un cartó al cul, el tren bogar, el memo, cavall fort, saltar a corda, jugar a "saco" (així en deïem del "fron-ton"), fent servir la paret de darrere de casa. Amb els pinyols de ciera i d'albercoc s'hi feia un forat per banda, i bufant per un costat ja teníem un xulet. Amb un pam de canya verd, pelant la part dura i deixant el tel interior secer, bufàvem per un extrem i ja teníem una flauta.

També hi havia qui feia un sot al terra d'uns 5 cm. de fons, -lots els carrers eren terra-, s'hi posava una mica d'aigua i un trosset petit de carburo, es tapava ràpidament amb un peï de llana que feia de petit receptor de gas, i on prèviament s'hi havia fet un petit foradet. Estirat a terra i apartat tot el que es podia, s'acostava al foradet un llum encès, i la llana saltava pels aires de cop. Més d'un cop algun nano s'havia fet un bon tall a la cara!

D'altres agafaven un tronquet d'uns 20 cm. de llarg i uns 4 o 5 de diàmetre, feien un forat al mig de la mida justa d'una agulla i també amb fusta es feia com un punxo amb punta plana que passés lleuger pel forat, s'entrava una agulla molt ajustada al forat fins a vora de la sortida, llavors s'hi entrava una segona agulla i apretant fort amb el punxó es comprima l'aïre que hi havia entre els dos agulles, i el primer socia disparar. Era un joc ben entretingut...

Hi havia qui el seu pare li feia un carretó ja amb vells cobrints de boles com a rodes. Amb aquest estí rodolívem esperintats per la gran baixada des de la vinya del tren -ara Fort Via- allà on ara comença Ca n'Oric, asseguts sobre el carretó. Més d'una vegada ens havien de curar algun genoll pelat.

Per a les picades d'abelles i vespes, que sovintejaven, la cura normal era fer una

boleta de fang amb terra i orins, i aplicar-ho com a cataplàsma sobre la picada.

Un joc i una cançó: asseguts una colla a terra, fent rodona, i amb una pedra a la mà dreta, a cada frase s'anava cantant i picant a terra amb la pedra, ara al costat dret ara a l'esquerra, cada vegada més ràpid fins que, si badaves, et picaves els dits. La Maria Artigas recorda la lletra:

*"Els esclots de Déu fangaven,
Sant Joan triava el gram,
Sant Pere li va al darrera
amb el tripi tripi trap"*

Sant Joan

(Antoni) Per Sant Joan cada any es feien les fogueres, a la Creu Alta n'hi havia moltes; els que quedaven més a la vora de casa eren allò mateix: al carrer Major, Estruch, Castellar, Riera Villare, etc.

La canalla anava pels horts a buscar les mates seques de les faves i altres restes que els pagesos ens donaven. També recollíem els trastos vells que feien nosa a les cases, i juntament amb un ninot que cada any feia una veïna, tot ben apliat, ja teníem la foguera a punt per cremar.

Nosaltres quasi sempre la fèiem a una parcel·la a rima a la cantonada del carrer Major amb el de Gambús, i a les deu del vespre en punt encenem el foc, tot i que alguna vegada, mentre encara solíem, algú d'un altre carrer, per fer la guitzia, ens l'encenia abans d'hora.

Amb la foguera encesa, que sempre durava més d'una hora, ens ho passàvem a fer i fer petar petards, "bonbons", fonts -volcans-, trons, fusts, i tot allò que pelava. A vegades ens havíem fet alguna cremada, però allò era normal, no pas com ara que tot ho volem assegurar... Els trons els fèiem espetegar a la paret llisa que hi havia davant de casa on a l'endemà s'hi podien veure moltes taques negres.

La vida dels veïns al carrer

(Antoni) Aquella dita dels antics de la Creu Alta que fa "Camps, Creus i Figueres, tot el poble de Jonqueres" era ben certa, ja que hi havia moltes persones amb aquests cognoms.

Generalment, la vida de poble als carrers era tranquil·la. Cap al tard, quan feia bo, els veïns acostumaven a sortir amb la cadira a seure al carrer a "prendre la fresca", després d'haver regat la terra poïosa, i hi passaven l'estona xerant del que passava pel carrer, de política, o del que es presentés, fent mitja o palnet llaves o palletes per sopar, mentre la canalla s'ho passava bé jugant i corrent amunt i avall. Només de tant en tant algun carru que passava els feia la guitzia i s'havien d'atacar.

Les estacions de l'any també marcaven l'atmosfera del carrer, a la tardor, els pagesos passaven amb els carros i les portadores plenes de ramí acabat de veremar, al juliol les patates, el blat, etc. Cada cosa al seu temps. (Joan) Jo encara hi havia vist algun ramat de gallins indis per Nadal...

Si a algun carrer en fer-se foc se li acabava l'espèrma (en deïem bàlcol) del fanal del carro, entrava a la botiga de casa nostra a buscar recavat.

GRAU INSTAL·LACIONS I REFORMES

*Aigües, aixetes,
descarregadors i oemosi
*Aire condicional i manteniment
*Calderes, escalfadors i termoi
*Calefacció i manteniment
*Càmbols i càmbols de pel lets
*Electricitat, buidors i transformadors
*Reformes integrals de la llar
*Gas, buidors i legalitzacions

*Energia solar
*Banyos i cuines
*Terrasses de guix i plaça
*Terrasses i patis
*Pintura
*Paviments
*Fusteria i parquet
*Alumini
*Serralleria

Tel. 93 716 17 28 - C/ Arxivi Cusió, 6 local C - 08208 Sabadell - grauinstal@telefonica.net

CLÍNICA PODOLÒGICA

Carne Moliné Regla

Podòleg Col. 413

Prof. de la Universitat de Barcelona

Estudi biomecànic informatitzat * Posturologia
Plantilles ortopèdiques i posturals * Prevenció i tractament
del peu diabètic * Onicocriptosis i berrugues
Afeccions dels peus en general.

C/ Agricultura, 53, baixos 1a.
08208 Sabadell (Jurem Eix Març)

Tel. 93 727 95 24
omoline@ub.edu

**PERRUQUERIA
D'HOMES
XAVI**

Tel. 93 716 24 84
Ctra. de Prats de Lluçanès, 139
08208 Sabadell

DE F. IGNACIO
REPARACIONS DE L'AUTOMOBIL

Tel. 93 716 34 14 / 629 117 463
ignasiripsa@gmail.com

Sant Domènec, 47 bis
08208 - SABADELL

**PASTELERIA
ARTESANAL**

C/ Francesc Layret, 33
08208 Sabadell

MMAÑERO

Preparats pel futur.
Trebantant pel present.

MARERO
Ronda Emmenthof, 24
08208 Sabadell
www.mañeroconstruccion.es
info@mañeroconstruccion.es
937 45 15 80

Construcció / Promoció / Immobiliària

va quedar el cel tot vermell darrera de Sant Llorenç com si hi hagués un gran foc. Hi havia qui pronosticava grans desgràcies, i certament van arribar ben aviat.

La notícia de la sublevació de l'exèrcit d'Àfrica va arribar el 18 de juliol mentre es celebrava un ball de carrer, segurament organitzat per Casimiro Gilí. Els homes ho escoltaven per la ràdio, però tot quedava molt lluny...

El segon dia de la guerra, el diumenge 19 de juliol, els veïns del carrer tenien organitzada una sortida en autocar per anar a banyar-se a Caldetes. Igualment es va fer la sortida, amb problemes de controls, especialment a la tornada, i mentre ens banyàvem vàiem el fum i sentíem les canonades de Barcelona.

Els primers dies de la guerra, al passar per davant de l'església de la Puríssima, vaig veure com tiraven les campanes de dalt del campanar a baix. L'església de Sant Vicenç també cremava i al bell mig de la plaça, juntament amb els vells aixuris parroquials, tothom hi va haver de portar els sants de les cases per fer-hi una gran foguera.

Pel carrer Major —que era una de les sortides de la ciutat, cap a Matadepera— passaven els cotxes dels anarquistes, amb grans lletres de CNT-FAI, carregats de milicians armats. També vàrem veure passar a peu, carrer armat, alguns capellans sense sotana. Malauradament, no van arribar guaire lluny, els pobres.

Durant la guerra, portaven cartes a la botiga de casa. Eren per a les cases que

hi havia fins a la finca de Ca n'Oric. En una de les cases hi vivia la família Urpi, a mig Ca n'Oric, tenien el fill al front, i quan arribava una carta els pares m'hi enviaven corrents a portar-la.

Ei, pa negre i les farinetes de blat de moro, guies, naps i lentilles, eren alguns dels pocs menjar que hi havia.

També teníem molts problemes de llum, sobretot els d'hivern, i quan hi havia perill de bombardeig, ens quedàvem a les fosques i ja teníem espelmes i llums de carbó apunt. A la botiga en teníem un de tres flames.

Si volaven els avions o "paves", ens feien enganxar papers als vidres i posar-nos un llapis a la boca entre les dents, per evitar l'impacte de l'expansió si tiraven bombes.

Segurament, la darrera vegada que el carrer Major va fer funcions de "Cami Ral" va ser el 27 de gener de 1939, ja que els "nacionals" van utilitzar aquesta via, juntament amb d'altres com ara la carretera de Castellar, per fer l'entrada a la ciutat de les tropes d'ocupació.

Després de la Guerra

(Antoni) El pare, per poder tornar del camp de concentració de la plaça de tons de Logronyo on era, va ser avalat per un fabricant de Sabadell. La policia venia alguna vegada a demanar informes als pares de persones que no eren considerades adictes al Règim de Franco. Sempre els havien donat bons preqüats que poguessin treballar. Les persones que estaven ja fitxades no les accepta-

ven a treballar a les fàbriques, tot i que hi havia molta feina, i fàbriques cremades que es van reconstruir. Els feien el pacte de la fam. Algunes famílies van tenir problemes i els pares els feien i pagaven quan els era possible. Algú va pagar el deute amb jornals.

Després de la guerra, durant els primers anys, faltaven molts productes per menjar; ja haver-hi molta penúria, especialment als barris del voltant de la ciutat. El pare, com molts altres botiguers, anava amb el tren cap a Menarguens o Mollerussa, i altres pobles de Lleida, i portava el que trobava i podia, especialment llegums, per poder vendre alguna cosa. Alguna vegada, la Guàrdia Civil els ho havia pres i arribava a casa molt enfadat.

Es van instaurar unes targetes de racionament dels articles més necessaris, fins més enllà de 1950. Els botiguers havíem de portar un control molt ajustat de tot el que tenia assignat cada botiga. Per a cada persona i cada producte, s'havia de retallar un tiquet com un segell de correu, i s'havia d'enganxar en uns fulls oficials, d'aproximadament mig metre per mig metre, i els dil·lus portar-ho tot a l'Ajuntament.

La Processó de Capvuitada

(Antoni) Després de la guerra, es va celebrar dues o tres vegades la Processó de la Capvuitada, dita així perquè se celebrava una setmana després del Corpus. Cada any l'organitzava una parroquia diferent de Sabadell, i procuraven que fos ben fluïda. Un dels carrers per on

passava la processó era, naturalment, el carrer Major.

Es penjaven domasses i llums al balcons i es feien catifes de flors pels carrers. Molts veïns amb coves i cistells, anaven a primera hora del matí cap al bosc a buscar ginesta, i altres flors i verd, i algú flors de casa i tot. Recordo el 1950, a la cantonada dels carrers Major i Gambús, algú hi va posar una ceba ben grossa, que deien formava part d'un escut de Sabadell fet amb flors. La botiga de casa tenia una porta gran per entrar al magatzem i s'hi preparava un petit altar, perquè al passar la comitiva hi fessin una aturada per resar una estena.

(Joan) Per Setmana Santa passava el Via Crucis i a algunes cases hi penjaven unes creus senyalant les "estacions". Recordo l'aviu portant la creu a adornar amb clavells.

El carrer i els nous barris

(Joan) Durant una pila d'anys, quan molta gent encara anava sempre a peu, el carrer Major va ser la via de connexió entre el centre de la ciutat i els nous barris de la immigració: la Concòrdia i Ca n'Oric. La gent anava i tornava de casa pel carrer Major i, especialment el diumenge a la tarda, era molta la gent que hi transitava, malgrat les males condicions del mateix, ja que l'asfalt i l'asfumat modern no van arribar fins al final dels anys setanta. Llavors hi van començar a passar els cotxes i el carrer, l'antic Cami Ral, es va fer molt poc amable per als vianants.

Nevada del 1962

Esteve Ballester i Picanyol

Per Nadal cada ovel·la al seu corral, diu la dita. I el fet és que el Nadal del 62 es va celebrar en família més que mai, perquè el fred que feia i la neu que va començar a caure abans del migdia no convidaven gens a sortir de casa. En aquestes condicions no és difícil imaginar que a cada llar hi ha una taula parada de Nadal, però són pocs els que hi estan asseguts; perquè la mainada, els avis i els pares també, mengen els torrons a peu dret mirant per la finestra. S'ho miren entre perplexos i temorosos de com acabarà. Els grans no dormiran tranquils i els petits ho faran amb el neguit de ser demà. Però les hores passen per donar pas al mati de Sant Esteve. Malgrat que el sol és esplèndid fa un fred que pela. Els veïns surten. I respiren fondo. La perplexitat es transforma en realitat i el temor en il·lusió. A la seva manera tots, grans i petits, comparteixen i gaudeixen d'aquest espectacle tant excepcional. El Francisco, amb el gosset al costat que no s'ho acaba de creure, li obre el camí a la Pepeta que, divertida, creua el carrer amb la lletera emplenada a ca la Magdalena. El Josep ha sortit del número 62 amb la seva Leica i engaga quatre fotos que serviran per recordar el moment després de cinquanta anys. I més enllà, la família Sanfeliu observa l'escena forca divertida. I és que a la Creu Alta hi ha nevut com mai.

Imatges del carrer de Castellar, el carrer Oliver i la carretera de Prats de Lluçanès.

El teu taller a la Creu Alta
Eris veiem a la festa Major!

**Taller de la
BICICLETA**

Vila Cinca 97
08208 Sabadell
T. 937239973

Expurgues
Talls no alineats
Oxidacions
Jardins
Llavores i neteja
profunda

Pressupost sense compromís.

Trucan's
937083069

FUSTERIA I EDERISTERIA

Franch

Obres i reparacions en general

Tel. 658 646 972

fusteriafranch@hotmail.com

Croman
Assessoria d'Empreses

Vila Cinca, 3 - 5 Local
T. 93 717 47 24
croman@cromanad.com

Electromecànica UPO2 2010 SL

Reparació de l'automòbil
Servei elèctric-mecànic

Aire acondicionat
Injecció electrònica

L.I.V.
Pneumàtics

Paco Mutó, 107

Tel. 937 164 565

electromecanicauroz@hotmail.com

Des de 1978 amb tu...

CENTRE DE FORMACIÓ VIÀRIA

AUTOESCOLA GRESOL

www.autoescolagresol.cat
c/ Pare Rodés, 6 08208 SABADELL

agresol@gmail.com
93 716 78 15 - 647 439 850

MENJARS, COPES, ACTUACIONS EN DIRECTE

tel. 93 713 68 77

lestruchbar@gmail.com

c de St Isidre, 140 - 08208 Sabadell

**Serveis gràfics
puntuals**

codipre

CODIPRE Artes Gráficas, SL

Costa I Dins, 107 - 08205 Sabadell
Tel. 93 725 55 14 - 93 727 55 75
Fax 93 726 18 40

codipre@codipre.com

Història del Futbol sala Sabadell femení

secció de futbol terra, amb 2 equips, un sènior de futbol 11 femení i un altre de futbol-7 amb nenes de 9 a 14 anys en col·laboració amb el Can Rull-Rómulo Tronchoni. Tot un pas endavant per la consolidació del Club.

Més endavant, degut a la falta d'ajuts de tot tipus, tant econòmics com d'altres, l'entitat col·laboradora del Can Rull-Rómulo Tronchoni va assumir definitivament la direcció dels dos equips de futbol terra que van passar a formar part únicament de la seva entitat. A les següents temporades el nombre de jugadores de futbol sala era tan limitat que ambdós equips anaven tota la temporada coixos de jugadores, degut a les lesions habituals del Campionat, així que per allà el 2003 es decideix prescindir del segon equip i comptar tan sols amb un equip i una bona banqueta. Són moments i decisions difícils, perquè són molts els entrecans a sortejar, i tan sols així pot seguir endavant el Club que en aquells temps començà a jugar al Pavelló Esportiu de Can Balsach des-

prés d'una llarga lluita per poder jugar a la nostra ciutat i al nostre barri de La Creu Alta.

Després del descens a la temporada 2006-2007 a la Segona Divisió "A", i un equip bastant minvat, sorgeix l'oportunitat de renovar plantilla, cos tècnic i recomençar un nou projecte capitanat per Xavier Muñoz com a primer entrenador, amb un equip amb garanties i plantilla suficient per afrontar un nou repte, tornar a la categoria merescuda. Es tornen a batre rècords i s'aconsegueix l'ascens a la primera divisió amb una nova medalla d'imbatibilitat, encara que aquesta vegada el repte ha de continuar, doncs hi ha una divisió d'honor existent i dues divisions a nivell nacional i per tant la gran il·lusió és retornar a la màxima categoria catalana. Així doncs, a la temporada 2008-2009, el FS Sabadell Femení torna a ser líder de la seva categoria i aconsegueix un nou ascens, aquesta vegada a la màxima, la Divisió d'honor Catalana.

A la temporada 2009-2010, es crea un segon equip per potenciar la cantera i

la superació és màxima quan el primer equip aconsegueix guanyar el campionat de la màxima categoria catalana i un tercer ascens consecutiu, però aquesta vegada a la Divisió de Plata Nacional, la segona categoria més alta a nivell estatal.

Després de dues temporades a la categoria de segona nacional i un esforç més que considerable, a la temporada 2012-2013 i justament abans de començar la Lliga, es pren la decisió més dura, la de retirar-se de Nacional, tant per un tema esportiu com econòmic. Això suposa un any en blanc del primer equip però a la temporada posterior el Club torna a tenir 3 equips en competició a totes les categories catalanes, Segona, Primera i Divisió d'honor, fins a Factualitat, on els 3 equips segueixen lluitant a les tres categories i a Factualitat estan esponsoritzats per Management D-GIRA i CDN Clínica Dental Navarro. Sorteja tots els entrecans aquest Club segueix endavant amb molta força, i manté la seva social a La Creu Alta.

El Club Futbol Sala Sabadell Femení va néixer el 25 de juliol de 1992 al Bar Kennedy, de La Creu Alta, mentre s'inauguraven els Jocs Olímpics de Barcelona. Un grup d'amics vinculats al món del futbol i presidits per en César Noguera, propietari del bar, i com a Vicepresidenta Carola Rodríguez, van decidir que ja era hora que a Sabadell tinguéssim un equip de futbol sala femení i així esdevingué la seu social del Club.

Va ser una primera temporada exitosa, doncs l'equip va acabar la Lliga imbatut aconseguint l'ascens a la Primera Divisió Catalana, màxima categoria aleshores. A la segona temporada es va consolidar a la màxima categoria i més endavant es va fer un segon equip. Fins i tot a la següent campanya es va crear una nova

El Creu Alta Sabadell Bàsquet: valors i esport

L'esport ha de ser sempre una eina integradora i de convivència, quan els nostres fills i filles juguen a bàsquet no només competeixen sinó que aprenen a viure amb altres companys/es i entrenadors/es, una experiència que els marcarà en el futur.

Una part molt important del creïement dels esportistes al Creu Alta es basa en els valors que van adquirint amb els anys, com ara l'esforç, el compromís i sobretot el respecte als companys/es, entrenadors/es, àrbitres i rivals.

Aquesta feina que fem al Creu Alta va acompanyada del suport de les mares i pares que acompanyen amb entusiasme als seus fills i filles als partits. Les games d'animar des de la grada s'ha de mirar de canalitzar sempre de manera positiva, aplaudint els encerts d'uns i altres i amb respecte cap a l'àrbitre i el reconeixement a la feina dels entrenadors i entrenadores.

**18è campus
de bàsquet
Creu Alta**

Del 27 de Juny al 29 de Juliol de 2016

Si tens entre 5 i 16 anys i t'agrada el bàsquet i passar-t'ho be...

T'ESPEREM!
Pavelló Cal Balsach

Inscripcions obertes a:
www.creualtabasquet.cat
628765194

Som una escola de bàsquet en la que formem persones, per tant creiem fermament en els valors del bàsquet i com a objectiu principal tenim passar-ho bé i gaudir al màxim del nostre esport.

Aquesta temporada juguem amb 18 equips a la lliga de la Federació Catalana i 6 equips que participen a la lliga del Consell Esportiu de Sabadell, en un total d'uns 400 nens i nenes de 5 a 18 anys.

Entrenem i juguem al cor del barri, al pavelló de Cal Balsach i a l'escola Creu Alta, organitzem campus i moltes activitats relacionades amb el bàsquet. Ens podeu contactar a través de la web www.creualtabasquet.cat.

Esperem que gaudiu molt de la festa Major!

Visca la Creu Alta i el Creu Alta Sabadell Bàsquet!

Amb una perspectiva de 30 anys de la mort de Joan Oliver

Jaume Pont Bertran

El 18 de juny de 1986 va morir Joan Oliver (Pere Quart) i aquest any en celebrem els 30. Sabadell disposa de molts poques figures de la seva talla i aquesta seria una bona ocasió per reivindicar-lo. Un dels elements cohesionadors de la seva obra és la capacitat sarcàstica i la postura crítica permanent contra el poder polític i el conformisme social.

Ajustament fou aquesta posició crítica que el feia incòmode davant de les institucions de la recuperada autonomia del postfranquisme dels anys vuitanta del segle passat. Recordem que va rebuçar la Creu de Sant Jordi el 1982, que va titllar d'ases a Jordi Pujol i Ramon Obiols i que en morir tenia un judici pendent acusat d'ofenses als militars arran d'unes declaracions en una entrevista feta per Josep Maria Balcells. Com després Manuel de Pedrolo l'endemà de la seva mort:

"Amb motiu de la mort d'en Joan Oliver em pregunto que fa que un poeta sigui declarat "nacional". L'Espanya creia en Espanya, i a l'Espanya unita es referia en parlar de respectar "les paraules diverses dels seus fills" (coto de memòria). (...) Li mereixia una especial simpatia la família reial. Tot això es pot llegir en entrevistes periodístiques. (...) Atesa una certa rellevància literària, és fàcilment poc conflictiva que hom valora. Un Espanya "contestatani" no reposaria sola la glòria de ser el nostre poeta "nacional". Convenia als regionalistes, i ara per ara els decideixen, que ho fos."

Amb la perspectiva que ens donem aquest 30 anys, val la pena repassar algunes de les seves opinions, com per exemple, les declaracions que el mateix Oliver féu a l'homenatge realitzat al teatre Roma el 1980 sobre l'autodeterminació i sobre el sentit de la seva poesia:

"Què significa una democràcia? Concretament significa un règim que reconegui el dret d'autodeterminació dels pobles, dels pobles oprimits o enquistats contra el nu voler en un estat que ells mateix disposa; un dret proclamat per les Nacions Unides (...) en la qual pertany l'Estat espanyol ja des dels temps de la dictadura. I jo em pregunto, bufoniscament, és que poder caldrà que ens tornem negre, o que ens tenim de negre, com els bons germans de la Guine, per tal que l'Oligarquia central ens reconegui aquest dret inprescribible."

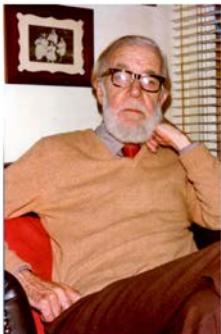
També deia de la seva poesia:

"Una poesia no hermètica ni sàvia ni preciosa, sinó una poesia comunicable, que sempre he procurat que no fos avorrida, que encara avui és protestatària i sarcàstica perquè la nostra lluita no ha acabat i temo que durarà massa. Si visquéssim en una arcàdia feliç, podriem parlar de fagedes, de núvols lleugers, d'ocells. (...) però no Encara som a la trinxera i la meua arma són les paraules."

En repassar aquestes i d'altres de les seves aportacions ens adonem que, talment com un profeta (potser la barba i els emunts a la religió ja ho revelaven), el seu sentit crític potser llavors era minoritari en la societat catalana però ara es presenta ben majoritari. Seguint el seu llenguatge encara som a la mateixa "trinxera". És per això que en ocasió dels trenta anys de la seva mort, per aquesta vessant més política, però també, per les moltes altres, literàries, culturals i de sabadellisme, és molt interessant promoure i recuperar l'obra de Joan Oliver.

Des de diverses entitats ciutadanes, conjuntament amb l'Ajuntament de Sabadell, s'ha iniciat una comissió per coordinar i promoure aquesta celebració. La iniciativa està oberta a totes les entitats ciutadanes que s'hi vulguin afegir. Amb el lema "30 anys de vacances pagades", s'estan preparant múltiples actes promoguts per entitats i l'Ajuntament, entre els que destaquen l'acte central al carrer els dies 18 i 19 de juny i l'acte de cloenda al Teatre Municipal de La Faràndula el dia 30 de novembre.

Des de la Creu Alta, i més concretament des del Centre Sant Vicenç, s'ha previst recordar-lo la temporada 2016-17 amb dues accions teatrals: per una banda l'obra més coneguda i teatral *Ball robat* i en representació el Nadal de 2016 i, per l'altra, es realitzarà la lectura dramatisada d'un text gairebé inedit però que està molt vinculat

Joan Oliver.

amb la Creu Alta, *Una mena d'orgull*, els divendres 30 de setembre i 7 d'octubre del 2016.

Una mena d'orgull és un text teatral d'un sol acte i tres actes que va ser escrit per Joan Oliver el 1929 i que només s'ha representat en una ocasió en motiu de la seva estrena el 22 de març de 1931 al Teatre Colón (el Casinet de la Creu Alta) per la companyia Pujol. Si no fou la primera obra de teatre escrita per Oliver, sí que va ser la primera que es va estrenar, però tot i així no va ser publicada fins després de la seva mort a la revista de Llengua i Literatura de l'IEC.

A finals dels anys vint del segle passat, Joan Oliver era un dels joves intel·lectuals promotors de la Colla de Sabadell, que mitjançant el seu activisme cultural provocador i avantguardista volien desmitificar els valors

establerts per la societat de primers del segle XX tancada i endarrerida. Alhora, que, sola la influència del noucentisme, interludat bastar una cultura nacional, moderna i cosmopolita que ajudés a vertebrar el país.

Els estirabots provocadors, com foren l'acampada a la Font del Saüc (segons Oliver: "Aleshores l'acampada era mal viua per les famílies i considerada com una cosa pròpia de gitano") o la recreació del "Casino dels senyors" (una entitat amb "festatge social a una caseta de dues plantes, rònega, però centrada, que omplírem de sumptuosos mobles de drapane" segons explica Oliver per fer hi les seves litúrgies humorístiques), es van combinar amb activitats culturals destacades com ara la creació de l'Editorial La Mirada, Federació del Diari de Sabadell o la creació de l'Associació de Música de Sabadell.

En la vetllada al Teatre Colón -el Casinet- del març de 1931 hi van participar bona part dels membres d'aquesta Colla. La representació es va combinar amb una altra obra de teatre escrita per Francesc Trabal, *Mediòcrs*, la seva única peça teatral i que pel que sembla s'ha de lamentar la seva pèrdua. Els decorats de l'obra de Trabal van ser realitzats per Ricard Marlet, l'illustrador de la Colla que va crear les imatges de l'Editorial La Mirada i de l'Associació de Música. Pel que s'explica en el Diari de Sabadell del moment, els decorats eren molt innovadors per la seva sobrietat. Entre les dues obres va tocar l'Orquestra Eureka en la qual hi tocava com a pianista, en Daniel Sanahuja.

Enric Basté va dirigir les dues obres. Basté era nascut a Sants el 1864 i es va instal·lar a Sabadell en morir la seva primera dona. Treballava com a representant de la casa de xocolates Amatller primer i en instal·lar-se a la Creu Alta l'es feu propietari d'una botiga de queviures situada a l'Av. 11 de Novembre (actualment, 11 de Setembre) prop del carrer de les Basses (actual Antoni Cusidó) però la seva afició era el teatre. Havia actuat al Centre Lirich i Dramàtic i, fins i tot, el 1904 va estrenar el monòleg *Solís* escrit per en Pere Martí i Peyrónd sobre un cantant dels cors Clavé. El Centre Lirich i Dramàtic era una entitat propera al moviment obrer i contrari a l'activitat més conservadora integrada de l'Acadèmia Catòlica. Per tant, en Basté promovia dels ambients progressistes del moment. Posteriorment, es va anar dedicant també a la direcció, fins a tenir un destacat prestigi, segons se cita a les ressenyes del Diari de Sabadell en parlar d'aquesta vetllada teatral al Casinet. Curiosament, o no, el gen teatral va seguir en la família ja que Enric Basté és besavi dels actors amateurs de la família Gufés (Josep, Carles, Eduard i Elisenda) que habitualment actuen al Centre Sant Vicenç.

Una mena d'orgull presenta un triangle amorós entre un matrimoni burgès, amb un marit que es podia considerar un maltractador psicològic de la seva esposa (Marta), i l'arribada de la filla, El diàleg es presenta en la decisió de Marta sobre la ruptura del matrimoni o el manteniment de l'aparença social. Aquest tipus d'obra d'Oliver, s'engloba dins de les corrents de les comèdies burgeses, però Oliver hi dona un sentit més crític amb la intenció de regenerar la societat. Oliver, per una banda, segueix els formalismes per arribar al públic, però per altra, incorpora nous ingredients crítics amb l'objectiu de millorar la societat. *Una mena d'orgull* és el primer pas en aquest sentit encara amb la presentació formal de les comèdies anomenades de "boulevard" que a se superará amb *Aïlló* que tal vegada s'esdevingué (1936), en què trenca els convencionalismes fent retratar la família bíblica d'Adam i Eva. I finalment, la culminació del tipus de teatre d'Oliver iniciat amb *Una mena d'orgull* el trobem a *Ball robat*, escrita el 1958, que és considerada pel estudiosos la seva obra més sòlida.

En el Diari de Sabadell en una entrevista feta per Lluís Papell a Francesc Trabal el mateix dia de l'estrena diu de Trabal sobre Joan Oliver:

"L'Oliver sí que ha estat conseqüent. No ha volgut transigir. Una mena d'orgull possiblement no serà ben comprès. I creieu que és bo, com totes les altres comèdies seves, i en té una admirable col·lecció. L'Oliver per mi és l'home de teatre de Catalunya. No hi ha ningú

d'una valor parella. Ni Soldevida, ni Pous i Pagès ni Sagara. L'Olivier el dia que s'imposi (que segurament li costarà perquè és massa bo) serà l'autor de moda de la nostra terra."

De fet Olivier respecte la seva trajectòria com a dramaturg deia: "Quant al teatre, (...) estic segur que jo hauria esdevingut un dramaturg més que no pas un poeta

si haguéssim guanyat la guerra i el país hagués pogut evolucionar normalment. Tenia aleshores i fins encara una gran passió pel teatre. Jo hauria volgut ser director i autor del teatre de la Generalitat, tal com ho tenia parlat amb el conseller Pi i Suñer."

Les circumstàncies no van fer possible aquestes aspiracions, i ha esdevingut més conegut per la seva obra poè-

tica com a Pere Quart, que no pas per l'obra dramàtica. Aquest trentè aniversari també pot ser una bona ocasió per ressaltar justament el teatre, del qual ell sentia una gran passió i pel qual hagués preferit ser recordat.

Al Sant Vicenç hi posarem el nostre humil granet de sorra i per això us presentarem aquestes dues propostes per la temporada vinent.

La rateta que escombrava l'escaleta

Clara Camps

Al Teatre Sant Vicenç es pot veure l'obra "La Rateta que escombrava l'escaleta", musical infantil dirigit per Carles Campoy, en una versió de Roc Olivé, interpretada per joves actors del grup de teatre creuallenc d'entre 8 i 19 anys.

L'argument gira al voltant d'una rateta i diferents animals que a la volen conquerir, però n'hi ha algun que ho embolca tot. La diferència amb el conte popular original és que a la versió teatral alguns animals són diferents. Els set animals protagonistes són: La rateta (Cristina Fabero i Laura Daunis), el Mico (Paula Martínez i Cèlia Navarrete), el gall (Teo Rodríguez i Martí Alzina), el be (Anna Rodríguez i Gerard Ten), la marieta (Anna Fuentes i Judit Méndez), la granota (Marc Enríque i Laura Mendoza) i,

finalment, el gat (David Mercado i Sergi Macià). De la mà del mico, que també fa de narrador, es veu com els diferents animals van arribant a casa la rateta i s'organitzen per conquerir-la de la millor manera.

Carles Campoy, que s'estrena com a director, i Amàlia Lorente, que van tenir la pensada d'aquest musical, es van decantar per la Rateta en valorar el fet que era una obra de petit format, però, a la vegada, amb uns valors de referència. Després de contactar amb Roc Olivé perquè els facilités el guió, van tirar endavant el projecte.

Com que hi ha dos grups, surten 26 actors en total i, al ser un musical, hi ha un bon grapat de cançons, que han estat gravades als estudis de "Ten

La Rateta que escombrava l'escaleta
EL MUSICAL

abril: 24 maig: 1, 8, 15 i 22
matins a 2 i de 12 i tardes a les 6

SANT VICENÇ

Producció: Produccions amb l'ajuda de Xasqui Ten i Jordi Campoy, que també en són els compositors. La direcció vocal és responsabilitat de Sílvia Artigas, i Cristina Ailland, al capdavant de l'escola de dansa Rítme, ha dissenyat les coreografies, amb l'ajuda de l'estefania Granados, que ho ha coordinat tot per-

què semblés que els actors i actrius portin anys cantant i ballant junts.

Finalment, un grup de pares i mares ajuden a construir els diferents decorats, treballen intensament com a tramoies, vetllen per l'últillatge i per tot allò que calgui perquè tot funcioni al darrere de l'escenari.

que semblés que els actors i actrius portin anys cantant i ballant junts.

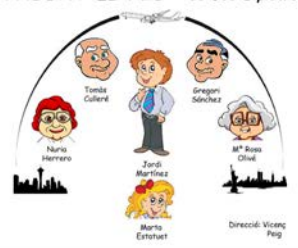
Finalment, un grup de pares i mares ajuden a construir els diferents decorats, treballen intensament com a tramoies, vetllen per l'últillatge i per tot allò que calgui perquè tot funcioni al darrere de l'escenari.

KAKAIBA
ASSOCIACIÓ ARTÍSTICA

PRESENTA

PASSAT EL RIU de Joe Dipietro

Kakaiba posarà en escena l'obra "Passat el riu i bosc endins" de Joe Dipietro

Es tracta d'una comèdia entranyable, dolça i de fàcil somriure, escrita per Joe Dipietro i traduïda al català pel sabadellenc Jordi Filé. Una obra que ens farà aflorar sentiments a tots, dirigida per Vicenç Peig Olivé.

Joe Dipietro és autor, entre d'altres obres, de l'èxit teatral "l'Estimo, ets perfecte, ja et canviaré", escrita el 1998 i estrenada a l'Off Broadway amb gran èxit.

Sinopsi de l'obra: A tothom li arriba el dia de volar del niu, però aquest fet no sempre resulta tan senzill com sembla quan això implica anar a viure a l'alta punta del país. Quan quatre avis van crear la seva pròpia família, no van pensar mai que els seus fills i nets buscarien el seu camí lluny del seu entorn. Així doncs, el dia que l'últim nét que viu a prop d'ells es comunica que se'n va de la ciutat per feina, busquen la manera de retenir-lo al seu costat.

Repertori

Nick: Jordi Martínez
Aida: Maria Rosa Olivé
Frank: Gregori Sánchez
Emma: Núria Herrero
Nunzio: Tomàs Culleré
Caitlin: Marta Estabret

L'Associació Artística Kakaiba

Kakaiba va néixer el 2009 gràcies a cinc amics amb ganes de gaudir i fer gaudir del teatre i s'ha anat consolidant en el panorama teatral de Sabadell. Els seus muntatges fins ara han estat: Dakota, de Jordi Galceran; Refugiats, de Sergi Pompermayer; Demà coneixeràs en Klein, de Toni Cabré i Piet per l'ombra d'un ruc, de Friedrich Dürrenmatt.

A més a més de posar en escena aquests muntatges, Kakaiba ha participat activament en la organització del "Dia internacional del Teatre" en les seves tres darreres edicions, després de molts anys de no celebrar-se. També ha col·laborat amb el Centre de Normalització Lingüística de Sabadell, a través del seu voluntariat, fent un taller que acosta el català a immigrants a Catalunya per mitjà del teatre i amb l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, fent un taller de teatre.

Durant el 2013 i el 2014, Kakaiba va escenificar Terra baixa, d'Àngel Guimerà, dirigida per M. Rosa Olivé, i Plàstina, de Marta Buchaca, dirigida per Ricard Salvà. Actualment, està preparant Carpe Diem, de Joan Gallart, basada en la novel·la de Dead Poets Society, de N. H. Kleinbaum, dirigida per Cristina Tiana.

El Tallatapes, la festa de les tapes dels tallarets i tallaretes

El Tallatapes uneix dues coses molt interessants de la Creu Alta: el TALLarets i les TALLaretes i les TAPES. Dels tallarets i tallaretes –denominació popular amb què som coneguts els habitants d'aquesta part de la ciutat per obra i gràcia dels sabadellencs, que no païen bé que fóssim un poble independent– no cal que us en digui moltes coses, perquè tots coneixem les seves qualitats i virtuts, però de les tapes sí que cal fer-vos notar que aquesta activitat de Festa Major és una de les més atractives, perquè combina la teca amb l'activitat física. La teca ja sabeu quina és: montaditos, olives farcides, patates braves, formatge amb codony, torradeta amb anxoves, truita de patates, xampinyons a l'all i julivert... i tot regat amb una bona canya de cervesa o una copeta de vi del millor. I l'activitat física és la que s'ha de fer per recórrer els diferents establiments del barri que configuren el recorregut del Tallatapes.

Bar Manhattan

– tapes variades –

Av. Onze de Setembre, 31

Agricultura, 98
08208 - Sabadell

Restaurant
l'espanyol

Av. Onze de Setembre, 78 - Sabadell

CON DOS
JAMONES
Tel. 93 518 90 88
C/ de Agricultura, 101
(Plaça Lluís Companys)

Il Divo La Viteja
RESTAURANTE & PIZZERIA
La genuïna i típica
Gastronomia Italiana

C/ Monterro, 56 - 08208 Sabadell

C/ Major, 19 Telf. 93 724 05 83

Vindaloo
restaurant hindú

Menú migdia des de 4,95 €
Sopars Bollywood
Especialitats vegetarianes, veganes
i plats carnis-vegetals (Chick, Nepal...)
Taller Auzay - menjars per compartir
Zona Chill Out - Celler - Tel. 93 724 05 83
C/ de Agricultura, 101 Tel. 93 724 05 83

PLAÇA DE LA CREU ALTA - C/ MAJOR 3

Av. onze de setembre 101

Kennedy

C/ Monterros, 45 - Sabadell 08208
Tel. 93 720 37 82

Berlin
BAR
TU PUNTO DE ENCUENTRO

Av. Onze de Setembre Nº 55 - Sabadell

Tel. 93 746 64 77